د پیدایښت کِتاب ـ د تورات شریف اول کِتاب

پېژندګلو

تورات شریف د پینځو کتابونو مجموعه ده، او پېدایښت د تورات شریف اولنے کِتاب دے چې د حضرت موسیٰ علیه السلام په وسیله لیکلے شوے دے. هر څوک غواړی چې په دې موضوع خپل ځان پوهه کړی چې دې دُنیا ته د کوم ځائ نه راغلے دے او څنګه پېدا شوے دے. نو دا موضوع د پېدایښت په کِتاب کښې بیان شوې ده. په دې کِتاب کښې مونږ ګورو چې خُدائ پاک خالِق او مالِک دے، او دا هر څهٔ چې موجود دی دا هم هغهٔ پېدا کړی دی. هغهٔ انسان اشرف‌المخلوقات پېدا کړو د دې مقصد دپاره چې د عبادت په ذریعه د هغهٔ سره تعلق جوړ کړی. مونږ ته د پېدایښت کِتاب دا هم را په ګوته کوی چې انسان څنګه په ګناه، مرګ او په مصیبت کښې راګېر شو او دا هم چې خُدائ پاک حضرت اِبراهیم او د هغهٔ اولاد سره دا لوظ وکړو چې خپله د خلاصون منصوبه ورته څرګنده کړی. په کِتاب مقدس یعنې په دې آسمانی کِتاب کښې مشهورې قیصې ذکر شوې دی چې شروع یې د حضرت آدم علیه السلام او بی‌بی حوا، حضرت نوح علیه السلام، حضرت اِبراهیم علیه السلام، حضرت اِسحاق علیه السلام، حضرت اِسمٰعیل علیه السلام،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضرت یعقوب علیه السلام او اختتام یې د حضرت یوسف علیه السلام د ژوندون سره شوے دے. خو د پېدایښت کِتاب صرف د قیصو کِتاب نهٔ دے چې د دې نه شروع شوے دے چې په تېرو زمانو کښې څهٔ موجود وو او یا څهٔ نهٔ وو. بلکې مونږ ته دا معلومات راکوی چې دُنیا څنګه پېدا شوه او د انسان په ژوند کښې ګناه څنګه راغله. دا یو لیکل شوی تاریخ دے. دا تاریخ په پنځوسو بابونو کښې په داسې شکل سره تشریح شوے دے چې د هر انسان پام ځانته را ګرځوی.
خُدائ دې وکړی چې د دې کِتاب تلاوت ستاسو دپاره د برکت سبب وګرځی او د تل ژوندون هغه نعمت مو په برخه شی کوم چې خُدائ پاک غواړی تاسو ته یې درکړی. د حفظ کولو دپاره ۱۵:۶ آیت، ”ابرام په مالِک خُدائ ایمان راوړو او دا د هغهٔ دپاره په صداقت حساب شو.“

د پېدایښت واقعه

١ ۱ په شروع کښې چې کله خُدائ پاک ټول کائنات پېدا
کړو، ۲ زمکه خالی وه او هیڅ په کښې نهٔ وُو. سمندر هر
څهٔ ګېر کړی وُو. او هر څیز په توره تیارهٔ کښې پټ وو او د
خُدائ پاک روح په اوبو حرکت کولو. ۳ بیا خُدائ پاک
حُکم وکړو چې، ”رڼا دې شی،“ نو رڼا شوه. ۴ خُدائ پاک
په دې لیدو خوشحاله وو. بیا هغهٔ رڼا د تیارې نه جدا کړه،
۵ او په رڼا یې ”ورځ“ نوم کېښودو او په تیارهٔ یې ”شپه.“
شپه تېره شوه او سحر شو. دا وړومبۍ ورځ وه. ۶ بیا
خُدائ پاک حُکم وکړو چې، ”د پاسنو او لاندینو اوبو تر
مینځه دې فضا جوړه شی.“ ۷ نو هم داسې وشول. نو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خُدائ پاک فضا جوړه کړه چې لاندې اوبهٔ د پاس اوبو نه
جدا وی. ۸ هغهٔ په دې چت ”آسمان“ نوم کېښودو. شپه
تېره شوه او سحر شو. دا دويمه ورځ وه. ۹ بيا خُدائ پاک
حُکم وکړو، ”د آسمان لاندې اوبهٔ دې په يو ځائ راغونډې
شی، نو اوچه به راښکاره شی.“ نو هم داسې وشول. ۱۰ هغهٔ
په اوچه ”زمکه“ نوم کېښودو او په يو ځائ راغونډو شوو
اوبو يې ”سمندر“ نوم کېښودو. او خُدائ پاک د دې په ليدو
خوشحاله وو. ۱۱ بيا هغهٔ حُکم وکړو، ”زمکه دې هر قِسم
بوټی رازرغون کړی، هغه ټول بوټی چې غله او مېوه به
کوی.“ نو هم داسې وشول. ۱۲ نو زمکې هغه هر قِسم بوټی
زرغون کړل کوم چې غله او مېوه کوی او خُدائ پاک د دې
په ليدو خوشحاله وو. ۱۳ شپه تېره شوه او سحر شو. دا
دريمه ورځ وه. ۱۴ بيا خُدائ پاک حُکم وکړو، ”ځلېدونکی
څيزونه دې په آسمان کښې راښکاره شی چې ورځ د شپې نه
جدا کړی او چې د ورځو، مياشتو او د کالونو دپاره نښې
شی، ۱۵ دا به په آسمان کښې زمکې ته ځليږی.“ نو هم
داسې وشول. ۱۶ نو خُدائ پاک هغه دوه غټ ځلېدونکی
څيزونه جوړ کړل، نمر به د ورځې ځليږی او سپوږمۍ به د
شپې ځليږی، هغهٔ ستوری هم پېدا کړل. ۱۷ هغهٔ دا
ځلېدونکی څيزونه په آسمان کښې مقرر کړل چې زمکې له
رڼا ورکوی، ۱۸ چې په ورځ او شپه باندې اختيار ولری او
رڼا د تيارې نه جدا کړی. او خُدائ پاک د دې په ليدو
خوشحاله وو. ۱۹ شپه تېره شوه او سحر شو. دا څلورمه
ورځ وه. ۲۰ بيا خُدائ پاک حُکم وکړو، ”سمندر دې د ډېر
قِسم ساه اخستونکی څيزونو نه ډک شی او هوا دې د
مارغانو نه ډکه شی.“ ۲۱ نو خُدائ پاک غټې سمندری

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بلاګانې پېدا کړې، هر قِسم ساه لرونکى څيزونه چې په اوبو
کښې اوسيږى او هر قِسم مارغان يې پېدا کړل. او خُدائ
پاک د دې په ليدو خوشحاله وو. ۲۲ او خُدائ پاک برکت
ورکړو او د اوبو مخلوق ته يې وفرمائيل چې، ”ډېر شئ او
سمندر ډک کړئ،“ او مارغانو ته يې وفرمائيل چې، ”زيات
شئ.“ ۲۳ شپه تېره شوه او سحر شو. دا پينځمه ورځ وه.
۲۴ بيا خُدائ پاک حُکم وکړو، ”زمکه دې هر قِسم څاروى
او ځنګلى، واړۀ او غټ ځناور پېدا کړى.“ نو هم داسې
وشول. ۲۵ نو خُدائ پاک دا ټول ځناور، څاروې او خزنده
پېدا کړل او هغه د دې په ليدو خوشحاله وو. ۲۶ بيا خُدائ
پاک وفرمائيل، ”اوس به مونږ انسان د خپل صورت په شان
جوړ کړُو چې زمونږ په شان شى. هغوئ به په کبانو، مارغانو
او په ټولو ځناورو، څاروو او ځنګلى، وړو او غټو ځناورو
باندې اختيار لرى.“ ۲۷ نو خُدائ پاک بنى آدم پېدا کړل او
د خپل صورت په شان يې جوړ کړل. هغوئ يې نر او ښځه
پېدا کړل، ۲۸ برکت يې ورکړو او وې فرمائيل، ”ډېر بچى
پېدا کړئ، نو ستاسو اولاد به په ټوله دُنيا کښې اوسيږى او
زمکه به د هغوئ په لاس کښې وى. زۀ تاسو له په کبانو،
مارغانو او په ټولو ځناورو باندې اختيار درکوم. ۲۹ ما
تاسو له د خوراک دپاره هر قِسم غله او هر قِسم ميوې پېدا
کړې دى، ۳۰ خو ټولو ځنګلى ځناورو او ټولو مارغانو له ما
د خوراک دپاره واښۀ او شنۀ بوټى پېدا کړى دى.“ نو هم
داسې وشول. ۳۱ خُدائ پاک دا ټول څيزونه وکتل او هغه
ډېر خوشحاله وو. شپه تېره شوه او سحر شو. دا شپږمه ورځ
وه.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲ ۱ نو داسې د ټول کائنات جوړېدل پوره شُو. ۲
خُدائ پاک خپل ټول کارونه پوره کړل او په اوومه ورځ يې
څۀ ونۀ کړل. ۳ هغۀ اوومې ورځې له برکت ورکړو او
مقدسه يې وګرځوله، ځکه چې هغۀ په اوومه ورځ پېدايښت
پوره کړو او څۀ يې ونۀ کړل. ۴ او داسې ټول کائنات پېدا
شول.

د عدن باغ

کله چې مالِک خُدائ، خُدائ پاک ټول کائنات جوړ کړل،
۵ په زمکه هيڅ قِسم بوټے نۀ وو او هيڅ تخم زرغون
شوے نۀ وو، ځکه چې هغۀ باران نۀ وو ورولے او د زمکې د
کروندې هم څوک نۀ وُو. ۶ خو اوبۀ به د زمکې نه راوتلې
او زمکه به يې اوبۀ کوله. ۷ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک د
زمکې نه څۀ خاوره واخستله او آدم يې ترې نه جوړ کړو.
خُدائ پاک د هغۀ په سپېږمو کښې د ژوند ساه پو کړه او آدم
ژوندے نفس جوړ شو. ۸ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک په
عدن کښې يو باغ وکَرلو او هغه پېدا کړے آدم يې په کښې
مقرر کړو. ۹ هغۀ هلته هر قِسم ښائسته او مېوه‌دارې ونې
راشنې کړلې. هغۀ د باغ په مينځ کښې ژوند ورکوونکې ونه او
د ښۀ او بد پوهه ورکوونکې ونه ولګوله. ۱۰ په عدن کښې يو
درياب به باغ اوبۀ کولو، د عدن بل طرف ته دا په څلورو
سيندونو کښې تقسيم شوے وو. ۱۱ د وړومبی سيند نوم
فيسون دے، دا د حويلۍ ټول مُلک نه تېرېږی. ۱۲ سوچه
سرۀ زر، خوشبودار عطر او اونيکس کاڼی دلته ملاوېږی.
۱۳ د دوېم سيند نوم جيحون دے، دا د کوش ټول مُلک نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تېرېږي، ۱۴ دريم سيند دجله دے، چې د اسور نمرخاتهٔ
طرف نه تېرېږي او څلورم د فرات سيند دے. ۱۵ مالِک
خُدائ، خُدائ پاک آدم په باغ عدن کښې مقرر کړو چې په
باغ کښې کَرل ريبل کوي او ساتنه يې کوي. ۱۶ مالِک
خُدائ، خُدائ پاک هغهٔ ته حُکم وکړو، "تهٔ د باغ د هرې ونې
مېوه خوړے شې، ۱۷ خو د هغې ونې نه بغېر کومه چې د
ښهٔ او بد د پېژندګلو پوهه ورکوي. چې هيڅکله د هغې ونې
مېوه ونهٔ خورې، کهٔ تا وخوړه، نو په هغه ورځ به مړ شې."
۱۸ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک وفرمائيل، "د آدم دپاره
يواځې اوسېدل ښهٔ نهٔ دي. زهٔ به د هغهٔ دپاره يوه ښهٔ ملګرې
جوړه کړم چې د هغهٔ مدد به کوي." ۱۹ نو هغهٔ د زمکې نه
څهٔ خاوره واخستله او ټول ځناور او مارغان يې ترې نه جوړ
کړل. هغه يې بيا آدم له راوستل چې وګوري چې څهٔ نومونه
ورباندې ږدي، او آدم چې په هر ژوندي خيز څهٔ نوم کېښودو
نو هم هغه يې نوم شو. ۲۰ نو آدم په ټولو مارغانو او ځناورو
نومونه کېښودل، خو د آدم دپاره يوه ښهٔ ملګرې نهٔ وه پېدا
شوې چې د هغهٔ مدد وکړي. ۲۱ بيا مالِک خُدائ، خُدائ
پاک په آدم دروند خوب راوستلو او چې آدم اودهٔ شو، نو
هغهٔ د آدم نه يوه پوښتۍ راوويسته او هغه ځائ يې ورله په
غوښه ډک کړو. ۲۲ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک د آدم د
پوښتۍ نه يوه ښځه پېدا کړه او هغهٔ له يې راوستله. ۲۳ نو
آدم وفرمائيل، "واه، دا هم زما په شان ده. او زما په شان بدن
دے. د دې نوم "ښځه" دے، ځکه چې دا د بنی آدم نه
راويستلے شوې ده." ۲۴ په دې وجه به سړے خپل مور
پلار پرېږدي او د خپلې ښځې سره به يو ځائ شي، او دواړه
به يو بدن شي. ۲۵ سړے او ښځه دواړه بربنډ وُو، خو د يو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بل نه يې پرده نۀ کوله.

د بنی آدم نافرمانی کول

٣ ١ مالِک خُدائ، خُدائ پاک چې څومره ځناور پيدا
کړی وُو مار په کښې د ټولو نه چالاک وو. مار د ښځې نه
تپوس وکړو، ”دا رښتيا دی څۀ چې تاسو ته خُدائ پاک
فرمائيلی دی چې د باغ د هرې يوې ونې مېوه مۀ خورئ؟“
٢ ښځې جواب ورکړو، ”مونږ ته په باغ کښې د هرې ونې
نه د مېوې خوړلو اجازت شته، ٣ خو د هغه ونې د مېوې
نه بغېر چې د باغ په مينځ کښې ده. خُدائ پاک مونږ ته
فرمائيلی دی چې د هغې ونې مېوه ونۀ خورئ او نه لاس
ورووړئ، کۀ داسې مو وکړل نو مړۀ به شئ.“ ٤ مار جواب
ورکړو، ”تاسو به يقيناً نۀ مرئ. ٥ خُدائ پاک دا ځکه
فرمائيلی دی، چې هغۀ ته پته ده کۀ تاسو د دې مېوه وخوړه
نو ستاسو سترګې به وغړېږی، د خُدائ پاک په شان به شئ
او په ښۀ او بد به پوهه شئ.“ ٦ چې ښځې ونه وليده نو په
زړۀ کښې يې راغلل چې دا ونه دومره ښُکلې ده، مېوه به يې
څومره خوَږه وی او څومره مزه به وکړی چې هوښيار شُو.
نو لږه مېوه يې ترې وشوکوله او وې خوړله. بيا يې لږه ترې
نه خاوند له هم ورکړه ځکه چې هغه ورسره وو او هغۀ هم
وخوړه. ٧ چې دا يې څنګه وخوړه، نو د دوئ سترګې
وغړېدلې او پته ورته ولګېده چې دوئ خو برېنړ دی، نو دوئ
د اينځر پاڼې وګنډلې او ځانونه يې پرې پټ کړل. ٨ د
ماښامی په نرۍ نرۍ هوا کښې دوئ د مالِک خُدائ، خُدائ
پاک د راتلو آواز واورېدو، نو دوئ په ونو کښې پټ شول.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۹ خو مالِک خُدائ، خُدائ پاک آدم له آواز ورکړو، ”تهٔ
چرته يې؟“ ۱۰ هغهٔ ورته وفرمائيل، ”ما په باغ کښې ستا د
راتلو آواز واورېدو، نو زهٔ وېرېدم او ستا نه پټ شوم، ځکه
چې برېنډ وم.“ ۱۱ نو خُدائ پاک ترې تپوس وکړو، ”تا ته
چا ووئيل چې تهٔ برېنډ يې؟ تا هغه مېوه وخوړه څهٔ چې د
کومې نه ما منع کړې وې؟“ ۱۲ آدم جواب ورکړو، ”کومه
ښځه چې تا زما سره کړې ده هغې ما له هغه مېوه راکړه، نو
ما وخوړه.“ ۱۳ نو مالِک خُدائ، خُدائ پاک د ښځې نه
تپوس وکړو، ”تا ولې داسې وکړل؟“ هغې ورته وفرمائيل، ”زهٔ
خو مار دوکه کړم او ما وخوړله.“

د خُدائ پاک د اِنصاف فيصله کول

۱۴ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک مار ته وفرمائيل، ”د دې
کار په وجه به ستا دا سزا وى، په ټولو ځناورو کښې به
صِرف تهٔ لعنتى شې. د اوس نه به په خېټه تلل کوې او چې
ترڅو ژوندے يې خاورې به خورې. ۱۵ زهٔ به ستا او د
ښځې په مينځ کښې دشمنى پيدا کړم، د هغې او ستا اولاد به
هميشه دشمنان وى. هغه به ستا سر چخنې کوى او تهٔ به هغه
په پونده چيچې.“ ۱۶ او هغهٔ ښځې ته وفرمائيل، ”زهٔ به ستا
د اُميدوارئ تکليف او د ماشوم د زېږېدو درد زيات کړم. خو
د دې باوجود، ستا شوق به خپل خاوند ته وى او هغه به په تا
اختيار لرى.“ ۱۷ او هغهٔ آدم ته وفرمائيل، ”تا د ښځې خبره
ومنله او هغه مېوه دې وخوړه چې د کومې نه ما منع کړې
وې. ستا د عمل په وجه زمکه لعنتى شوه. د خپل خوراک
دپاره به تهٔ ټول عُمر په دې زمکه سخته خوارى کوې. ۱۸ دا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

به ازغی او مرکوندړی زرغونوی او تۀ به ځنګلی بوټی خورې.
١٩ د سخت محنت او د تندی په خولو به خپله روټۍ ګټې.
تاسو د خاورو نه جوړ يئ او بيا به خاورې شئ.“ ٢٠ آدم په
خپله ښځه حوا نوم کېښودو، ځکه چې هغه د ټولو بنيادمو
مور وه. ٢١ نو مالِک خُدائ د آدم او د هغې د ښځې دپاره د
ځناورو د څرمنې نه جامې جوړې کړې او ور وايې غوستې.

د حضرت آدم او بی‌بی حوا د باغ عدن نه شړل

٢٢ بيا مالِک خُدائ، خُدائ پاک وفرمائيل، ”بنی آدم زمونږ
په شان شوے دے او اوس د ښۀ او بد پوهه لری. داسې ونۀ
شی چې هغه خپل لاس اوږد نۀ کړی او د ژوند ورکونکی ونې
نه ميوه وخوری، او تل ژوندے پاتې شی.“ ٢٣ نو مالِک
خُدائ، خُدائ پاک هغه د عدن باغ نه وشړلو او د هغه زمکې
کَرلو ريبلو ته يې ولېږلو چې د کومې د خاورې نه جوړ وو.
٢٤ آدم يې بهر کړو او د باغ نمرخاتۀ طرف ته يې د وزرو
والا مخلوق او يوه اور لرونکې تُوره ودروله چې هر طرف ته
به تاويده، چې د ژوند د ونې د لارې حِفاظت وکړی.

قائِن او هابيل

٤ ١ بيا آدم د حوا سره څملاستو، نو هغه اُميدواره شوه.
او يو زوئ يې وشو او وې فرمائيل، ”مالِک خُدائ زما مدد
وکړو او زما زوئ وشو.“ نو هغې پرې قائِن نوم کېښودو. ٢
وروستو يې بيا يو بل زوئ، هابيل وشو. هابيل شپون شو، خو
قائِن زميدار وو. ٣ څۀ موده پس، قائِن د خپل فصل څۀ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حِصه راوړه او د مالِک خُدائ په حضور کښې يې پېش کړه.
۴ بيا هابيل د خپلو ګډو وړومبے ګډُورے راوستو او حلال
يې کړو او د ټولو نه ښۀ اندامونه يې د مالِک خُدائ په حضور
کښې پېش کړل. مالِک خُدائ د هابيل نه رضا شو او د هغۀ
قربانۍ يې خوښه شوه، ۵ خو قائِن او د هغۀ قربانۍ يې
نامنظوره کړه. قائِن د غصې نه تک سور شو او تندے يې
تريو کړو. ۶ بيا مالِک خُدائ قائِن ته وفرمائيل، ”تۀ ولې
دومره غصه يې؟ تا ولې تندے دومره تريو کړے دے؟ ۷
کۀ تا ښۀ کړی وے، نو تۀ به مسکے وې، خو تا بد کړی دی،
نو ګناه په تا حمله کولو ته تياره ده. دا په تا حُکم چلول
غواړی، خو تۀ پرې خامخا غالِب شه.“ ۸ بيا قائِن خپل
ورور هابيل ته ووئيل، ”ځه چې بهر پټو ته لاړ شُو.“ کله چې
دوئ په پټو کښې وُو، قائِن په خپل ورور حمله وکړه او وې
وژلو. ۹ مالِک خُدائ د قائِن نه تپوس وکړو، ”ستا ورور
هابيل چرته دے؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”ما ته پته نشته، ولې د
ورور خيال ساتل زما کار دے څۀ؟“ ۱۰ بيا مالِک خُدائ
هغۀ ته وفرمائيل، ”دا تا څۀ وکړل، ستا د ورور وينه ما ته د
زمکې نه فرياد کوی لکه چې بدل اخستل غواړی. ۱۱ په تا
دې لعنت وی. او د زمکې کَرل ربېل دې په تا نور بند وی
ځکه چې تا خپل ورور ووژلو او د هغۀ وينه دې په زمکه
باندې توئ کړه. ۱۲ کله چې تۀ يوې کوې، نو زمکه به هيڅ
پېداوار نۀ درکوی، تۀ به بې‌کوره يې او په زمکه به يو ځائ بل
ځائ ګرځې.“ ۱۳ نو قائِن مالِک خُدائ ته ووئيل، ”دا سزا
زما د برداشت نه بهر ده. ۱۴ تۀ ما د زمکې نه وباسې او زۀ
به ستا د مخ نه پناه شم، زۀ به بې‌کوره يم او په زمکه به يو
ځائ بل ځائ ګرځم، کۀ څوک مې وګوری نو ما به ووژنی.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۵ خو مالِک خُدائ جواب ورکړو، "داسې نۀ ده، کۀ څوک
تا ووژنی، نو اووۀ کسان به په بدل کښې وژلے شی." نو
مالِک خُدائ په قائِن يوه نښه ولګوله چې خلقو ته پته وی چې
څوک يې ګوری نو نۀ به يې وژنی. ۱۶ نو قائِن د مالِک
خُدائ د حضور نه لرې لاړو او د عدن نمرخاتۀ طرف ته په
يوه علاقه کښې اوسېدو چې نوم يې "مسافر" وو.

د قائِن اولاد

۱۷ قائِن د خپلې ښځې سره خملاستو او يو زوئ يې وشو او
حنوک نوم يې پرې کېښودو. بيا قائِن يو ښار جوړ کړو او په
دې ښار يې هم "حنوک" نوم کېښودو. ۱۸ د حنوک نه عيراد
پېدا شو، هغه د محوياايل پلار وو، او د محوياايل زوئ
متوساايل پېدا شو، چې هغه د لمک پلار وو. ۱۹ د لمک دوه
ښځې يوه عده او بله ضِله وه. ۲۰ د عده نه يابل پېدا شو،
چې د هغه خلقو پلار وو چې څاروی ساتی او په خېمو کښې
اوسيږی. ۲۱ د هغۀ ورور يوبل وو، هغه د هغو ټولو
موسيقارانو پلار وو چې رباب او شپېلۍ غږوی. ۲۲ د ضِله
نه توبل‌قائِن پېدا شو، چې هغۀ به د پيتلو او اوسپنې نه هر
قِسم آوزار جوړول. د توبل‌قائِن خور نعمه وه. ۲۳ لمک
خپلو ښځو ته ووئيل، "عدې او ضِلې، زما خبره واورئ، ما
يو زلمے وژلے دے ځکه چې هغۀ زۀ وهلے وم. ۲۴ کۀ د
قائِن د وژلو په بدل کښې اووۀ کسان وژلے شی، نو زما د
وژلو په بدل کښې به اووۀ اويا کسان ووژلے شی."

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شيث او انوش

۲۵ د آدم او حوا يو بل زوئ وشو. هغې وفرمائيل، ”خُدائ
پاک د هابيل په ځائ ما له يو زوئ راکړے دے، هغه هابيل
کوم چې قائِن وژلے وو.“ نو په هغهٔ يې شيث نوم کېښودو.
۲۶ د شيث يو زوئ وشو چې په هغهٔ يې انوش نوم کېښودو.
نو د دې نه پس خلقو د مالِک خُدائ نوم په عبادت کښې
اخستل شروع کړل.

د حضرت آدم اولاد

۵ ۱ دا د آدم د اولاد نسب‌نامه ده. کله چې خُدائ پاک
بنی آدم پيدا کړو، هغه يې د خپل ځان په شان پيدا کړو. ۲
هغوئ يې نر او ښځه پيدا کړل، بختور يې کړل او ”بنی آدم“
نوم يې پرې کېښودو. ۳ کله چې آدم د يو سل دېرشو کالو
وو، نو د هغهٔ يو زوئ وشو چې د هغهٔ په شان وو او شيث
نوم يې پرې کېښودو. ۴ د دې نه پس آدم اتهٔ سوه کاله نور
ژوندے وو. د هغهٔ نور بچی هم پېدا شول ۵ او د نهٔ سوه
دېرشو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۶ کله چې شيث
د يو سل پينځو کالو وو، د هغهٔ زوئ انوش پيدا شو، ۷ هغه
نور اتهٔ سوه اووهٔ کاله ژوندے وو. د هغهٔ نور بچی هم پېدا
شول، ۸ او د نهٔ سوه دولسو کالو په عُمر کښې په حق
ورسېدو. ۹ کله چې انوش د لس کم سلو کالو وو، د هغهٔ
زوئ قينان وشو، ۱۰ او انوش نور اتهٔ سوه پينځلس کاله
ژوندے وو. د هغهٔ نور بچی هم پېدا شول ۱۱ او د نهٔ سوه
او پينځو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۱۲ کله چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

قېنان د اوياؤ کالو وو، د هغهٔ يو زوئ محللاېل پېدا شو، ۱۳
او قېنان نور اتهٔ سوه څلوېښت کاله ژوندے وو. د هغهٔ نور
بچی هم پېدا شول ۱۴ او د نهٔ سوه لسو کالو په عُمر کښې
په حق ورسېدو. ۱۵ محللاېل د پينځو شپېتو کالو وو، چې د
هغهٔ زوئ يارد پېدا شو، ۱۶ او هغه نور اتهٔ سوه او دېرش
کاله ژوندے وو. د هغهٔ نور بچی هم پېدا شول ۱۷ او د پينځهٔ
کم نهٔ سوو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۱۸ چې کله
يارد د يو سل دوه شپېتو کالو وو، د هغهٔ زوئ حنوک وشو،
۱۹ او بيا نور اتهٔ سوه کاله ژوندے وو. د هغهٔ نور بچی هم
پېدا شول ۲۰ او د نهٔ سوه دوه شپېتو کالو په عُمر کښې په
حق ورسېدو. ۲۱ کله چې حنوک د پينځو شپېتو کالو وو، د
هغهٔ زوئ مِتهوشله پېدا شو. ۲۲ د دې نه پس، حنوک درې
سوه کاله د خُدائ پاک په ملګرتيا کښې ژوندے وو او نور
بچی يې هم پېدا شول. ۲۳ د هغهٔ ټول عُمر درې سوه پينځهٔ
شپېتهٔ کاله وو. ۲۴ حنوک خپل ژوند د خُدائ پاک په
ملګرتيا کښې تېر کړو او د هغې نه پس خلقو ونهٔ ليدو، ځکه
چې هغه خُدائ پاک خپل ځان ته پورته اوچت کړو. ۲۵ کله
چې مِتهوشله د يو سل اووهٔ اتيا کالو وو، د هغهٔ زوئ لمک
پېدا شو، ۲۶ او هغه نور اووهٔ سوه او دوه اتيا کاله ژوندے
وو، د هغهٔ نور بچی هم پېدا شول ۲۷ او د نهٔ سوه نهٔ
شپېتو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۲۸ کله چې لمک
د يو سل دوه اتيا کالو وو، د هغهٔ يو زوئ وشو، ۲۹ لمک
ووئيل، "دا ماشوم به مونږ له د مالِک خُدائ لعنتی کړے
شوې زمکې د سختې خوارئ نه آرام راکړی." نو د هغهٔ نوم
يې نوح کېښودو. ۳۰ لمک نور پينځهٔ کم شپږ سوه کاله
ژوندے وو. د هغهٔ نور بچی هم پېدا شول ۳۱ او د اووهٔ سوو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اووۀ اوياؤ کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو. ۳۲ د پينځو
سوو کالو عُمر نه پس د نوح درې زامن وشول، شيم، حام او
يافت د دوئ نومونه وُو.

د بنى آدم بد عملونه

۶ ۱ کله چې بنى آدم په ټوله دُنيا کښې خوارۀ شول، نو د
دوئ لوڼه پېدا کېدې، ۲ نو څۀ آسمانى مخلوق دا ښائسته
پېغلې ولېدې، د خوښې پېغلې يې ترې بوتلې او وادۀ يې کړې.
۳ بيا مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زۀ به بنى آدم نۀ پرېږدم چې
هغوئ دې همېشه دپاره ژوندى وى، دا فانى مخلوق دے. د
نن نه پس به دوئ د شپږ شلو کالو نه زيات ژوندى نۀ وى.“
۴ په هغه ورځو کښې او هم داسې وروستو، په زمکه دېوان
وُو چې هغوئ د بنيادمو د ښځو او د آسمانى مخلوق بچى وُو.
هغوئ د هغه وخت تکړه او مشهور خلق وُو. ۵ چې کله
مالِک خُدائ وکتل چې هر يو کس په دُنيا کښې بدعمله وو او
هر وخت د دوئ خيالونه بد وُو، ۶ نو هغه په خپلو کړو
پښېمانه شو چې دوئ يې پېدا کړل او په زمکه يې آباد کړل. د
هغۀ زړۀ مات شو ۷ نو هغۀ وفرمائيل، ”زۀ به دا خلق چې
ما پېدا کړى دى د زمکې د مخ نه لرې کړم او ورسره څناور
او مارغان هم، ځکه چې زۀ ډېر پښېمانه يم چې ما دوئ پېدا
کړل.“ ۸ خو مالِک خُدائ د نوح نه رضا وو.

حضرت نوح

۹-۱۰ دا د نوح قيصه ده. د هغۀ درې زامن وُو، شيم، حام

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او یافت. نوح هیڅ غلطی نۀ وه کړې او د خُدائ پاک په ټول
مخلوق کښې هغه ایک یو نیک او صادق سړے وو. هغۀ د
خُدائ پاک سره ملګرتیا وه، ۱۱ خو نور ټول خلق د خُدائ
پاک د سیدها لارې نه لرې ؤو او هر طرف ته زور او ظلم
وو. ۱۲ خُدائ پاک چې دُنیا وکتله نو د خلقو د بدعملۍ نه
ډکه وه، ځکه چې خلق د سیدها لارې نه لرې ؤو. ۱۳ خُدائ
پاک نوح ته وفرمائیل، ”ما د ټولو بنیادمو د ختمولو فېصله
کړې ده. زۀ به دوئ ټول تباه کړم، ځکه چې دُنیا د دوئ د
بدعملۍ نه ډکه ده. ۱۴ د ځان دپاره د ښۀ لرګی نه یوه لویه
کشتۍ جوړه کړه، کوټې په کښې جوړې کړه او دننه او بهر
یې په تارکولو لېوه کړه. ۱۵ دا کشتۍ یو سل پینځۀ ځلوېښت
ګزه اوږده، څلېریشت ګزه پلنه او څوارلس ګزه اوچته جوړه
کړه. ۱۶ کشتۍ له چت هم جوړ کړه او چت یې د سر نه
اوولس اِنچې په ترخ جوړ کړه. دا درې چتیزه جوړه کړه او
یو طرف ته دروازه هم په کښې پرېږده. ۱۷ ګوره، زۀ به یو
سېلاب راولم چې په زمکه ټول مخلوق تباه شی. هر ساه
لرونکے څیز به مړ شی، ۱۸ خو زۀ تا سره لوظ کوم، د
خپلې ښځې سره کشتۍ ته وخېژه، خپل زامن او د هغوئ
ښځې هم وخېژوه. ۱۹-۲۰ د هر قِسم ځناورو او مارغانو نه
یو نر او یوه ښځه هم کشتۍ ته وخېژوه، چې د دوئ نسل باقی
پاتې شی. ۲۱ د ځان او دوئ دپاره هر قِسم خوراک راجمع
کړه.“ ۲۲ نو نوح هم هغه شان وکړل چې څنګه خُدائ پاک
حُکم ورکړے وو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لوئ سېلاب

۷ ۱ بیا مالِک خُدائ نوح ته وفرمائیل، ”د خپل ټول بال
بچ سره کشتۍ ته وخېژه، ما ته پته ده چې یواځې ته په ټوله
دُنیا کښې هغه صادق سړے یې چې ښۀ عمل کوې. ۲ د
هر قِسم حلال ځناورو نه اووۀ جوړې واخله، خو د هر قِسم
حرام ځناورو نه صِرف یوه یوه جوړه واخله. ۳ او هر قِسم
مارغانو نه هم اووۀ جوړې واخله، د دې دپاره چې هر قِسم
ځناور او مارغان په مخ د زمکې ژوندی پاتې شی. ۴ د نن
نه اووۀ ورځې پس به زۀ باران راولم چې څلوېښت شپې او
څلوېښت ورځې به ورېږی، د دې دپاره چې ټول ژوندی د
زمکې د مخ نه ورک کړم.“ ۵ نو نوح هغه هر څۀ وکړل چې
څنګه مالِک خُدائ ورته حُکم ورکړے وو. ۶ نوح د شپږو
سوو کالو وو چې په زمکه سېلاب راغلو. ۷ نو په هغه
وخت نوح او د هغۀ ښځه، د هغۀ زامن او د هغوئ ښځې
کشتۍ ته وختل چې د سېلاب نه ځان بچ کړی. ۸ د هر
قسم حلالو او حرامو ځناورو او مارغانو او خزندو نه، جوړه
جوړه نر او ښځه ۹ نوح کشتۍ ته وخېژول، لکه چې څنګه
خُدائ پاک حُکم ورکړے وو. ۱۰ اووۀ ورځې پس سېلاب
راغلو. ۱۱ چې کله نوح د شپږو سوو کالو وو، نو د دویمې
میاشتې په اوولسمه ورځ د زمکې لاندې د بې‌شمېره چینو
خولې راخلاصې شوې او د آسمان ټولې طوفانی دروازې
راخلاصې شوې، ۱۲ او په زمکه څلوېښت ورځې او شپې
باران وشو. ۱۳ هم په هغه ورځ نوح او د هغۀ ښځه، د هغۀ
درې زامن، شیم، حام او یافت او د هغوئ ښځې ټول کشتۍ
ته وختل. ۱۴ د دوئ سره هر قِسم خاروی او ځنګلی ځناور،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

واړهٔ او غټ او هر قِسم مارغان هم وُو. ۱۵ د هر قِسم
ژوندی ځيزونو جوړې د نوح سره کشتۍ ته وختلې، ۱۶ چې
څنګه خُدائ پاک حُکم ورکړے وو. بيا مالِک خُدائ په نوح
پسې دروازه بنده کړه. ۱۷ څلوېښت ورځې په زمکه سېلاب
وو، اوبهٔ ډېرې زياتې شوې او کشتۍ يې اوچته کړه. ۱۸ اوبهٔ
زياتې شوې او کشتۍ د اوبو دپاسه ګرځېده. ۱۹ اوبهٔ دومره
زياتې شوې چې لوړ لوړ غرونه يې پټ کړل، ۲۰ اوبهٔ دومره
وختلې چې تقريباً د غرونو د سرونو نه اتهٔ ګزه اوچتې شوې.
۲۱ په زمکه هر ژوندے ځيز مړ شو، ټول مارغان، څناور او
ټول بنی آدم. ۲۲ په زمکه هر ژوندے مخلوق مړ شو. ۲۳
مالِک خُدائ هر ژوندے ځيز د زمکې د مخ نه ورک کړو، بنی
آدم، څناور او مارغان. خو صِرف نوح او هغه ژوندی
ځيزونه چې د هغهٔ سره په کشتۍ کښې وُو ژوندی پاتې شول.
۲۴ او اوبهٔ د يو نيم سل ورځو پورې نهٔ کمېدلې.

د سېلاب ختمېدل

8 ۱ نوح، د هغهٔ بال بچ او هغه ټول څناور کوم چې په
کشتۍ کښې وُو د خُدائ پاک هېر نهٔ وُو، هغهٔ په زمکه هوا
راوستله، نو اوبهٔ په کمېدو شوې. ۲ د زمکې لاندې د چينو
خولې او د آسمان طوفانی دروازې بند شوې. باران ودرېدو،
۳ او اوبهٔ ورو ورو په يو نيم سل ورځو کښې کمې شوې.
۴ د اوومې مياشتې په اوولسمه ورځ کشتۍ د اراراط په
علاقه کښې په يو غرهٔ ودرېده. ۵ اوبهٔ کمېدې او د لسمې
مياشتې په وړومبۍ ورځ د غرونو څُوکې راڅرګندې شوې.
۶ څلوېښت ورځې پس نوح د کشتۍ کړکۍ کولاو کړه ۷

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

او يو کارغۀ يې والوځولو. هغه واپس رانۀ غلو، خو په هوا
کښې تر هغې پورې اخوا دېخوا ګرځېدو چې د زمکې نه اوبۀ
اوچې شوې. ٨ په دې دوران کښې، نوح ګوګوشتکه
والوځوله چې وګورى چې اوبۀ ختمې دى کۀ نه، ٩ خو
اوبو تر اوسه پورې زمکه پټه کړې وه او ګوګوشتکې د پښو
لګولو ځائ پېدا نۀ کړو. نو واپس راغله او نوح لاس بهر کړو
او ځان سره يې کشتۍ کښې کښېنوله. ١٠ د اووۀ ورځو
اِنتظار نه پس هغۀ بيا ګوګوشتکه والوځوله. ١١ او په
ماښامى کښې هغۀ ته واپس راغله او په مخُوکه کښې يې شنه
د زيتُونو پاڼه نيولې وه. نو نوح ته پته ولګېده چې اوبۀ کمې
شوې دى. ١٢ هغۀ بيا نور اووۀ ورځې اِنتظار وکړو او يو
ځل بيا يې ګوګوشتکه والوځوله، خو دا ځل واپس رانۀ غله.
١٣ چې کله نوح د شپږو سوو او د يو کال شو، نو د وړومبۍ
مياشتې په وړومبۍ ورځ، اوبۀ اوچې شوې. نوح د کشتۍ د
چت يوه حِصه کولاو کړه، نظر يې واچولو او چې يې وکتل
نو زمکه په اوچېدو وه. ١٤ د دوېمې مياشتې په اوويشتمه
ورځ زمکه بېخى اوچه وه. ١٥ نو خُدائ پاک نوح ته
وفرمائيل چې، ١٦ ”د خپلې ښځې، خپلو زامنو او د دوئ د
ښځو سره د کشتۍ نه بهر لاړ شه. ١٧ ټول مارغان او ځناور
هم د ځان سره کوز کړه، چې نور بچى پېدا کړى او په ټوله
زمکه باندې خوارۀ شى.“ ١٨ نو نوح د خپلې ښځې، خپلو
زامنو او د دوئ د ښځو سره د کشتۍ نه کوز شُو. ١٩ ټول
ځناور او مارغان په خپله خپله ډله کښې د کشتۍ نه ووتل.

د حضرت نوح قربانى پېش کول

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۲۰ نوح یوه قربانګاه جوړه کړه چې مالِک خُدائ ته قرباني
پېش کړی، هغهٔ د هر قِسم حلالو ځناورو او مارغانو نه یو یو
را ونیولو، او حلال یې کړل، او په قربانګاه کښې یې
وسوزول. ۲۱ د قربانۍ په خوشبو مالِک خُدائ رضا شو او
خپل ځان سره یې وفرمائیل، ”د بنی آدم د عمل په وجه به بیا
زهٔ هیڅکله زمکه نهٔ لعنتی کوم، ما ته پته ده چې د ماشوموالی
نه د دوئ خیالونه خراب وی. بیا به ټول مخلوق تباه نهٔ کړم،
لکه چې دا ځل مې تباه کړی دی. ۲۲ چې تر کومې پورې
دُنیا موجوده وی، کَرل او رېبل به وی، یخنی او ګرمی به وی،
اوړے او ژمے به وی، شپه او ورځ به وی د دُنیا تر آخره
پورې به وی.“

د خُدائ پاک د حضرت نوح سره یو لوظ کول

۹ ۱ خُدائ پاک نوح او د هغهٔ زامنو له برکت ورکړو او
وې فرمائیل، ”آباد شئ او ډېر بچی پیدا کړئ، نو ستاسو اولاد
به په ټوله دُنیا کښې اوسيږی. ۲ ټول ځناور، مارغان،
خزنده او کبان به ستاسو نه یرېږی، دا ټول ستاسو د اختیار
لاندې دی. ۳ اوس دا ټول ځناور تاسو خوړلے شئ او دغه
شان شنهٔ بوټی هم، دا ټول ستاسو د خوراک دپاره دی. ۴
خو چې په کومه غوښه کښې وینه وی هغه به نهٔ خورئ، دا
ستاسو دپاره منع ده ځکه چې په وینه کښې ژوندون دے.
۵ کهٔ څوک بل کس قتلوی، زهٔ به ورسره حِساب کوم. کهٔ
یو ځناور بنی آدم ووژنی نو سزا به یې مرګ وی. ۶ ځکه
چې خُدائ پاک د خپل ځان په شان بنی آدم جوړ کړے دے.
کهٔ څوک د بنی آدم وینه تویَوی، په بدل کښې به د هغهٔ وینه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

توئ کړے شی، ۷ ډېر بچی پېدا کړئ، نو چې ستاسو اولاد
به په ټوله دُنيا کښې اوسيږی." ۸ خُدائ پاک نوح او د هغهٔ
زامنو ته وفرمائيل چې، ۹ "گورئ، اوس زهٔ تاسو او
ستاسو د اولاد سره دا لوظ کوم، ۱۰ هم داسې د هر ژوندی
څيز، د ټولو مارغانو، څناورو او هر هغه څيز سره چې
ستاسو سره د کشتۍ نه رابهر شوی وُو. ۱۱ زهٔ تاسو سره د
دې خبرې لوظ کوم، چې بيا به هيڅکله هم ټول ژوندی
مخلوقات په سېلاب نهٔ غرقيږی، بيا به په سېلاب دُنيا نهٔ تباه
کيږی. ۱۲ دا نښه به نهٔ ختمېدونکے لوظ وی کوم چې زهٔ
ستا او د ټولو ژوندو څيزونو سره کوم، ۱۳ زهٔ به په آسمان
کښې د بوډۍ ټال جوړوم. دا به زما د دُنيا سره د لوظ نښه
وی. ۱۴ چې کله هم زهٔ په زمکه وريځې راولم او چې د
بوډۍ ټال په وريځو کښې راڅرگنديږی، ۱۵ نو ما ته به خپل
لوظ رايادېږی چې سېلاب به بيا هيڅکله ټول ژوندی څيزونه
نهٔ تباه کوی. ۱۶ چې کله په وريځو کښې د بوډۍ ټال څرگند
شی، زهٔ به ورته گورم او هغه نهٔ ختمېدونکے لوظ به رايادوم
کوم چې ما د زمکې د ټولو ژوندو څيزونو سره کړے دے.
۱۷ دا زما د هغه لوظ نښه ده کوم چې زهٔ د دُنيا د ټولو
ژوندو مخلوقاتو سره کوم."

حضرت نوح او د هغهٔ زامن

۱۸ د نوح زامن چې د کشتۍ نه کوز شول هغوئ شيم، حام
او يافت وُو. (حام د کنعان پلار وو.) ۱۹ په زمکه چې
څومره خلق دی دا ټول د نوح د درېو زامنو اولاد دے. ۲۰
نوح زميدار وو، هغه وړومبے کس وو چې د انگورو باغ يې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وکَړلو. ٢١ د میو څښلو نه پس هغه نشه شو او په خپله
خیمه کښې بربنډ څملاستو. ٢٢ چې کله د کنعان پلار حام،
خپل پلار داسې ولیدو نو هغه بهر لاړو او خپل دوه وروڼه یې
خبر کړل. ٢٣ نو شیم او یافت یو څادر واخستو او د خپلو
اوږو شا ته یې ونیولو. او خېمې ته په شا دننه لاړل او خپل
پلار یې پټ کړو او مخونه یې اړولی وُو چې پلار بربنډ ونۀ
ګوری. ٢٤ چې کله نوح په خود کښې شو او خبر شو چې د
ټولو کشری زوئ د هغۀ سره څۀ کړی دی، ٢٥ نو هغۀ
وفرمائیل چې، ”په کنعان دې لعنت وی، هغه دې د ټولو
وروڼو د نوکرانو غلام شی. ٢٦ مالِک خُدائ دې شیم بختور
کړی، او کنعان دې د هغۀ غلام کړی. ٢٧ خُدائ پاک دې
یافت ډېر تېر کړی، د هغۀ اولاد او د شیم خلق دې د وروڼو په
شان کړی، او کنعان دې د هغۀ غلام کړی.“ ٢٨ د سېلاب نه
پس نوح نور درې نیم سوه کاله ژوندے وو ٢٩ او د نهۀ نیم
سوو کالو په عُمر کښې په حق ورسېدو.

د حضرت نوح د زامنو اولاد

١٠ ١ دا د نوح د زامنو، د شیم، حام او یافت اولاد
دے، چې د سېلاب نه پس د هغوئ زامن پېدا شول. ٢ دا د
یافت اولاد دے، جُمر، ماجوج، مادی، یاوان، توبل، مسک او
تیراس. ٣ دا د جُمر اولاد دے، اشکناز، ریفت او تُجرمه.
٤ دا د یاوان اولاد دے، اِلیسه، ترسیس، قبرص او
رهودس. ٥ د دوئ اولاد د سمندر په غاړه او په جزیرو
کښې اوسېږی. دا د یافت اولاد دے، چې په بېلو بېلو قبیلو او
مُلکونو کښې اوسېږی او هره قبیله خپله خپله ژبه وائی. ٦

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دا د حام اولاد دے، کوش، مِصر، لیبیا او کنعان. ۷ د
کوش اولاد د سِیبا، حویله، سبته، راماه او د سبتیکه خلق
دی. د راماه اولاد د شیبا او د ددان خلق دی. ۸ کوش د
نمرود پلار وو، نمرود د دُنیا وړومبے طاقتور جنګیالے وو.
۹ د مالِک خُدائ په مدد هغه یو لوئ ښکاری وو، نو ځکه
خلق وائی، "مالِک خُدائ دې د نمرود په شان لوئ ښکاری
کړه." ۱۰ د هغهٔ بادشاهی وړومبے په بابل، ارک او اِکاد وه،
دا درې واړه د بابل په مُلک کښې وُو. ۱۱ د دې مُلک نه هغه
اسور ته لاړو او د نینوه، رحوبوت عیر، کلح، ۱۲ او د رسن
ښارونه یې جوړ کړل، رسن د نینوه او د لوئ ښار کلح په
مینځ کښې دے. ۱۳ د مِصر اولاد د لودی، عنامی، لهابی،
نفتوحی، ۱۴ فتروسی، کسلوحی او د کریت خلق وُو، چې د
هغوئ اولاد فلستیان دی. ۱۵ د کنعان مشرے زوئ صیدا
وو. کنعان د دې قومونو هم پلار وو، حت، ۱۶ یبوسی،
اموری، جرجاسی، ۱۷ حِوی، عرقی، سینی، ۱۸ اروادی،
صماری او حماتی. وروستو بیا د کنعانیانو قبیلې خورې
شوې. ۱۹ د کنعانیانو مُلک شمالی طرف صیدا نه جرار ته
نزدې، تر غزه پورې ورسیدو او نمرخاتهٔ طرف سدوم ته،
عموره، ادمه او لَسَع ته، چې ضبوئیم ته نزدې دے. ۲۰ دا د
حام اولاد دے، چې په بیلو بیلو قبیلو او مُلکونو کښې
اوسیږی او هره قبیله خپله خپله ژبه وائی. ۲۱ ټول عبرانیان
د شیم اولاد دے، شیم د یافت مشر ورور دے. ۲۲ دا د شیم
اولاد دے، عیلام، اسور، ارفکسد، لود او آرام. ۲۳ د آرام
اولاد عُوض، حُول، جتر او مس وُو. ۲۴ ارفکسد د سِلح پلار
وو او سِلح د عِبر پلار وو. ۲۵ د عِبر دوه زامن وُو، د یو نوم
فلج چې مطلب یې تقسیم وو، ځکه چې د هغهٔ په وخت کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د دُنیا خلق تقسیم شول. او د بل نوم یُقطان وو. ۲۶ د یُقطان
اولاد د الموداد، سلف، حصارماوت، اِراخ، ۲۷ هدورام،
اُوزال، دِقله، ۲۸ عوبال، ابی‌مائیل، شیبا، ۲۹ اوفیر، حویله
او یوباب. دا ټول د یُقطان اولاد وو. ۳۰ چې دوئ په کوم
مُلک کښې اوسېدل هغه مُلک د میسا نه سِفار پورې اوږد وو
چې نمرخاتهٔ طرف ته د غرونو په مُلک کښې دے. ۳۱ دا د
شیم اولاد دے، چې په بېلو بېلو قبیلو او مُلکونو کښې
اوسیږی او هره قبیله خپله خپله ژبه وائی. ۳۲ دا ټول خلق
نسل در نسل، د بېلو بېلو نسب‌نامو په مطابق د نوح اولاد
دے. د سېلاب نه پس د دُنیا ټول قومونه د نوح د زامنو اولاد
دے.

د بابل برج

۱۱ ۱ په شروع کښې، د ټولې دُنیا خلقو صِرف یوه ژبه
وئیله او د یو بل په خبرو پوهېدل. ۲ چې څنګه دوئ د
نمرخاتهٔ غاړې نه روان شول، چې چرته دوئ اوسېدل، نو د
بابل په مُلک کښې یو هوار مېدان ته راغلل او هلته دېره شول.
۳ دوئ یو بل ته ووئیل، ”راځئ چې خَښتې جوړې کړُو او
په اور یې پخې کړُو.“ نو داسې د دوئ سره د آبادئ دپاره
خَښتې او د دې د انښلولو دپاره تارکول وُو. ۴ نو دوئ
ووئیل، ”راځئ چې اوس یو ښار او دومره لوئ برج جوړ کړُو
چې آسمان ته ورسیږی، نو مونږ به مشهور شُو او په ټوله دُنیا
کښې به خوارهٔ وارهٔ هم نهٔ شُو.“ ۵ بیا مالِک خُدائ د ښار
او هغه برج کتلو له راکوز شو چې بنیادمو جوړ کړے وو،
۶ نو هغهٔ وفرمائیل، ”وګورئ، دا ټول یو خلق دی او دوئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هم یوه ژبه وائی، او د دې نه پس چې بیا دوئ څهٔ کول هم
وغواړی نو کولے به یې شی، ٧ راځئ چې لاندې ورشُو او
د دوئ ژبې ګډې وډې کړُو نو د یو بل په خبرو به نهٔ
پوهیږی.“ ٨ نو مالِک خُدائ دوئ په ټوله زمکه خوارهٔ وارهٔ
کړل او دوئ ښار جوړول پرېښودل. ٩ نو د هغه ښار نوم
بابل شو، ځکه چې مالِک خُدائ هلته د خلقو ژبه ګډه وډه
کړه او د هغه ځائ نه یې په ټوله زمکه خوارهٔ وارهٔ کړل.

د شیم اولاد

١٠ دا د شیم اولاد دے. د سیلاب نه دوه کاله پس، چې کله
شیم د سلو کالو وو، د هغهٔ زوئ ارفکسد پېدا شو. ١١ د دې
نه پس، شیم پینځهٔ سوه کاله نور ژوندے وو او نور بچی یې
هم پېدا شول. ١٢ چې کله ارفکسد د پینځو دېرشو کالو وو،
د هغهٔ زوئ سِلح پېدا شو، ١٣ د دې نه پس، ارفکسد څلور
سوه او درې کاله نور ژوندے وو او نور بچی یې هم پېدا
شول. ١۴ چې کله سِلح د دېرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ عِبر
پېدا شو، ١۵ د دې نه پس، سِلح څلور سوه درې کاله نور
ژوندے وو او نور بچی یې هم پېدا شول. ١۶ چې کله عِبر د
څلور دېرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ فلج پېدا شو، ١٧ د دې نه
پس عِبر څلور سوه دېرش کاله نور ژوندے وو او نور بچی
یې هم پېدا شول. ١٨ چې کله فلج د دېرشو کالو وو، د هغهٔ
زوئ رعو پېدا شو، ١٩ د دې نه پس، فلج دوه سوه نهٔ کاله
نور ژوندے وو او نور بچی یې هم پېدا شول. ٢٠ چې کله
رعو د دوه دېرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ سروګ پېدا شو، ٢١
د دې نه پس، رعو دوه سوه اووهٔ کاله نور ژوندے وو او نور

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بچی یې هم پېدا شول. ۲۲ چې کله سروګ د دېرشو کالو وو،
د هغهٔ زوئ نحور پېدا شو، ۲۳ د دې نه پس، سروګ دوه
سوه کاله نور ژوندے وو او نور بچی یې هم پېدا شول. ۲۴
چې کله نحور د یو کم دېرشو کالو وو، د هغهٔ زوئ تارح پېدا
شو، ۲۵ د دې نه پس، نحور یو سل او نولس کاله نور
ژوندے وو او نور بچی یې هم پېدا شول. ۲۶ چې تارح د اویا
کالو وو د هغې نه پس، د هغهٔ زامن ابرام، نحور او حاران پېدا
شول.

د تارح اولاد

۲۷ دا د تارح اولاد دے، چې هغه د ابرام، نحور او حاران
پلار وو. حاران د لوط پلار وو، ۲۸ او حاران په خپل مُلک
اُور کښې چې په بابل کښې دے، په حق ورسېدو، خو د هغهٔ
پلار لا ژوندے وو. ۲۹ ابرام سارىٰ سره وادهٔ وکړو او نحور
د مِلکاه سره وادهٔ وکړو، چې د حاران لور وه، حاران د
اِسکه پلار هم وو. ۳۰ د سارىٰ بچی نهٔ ؤو، ځکه چې هغه
شنړه وه. ۳۱ تارح د خپل زوئ ابرام، د خپل نمسی لوط،
چې د حاران زوئ وو، او د خپلې اِنږور سارىٰ سره، چې د
ابرام ښځه وه، روان شو او په بابل کښې د اُور ښار نه د
کنعان مُلک ته لاړل. خو چې حاران ته ورسېدل نو هلته دېره
شول. ۳۲ تارح د دوه سوه او پینځو کالو په عُمر کښې په
حق ورسېدو.

د خُدائ پاک د حضرت ابرام غوښتل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۲ ۱ په يو وخت کښې مالِک خُدائ ابرام ته وفرمائيل،
”خپل وطن، د پلار کور او خپل خپلوان پرېږده او هغه مُلک
ته لاړ شه چې زۀ يې درته ښايم. ۲ زۀ به تا له ډېر اولاد
درکړم او هغوئ به يو لوئ قوم شی. زۀ به تا له برکت درکړم
او عزتمند به دې کړم، نو ستا په وجه به نورو ته برکت
ملاوېږی. ۳ زۀ به هغوئ له برکتورکوم چې څوک ستا
دپاره برکت غواړی. خو زۀ به په هغوئ لعنت وايم چې څوک
په تا لعنت وائی. او ستا په وسيله به زۀ د دُنيا ټولو قومونو له
برکت ورکړم.“ ۴ چې کله ابرام د پينځۀ اوياؤ کالو وو، نو
هغه د حاران نه روان شو، لکه څنګه چې مالِک خُدائ ورته
فرمائيلی ؤو، او لوط هم ورسره لاړو. ۵ ابرام خپله ښځه
سارۍ، او خپل ورارۀ لوط هم د ځان سره روان کړل او په
حاران کښې چې څومره مال او نوکران يې جمع کړی ؤو
هغه ټول يې ځان سره کړل او کنعان ته روان شول. چې کله
هغوئ کنعان ته ورسېدل، ۶ ابرام په دې مُلک کښې سفر
کولو چې شِکم ته نزدې، د موره پاکې ونې زيارت له راغلو.
(په هغه وخت کښې کنعانيان لا په دې مُلک کښې اوسېدل.)
۷ نو مالِک خُدائ ابرام ته څرګند شو او هغۀ ته يې
وفرمائيل، ”دا هغه مُلک دے چې زۀ يې ستا اولاد له ورکوم.“
بيا ابرام هلته مالِک خُدائ ته يوه قربان‌ګاه جوړه کړه، چرته
چې ورته راڅرګند شوے وو. ۸ د دې نه پس، هغۀ د
بيت‌ايل ښار نمرخاتۀ طرف ته د غرونو مُلک ته کَډه يوړه او
هغۀ په هغه ځائ کښې چې نمرپرېواتۀ طرف ته بيت‌ايل او
نمرخاتۀ ته عی دے په مينځ کښې خيمه ولګوله. هلته يې هم
يوه قربان‌ګاه جوړه کړه او د مالِک خُدائ نوم يې پرې
واخستو. ۹ بيا هغۀ جدا جدا ځايونو ته هِجرت کولو چې د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کنعان جنوبی حِصې ته راغلو.

حضرت ابرام په مِصر کښې

۱۰ او يو ځل په کنعان کښې قحط راغلو او دا د برداشت نه
دومره بهر وو چې ابرام مِصر ته هِجرت وکړو، چې هلته دېره
شی. ۱۱ چې کله هغه تقريباً مِصر ته اوړېدو، هغهٔ خپلې
ښځې سارىٰ ته وفرمائيل، "دا خبره واوره، ما ته پته ده چې
تهٔ ښائسته يې. ۱۲ کهٔ د مِصر خلق تا وګورى، نو هغوئ به
ګُمان وکړى چې تهٔ زما ښځه يې، نو هغوئ به ما مړ کړى او
تا به ژوندئ پرېږدى. ۱۳ هغوئ ته ووايه چې زهٔ يې خور يم،
نو داسې به ما ته څهٔ نهٔ وائى او ستا په وجه به زهٔ ژوندے
پاتې شم." ۱۴ چې کله هغوئ مِصر ته واوړېدل، نو
مِصريانو هغه وليده چې ډېره ښائسته ښځه وه. ۱۵ نو د
فِرعون درباريانو هغه وليده او فِرعون ته يې ووئيل چې هغه
څومره ښائسته وه، نو هغه يې محل ته بوتله. ۱۶ د هغې په
وجه فِرعون د ابرام ښهٔ عزت وکړو او هغهٔ له يې د ګډو او
چېلو رَمې ورکړې. خاروى، خرهٔ، اوښان او ښځې او نران
خِدمتګاران يې هم ورکړل. ۱۷ خو فِرعون سارىٰ بوتلې وه،
نو ځکه مالِک خُدائ په فِرعون او د هغهٔ په درباريانو يوه لويه
وبا راوسته. ۱۸ فِرعون ابرام راوغوښتو او تپوس يې ترې
وکړو، "دا تا زما سره څهٔ کړى دى؟ تا ولې ما ته ونهٔ وئيل
چې هغه ستا ښځه ده؟ ۱۹ تا ولې ووئيل چې هغه ستا خور
ده او ما درنه بوتله چې ښځه يې کړم؟ خپله ښځه د ځان سره
بوځه او په خپله مخه ځه." ۲۰ فِرعون نوکرانو ته حُکم
وکړو، نو هغوئ ابرام بوتلو او د خپلې ښځې او ټول مال سره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

يې د هغه مُلک نه بهر کړو.

د حضرت ابرام او حضرت لوط جدا کېدل

١٣ ١ ابرام د خپلې ښځې سره او ټول مال سره د مِصر
نه د کنعان په طرف صحرا ته لاړو او لوط هم ورسره وو.
٢ ابرام ډېر مالداره سړے وو، د هغهٔ څاروی ؤو او د
سپينو او سرو زرو مالِک هم وو. ٣ او هغهٔ جدا جدا
ځايونو ته هِجرت کولو او بيت‌ايل ته روان وو. هغه هم هغه
ځائ ته ورسېدو چې د بيت‌ايل او عى په مينځ کښې دے
چرته چې هغه مخکښې ډېره شوے وو ٤ او قربان‌ګاه يې
جوړه کړې وه. او د مالِک خُدائ نوم يې پرې اخستے وو.
٥ د لوط سره هم څاروی او رَمې وې، خپل خاندان او
نوکران هم ورسره ؤو. ٦ خو هلته دومره شنه زمکه نهٔ وه
چې دوئ دواړه په کښې يو ځائ پاتې شوی وے، ځکه چې د
دوئ سره ډېر زيات مال وو. ٧ نو د ابرام او د لوط د
شپونکو په مينځ کښې جنګ وشو. (په هغه وخت کښې
کنعانيان او فرزيان هم په هغه مُلک کښې اوسېدل.) ٨ نو
ابرام لوط ته وفرمائيل، ”خُدائ پاک دې زما او ستا او زمونږ
د شپونکو په مينځ کښې لانجه نهٔ راولی، ځکه چې مونږ
خپلوان يُو. ٩ ولې دا ټوله زمکه ستا په وړاندې نهٔ ده؟ زما
نه جدا شه. چې چرته دې خوښه وی هم هلته لاړ شه. کهٔ تهٔ
ښی طرف ته ځې نو زهٔ به ګس طرف ته ځم، کهٔ تهٔ ګس
طرف ته ځې نو زهٔ به ښی طرف ته لاړ شم.“ ١٠ لوط
سترګې واړولې راواړولې او د اُردن ټول هوار ميدان يې
وليدو، چې د ضُعر پورې، د مالِک خُدائ د باغ په شان يا د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مِصر د مُلک په شان ښې ښېرې اوبۀ يې لرلې. (په هغه وخت
کښې مالِک خُدائ د سدوم او عموره ښارونه لا تباه کړی نۀ
وُو.) ١١ نو لوط د ځان دپاره د اُردن ټول هوار مېدان خوښ
کړو او نمرخاتۀ طرف ته لاړو. نو داسې دوئ دواړه جدا
شول. ١٢ ابرام د کنعان په مُلک کښې پاتې شو او لوط په
مېدان کښې د ښارونو په مينځ کښې دېره شو او سدوم سره
نزدې يې خېمې ولګولې، ١٣ چې د هغه ځائ خلق ډېر
خراب او ګناهګار وُو او د مالِک خُدائ خلاف وُو.

د مالِک خُدائ د حضرت ابرام سره د زمکې ورکولو وعده

١٤ د لوط د تلو نه پس، مالِک خُدائ ابرام ته وفرمائيل،
”چرته چې تۀ ولاړ يې، د دې ځائ نه هر طرف ته ښۀ په غور
سره وګوره. ١٥ چې څومره زمکه ستا په نظر راځی، دا زۀ
تا او ستا اولاد له هميشه دپاره درکوم. ١٦ زۀ به تا له دومره
ډېر اولاد درکوم چې هيڅ څوک به يې شمېرلے نۀ شی خو د
خاورو د ذرو شمېرل به ترې آسان وی. ١٧ پاځه، روان شه
او په ټوله زمکه نظر واچوه، ځکه چې دا ټوله تا له درکوم.“
١٨ نو ابرام د دې ځائ نه کَډه واخستله او د ممرې پاکو
ونو ته نزدې دېره شو، چې دا په حبرون کښې دے، او هلته
يې مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه کړه.

د حضرت ابرام حضرت لوط راخلاصول

١٤ ١ په هغه وخت کښې، څلورو بادشاهانو، د بابل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

امرافِل، د الاسر اریوک، د عیلام کِدرلاعُمر او د جوئیم
تِدعال، ٢ د پینځو نورو بادشاهانو سره جنګ وکړو چې
هغوئ دا دی، د سدوم بَرع، د عموره برشع، د ادمه سِنیٰاب،
د ضبوئیم شِمیبر او بالع یعنې د ضُعر بادشاه. ٣ دې پینځو
بادشاهانو د سِدیم په مېدان کښې اتفاق وکړو او لښکر یې
جوړ کړو، چرته چې د مالګې دریاب دے. ۴ دوئ دولس
کاله د کِدرلاعُمر د مشرئ لاندې وُو، خو په دیارلسم کال
هغوئ د هغهٔ خِلاف بغاوت وکړو. ۵ یو کال وروستو
کِدرلاعُمر او د هغهٔ ملګری د خپلو لښکرو سره راغلل او
رفائیم ته یې په عستارات قرنیم کښې، زوزیم ته په حام کښې
او ایمیم ته د سِوی قِریَتائم په مېدان کښې شکست ورکړو،
۶ او حوریانو ته یې د ادوم په غرونو کښې شکست ورکړو
او د صحرا په غاړه د ایل‌فاران پورې ورپسې روان وُو. ٧
بیا دوئ ترې راوګرځېدل او قادِس ته واپس راغلل (چې بیا په
عین مِصفات مشهور شو). دوئ د عمالیقیانو ټول مُلک
ونیوو او اموریانو له یې شکست ورکړو چې په حصیصون
تامار کښې اوسېدل. ٨ د سدوم، عموره، ادمه، ضبوئیم او
د بالع بادشاهان د قلعو نه راووتل او خپلې لښکرې یې د
جنګ دپاره تیارې کړې او د سِدیم په مېدان کښې یې جنګ
وکړو. ٩ پینځهٔ بادشاهان، د څلورو بادشاهانو سره
وجنګېدل چې دوئ د عیلام، د جوئیم، د بابل او د الاسر وُو.
١٠ مېدان ټول د تارکولو د کندو نه ډک وو او چې کله د
سدوم او عموره بادشاهان د جنګ نه تښتېدل، نو هغوئ په
کندو کښې پرېوتل، خو هغه نور درې بادشاهان غرونو ته
وتښتېدل. ١١ دې څلورو بادشاهانو چې په سدوم او عموره
کښې څومره مال وو هغه یې ټول واخستو، چې په کښې د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خوراک سامان هم وو او دوئ لاړل. ۱۲ د ابرام ورارهٔ لوط،
په سدوم کښې اوسېدو، نو هغه يې هم بوتلو او هر څهٔ يې ترې
واخستل. ۱۳ خو يو سړے وتښتېدو او ابرام، عبرانی ته يې
دا هر څهٔ ووئيل، چې هغه د ممرې، اموری پاکو ونو ته نزدې
اوسېدو، ممرې او د هغهٔ خپلوانو اسکال او عانير هم د ابرام
په جنګ کښې ملګرتيا کوله. ۱۴ چې کله ابرام خبر شو چې
د هغهٔ ورارهٔ نيولے شوے دے، هغهٔ خپل ټول درې سوه
اتلس فوجيان خپلې خيمې ته راوغوښتل او په هغه څلورو
بادشاهانو پسې تر دان پورې روان ؤو. ۱۵ هلته هغهٔ فوجيان
په ډلو کښې تقسيم کړل او د شپې يې په دشمن حمله وکړه او
هغوئ له يې شکست ورکړو، هغه د دمشق شمالی طرف ته تر
حوبه پورې په هغوئ پسې وو، ۱۶ او چې کوم مال يې
تښتولے وو هغه يې ترې واپس واخستلو. او خپل ورارهٔ لوط
يې سره د ټول مال واپس راوستو او چې کومې ښځې او
کسان نيولے شوی ؤو هغه يې هم راوستل.

د مَلِک‌صِدق حضرت ابرام له برکت غوښتل

۱۷ چې کله ابرام په کِدرلاعُمر او په نورو بادشاهانو د فتح
موندلو نه پس واپس راغلو، نو د سدوم بادشاه د سِوی مېدان
ته ورله سترې مشی له راغلو (چې بل نوم يې د بادشاهانو
مېدان دے). ۱۸ او مَلِک‌صِدق، چې د شاليم بادشاه او د
خُدائ تعالیٰ يو اِمام وو، ابرام له روټئ او مے راوړل، ۱۹
هغهٔ دپاره يې برکت وغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”خُدائ
تعالیٰ دې ابرام له برکت ورکړی، چا چې آسمان او زمکه
پېدا کړی دی. ۲۰ ټول ثناء صِفت دې د هغه خُدائ تعالیٰ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وی چې ستا دشمنان يې ستا د پښو لاندې کړل.“ نو ابرام
مَلِک‌صِدِق ته د ټول مالِ غنيمت نه لسمه حِصه ورکړه. ٢١
د سدوم بادشاه ابرام ته ووئيل، ”دا ټول مال ستا شو، خو ما
له زما ټول خلق واپس راکړه.“ ٢٢ ابرام جواب ورکړو،
”زما دې په مالِک خُدائ قسم وی، چې ډېر لوئ خُدائ تعالىٰ
دے، چې د آسمان او زمکې پېدا کوونکے دے، ٢٣ چې زهٔ
به ستاسو هيڅ څيز نهٔ استعمالوم، يو تار يا د څپلۍ تسمه قدر
به هم ستاسو نهٔ وړم. چې تاسو دا ونهٔ وايئ، چې ابرام زمونږ
په مال مالداره شوے وو. ٢۴ زهٔ به ستاسو نه د هغه مال نه
بغېر يو څيز هم نهٔ قبلوم کوم چې زما کسانو استعمال کړے
دے. خو زما ملګرى، عانير، اسکال او ممرې دې خپله
حِصه ترې نه واخلى.“

د حضرت ابرام سره د خُدائ پاک لوظ

١۵ ١ څهٔ موده پس، د مالِک خُدائ کلام ابرام ته په
رويا کښې نازل شو چې، ”ابرامه، يرېږه مه. زهٔ ستا ډال يم او
زهٔ به تا له يو لوئ اِنعام درکوم.“ ٢ خو ابرام جواب
ورکړو، ”مالِکه، مالِکه خُدايه، ستا اِنعام به ما له څهٔ فائده
راکړى؟ زما خو خپل بچى هم نشته او دغه د دمشق اِلى‌عزر
زما وارث دے. ٣ ګوره، تا ما له اولاد نهٔ دے راکړے او
زما غلام به زما ميراث اخلى.“ ۴ نو د مالِک خُدائ کلام
يو ځل بيا په هغهٔ نازل شو چې، ”ستا غلام اِلى‌عزر به ستا
ميراث نهٔ اخلى، ستا خپل زوئ به ستا وارث وى.“ ۵
مالِک خُدائ هغه بهر بوتلو او ورته يې وفرمائيل، ”آسمان ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وګوره، کهٔ تهٔ د آسمان ستورى شمېرلے شې نو وې شمېره،
ستا اولاد به د ستورو په شان ډېر وى.“ ۶ ابرام په مالِک
خُدائ ایمان راوړو او دا د هغهٔ دپاره په صداقت حساب شو.
۷ بیا مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائیل، ”زهٔ مالِک خُدائ یم،
چا چې په بابل کښې د اُور نه راوویستلې، چې دا زمکه ستا
خپله شى.“ ۸ خو ابرام ترې تپوس وکړو، ”مالِکه، مالِکه
خُدایه، ما ته به څنګه پته ولګى چې دا به زما شى؟“ ۹ هغهٔ
جواب ورکړو، ”ما له یوه سخىٔ، یوه چېلۍ او یو ګډ راوله،
چې هر یو د درېو کالو وى او یوه ګوګوشتکه او کونتره هم
راوړه.“ ۱۰ ابرام دا څناور حاضر کړل، حلال یې کړل، هغه
درې څاروى یې په مینځ نیم کړل او په دوه قطارونو کښې یې
نیم نیم یو بل ته مخامخ کېښودل، خو مارغان یې په مینځ نیم
نهٔ کړل. ۱۱ تپوسان په غوښه لاندې راغوټه شول، خو ابرام
ترې نه وشړل. ۱۲ چې کله نمر په پرېوتو شو، په ابرام یو
درُوند خوب راغلو او یره او توره تیارهٔ هم پرې راغله. ۱۳
مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائیل، ”تهٔ دا خبره یاده ساته چې ستا
اولاد به په پردى مُلک کښې مسافر شى، دوئ به هلته نوکران
شى او څلور سوه کاله به پرې ظلم کیږى، ۱۴ خو زهٔ به هغه
قوم له سزا ورکړم چې څوک دوئ غلامان کوى او چې کله
هغه پردے مُلک پرېږدى، نو دوئ به ډېر مال دولت د ځان
سره یوسى. ۱۵ او تهٔ په خپله به په ښهٔ پوخ عُمر کښې، په
تسلۍ سره وفات شې او دفن به شې. ۱۶ په څلورم نسل
کښې به ستا اولاد دلته واپس راشى، ځکه چې اموریانو تر
اوسه پورې دومره ګناه نهٔ ده کړې چې زهٔ دوئ بهر کړم.“
۱۷ چې کله نمر پرېوتو او توره تیارهٔ شوه، نو یو د بلو
سکارو لوښے چې لوګے یې کولو او یو بَل لرګے ناڅاپى

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

راخرګند شو او د ځناورو په مينځ کښې تېر شو. ۱۸ نو په
هغه وخت کښې مالِک خُدائ د ابرام سره يو لوظ وکړو. هغۀ
وفرمائيل، "زۀ تا سره دا لوظ کوم چې زۀ به ستا اولاد له د
مِصر د دې سيند نه د فرات تر لوئ سيند پورې دا زمکه
ورکوم، ۱۹ او ورسره د قينيانو مُلک، د قنزيانو، د
قدمونيانو، ۲۰ د حِتيانو، د فرزيانو، د رفائيم، ۲۱ د
اموريانو، د کنعانيانو، د جرجاسيانو او د يبوسيانو مُلک هم
ورکوم."

حضرت اِسمٰعيل او بی‌بی هاجِره

۱۶ ۱ د ابرام د ښځې سارئ تر اوسه پورې بچی نۀ وُو
شوی. خو د هغې يوه مِصرئ وينځه وه چې نوم يې هاجِره
وه، ۲ نو هغې ابرام ته ووئيل، "مالِک خُدائ ما له اولاد نۀ
دے راکړے. تۀ ولې زما د وينځې سره شپه نۀ تېروې؟ کېدے
شی چې زۀ د هغې نه آباده شم." نو ابرام د سارئ خبره
ومنله. ۳ نو هغې خپله وينځه هاجِره ورکړه چې ښځه يې
شي. (د ابرام په کنعان کښې د لس کاله اوسېدو نه پس داسې
وشول.) ۴ ابرام د هاجِرې سره کوروالے وکړو، نو هغه
اُميدواره شوه. چې کله هغې ته پته ولګېده چې اُميدواره شوه،
نو خپلې بی‌بی ته به يې سپک کتل. ۵ نو سارئ ابرام ته
ووئيل، "دا بد ستا په وجه وشول. ما خپله وينځه په خپله ستا
په غېږ کښې کښېنوله او چې د کوم وخت نه هغې ته پته
لګېدلې ده چې اُميدواره ده، نو هغه ما ته سپک ګوری. مالِک
خُدائ دې اِنصاف وکړی چې په ما او په تا کښې څوک په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حقه دی.“ ۶ خو ابرام جواب ورکړو، ”ډېر ښهٔ، هغه ستا
وینځه ده او ستا په اختیار کښې ده، چې څهٔ دې خوښه وی
نو ورسره یې وکړه.“ نو ساریٰ د هاجِرې سره دومره ظلم
وکړو چې هغه ترېنه وتښتېده. ۷ د مالِک خُدائ فرښتې په
صحرا کښې د شور په لاره هاجِره په چینه وموندله ۸ او
فرښتې وفرمائیل، ”هاجِرې، د ساریٰ وینځې، تهٔ د کوم ځائ
نه راغلې یې او چرته ځې؟“ هغې جواب ورکړو، ”زهٔ د خپلې
نېکې نه تښتم.“ ۹ د مالِک خُدائ فرښتې هغې ته وفرمائیل،
”خپلې بی‌بی له واپس لاړه شه او د هغې د اختیار لاندې ژوند
تېروه.“ ۱۰ بیا فرښتې هغې ته دا هم وفرمائیل، ”زهٔ به تا له
دومره ډېر اولاد درکړم چې هیڅ څوک به یې نهٔ شی
شمېرلے. ۱۱ تهٔ اوس اُمیدواره یې او زوئ به دې وشی او د
هغهٔ نوم به اِسمٰعیل کېږدې ځکه چې مالِک خُدائ په تکلیف
کښې ستا آواز اورېدلے دے. ۱۲ خو ستا زوئ به د یو
ځنګلی په شان عُمر تېروی، هغه به د هر چا دشمن وی او هر
یو به د هغهٔ خِلاف وی. هغه به د خپلوانو نه بېل ژوند تېروی.“
۱۳ هاجِرې د ځان نه تپوس وکړو، ”ما خو خُدائ پاک
لیدلے دے او بیا هم لا ژوندیٰ پاتې یم؟“ نو هغې مالِک خُدائ
ته یو نوم ورکړو چا چې د هغې سره یې خبرې کړې وې،
یعنې، ”هغه خُدائ پاک چې ګوری.“ ۱۴ دا ځکه د قادِس او
بیرد په مینځ کښې کوهی ته خلق وائی چې، ”بیرلحی‌روئ“
یعنې، د هغه ژوندی خُدائ پاک کوهے دے چې ما ګوری.
۱۵ د هاجِرې نه د ابرام زوئ وشو او اِسمٰعیل نوم یې پرې
کېښودو. ۱۶ ابرام په هغه وخت کښې د شپږ اتیاو کالو وو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سنت د لوظ يوه نښه

۱۷ ۱ ابرام چې کله د يو کم سلو کالو وو، نو مالِک
خُدائ هغهٔ ته راڅرګند شو او وې فرمائيل، "زهٔ قادر خُدائ
يم. زما تابعدارى کوه او هميشه بې‌عيبه اوسه. ۲ زهٔ تا سره
دا لوظ کوم چې ډېر اولاد به درکړم." ۳ ابرام مخ په زمکه
ولګولو، سجده يې وکړه او خُدائ پاک وفرمائيل چې، ۴
"ګوره، زهٔ تا سره دا لوظ کوم، زهٔ دا لوظ کوم چې تهٔ به د
ډېرو قومونو پلار شې. ۵ نور به تا ته ابرام نهٔ شى وئيلے،
ستا نوم اِبراهيم شو، ځکه چې زهٔ تا د ډېرو قومونو پلار
جوړوم. ۶ زهٔ به تا ډېر زيات آباد کړم، او ستا نه به قومونه
جوړ کړم او ستا په اولاد کښې به بادشاهان وى. ۷ زما به
تا او ستا د اولاد سره دا لوظ وى، دا به په راتلونکو نسلونو
کښې يو نهٔ ختمېدونکے لوظ وى. زهٔ به ستا او ستا د اولاد
خُدائ پاک يم. ۸ زهٔ به تا او ستا اولاد له دا مُلک ورکوم
په کوم کښې چې تهٔ اوس مسافر يې. د کنعان ټول مُلک به
هميشه دپاره ستا د اولاد وى او زهٔ به د هغوئ خُدائ پاک
يم." ۹ خُدائ پاک اِبراهيم ته وفرمائيل، "تهٔ به زما سره دا
لوظ پوره کوې، ستا او ستا د اولاد د راتلونکو نسلونو سره به
دا لوظ وى. ۱۰ خو په دې شرط سره چې تهٔ او ستا د اولاد
هر يو نر به خامخا سنت کيږى. ۱۱-۱۲ د نن نه پس به
تاسو هر يو نر ماشوم سنت کوئ چې هغه د اتو ورځو شى،
ورسره هغه نوکران چې ستاسو په کور کښې پيدا وى او هغه
هم چې د بل مُلک نه راوستلے شوى دى. د دې نه به دا
معلوميږى چې زما او ستا په مينځ کښې لوظ شته. ۱۳ هر
يو به خامخا سنت کيږى، دا به په بدن يوه نښه وى چې پته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لګی چې تا سره زما لوظ نۀ ختمېدونکے دے. ۱۴ خو چې
کوم نر سنت شوے نۀ وی هغه به زما د خلقو نه بېل وی،
ځکه چې هغۀ زما لوظ مات کړے دے.“ ۱۵ خُدائ پاک
اِبراهیم ته وفرمائیل، ”تۀ نور خپلې ښځې ته ساریٰ مۀ وایه، د
نن نه پس د هغې نوم ساره شو. ۱۶ زۀ به هغې له برکت
ورکړم او د هغې نه به ستا یو زوئ پېدا شی. زۀ به هغې له
برکت ورکړم او هغه به د قومونو مور شی او د هغې په اولاد
کښې به بادشاهان وی.“ ۱۷ اِبراهیم تندے په زمکه ولګولو،
سجده یې وکړه، خو اِبراهیم په خندا شو، چې کله هغۀ سوچ
کولو، ”چې یو سړے د سلو کالو زوړ وی د هغۀ بچی پېدا
کېدے شی څۀ؟ د ساره بچی پېدا کېدے شی چې د لس کم
سلو کالو ده؟“ ۱۸ اِبراهیم خُدائ پاک ته وفرمائیل، ”کاش
چې تۀ اِسمٰعیل زما وارث کړې.“ ۱۹ خو خُدائ پاک
وفرمائیل چې، ”نه. ستا د خپلې ښځې ساره نه به یو زوئ پېدا
شی او د هغۀ نوم اِسحاق کېږده. د هغۀ او د هغۀ د اولاد سره
به همېشه دپاره زما لوظ وی. کوم چې یو نۀ ختمېدونکے
لوظ دے. ۲۰ ما ستا د اِسمٰعیل دپاره سوال اورېدلے دے،
نو هغۀ له به هم برکت ورکړم او هغۀ له به ډېر بچی او ډېر
اولاد ورکړم. هغه به د دولسو بادشاهانو پلار وی او زۀ به د
هغۀ د اولاد نه یو لوئ قوم جوړ کړم. ۲۱ خو زما به ستا د
زوئ اِسحاق سره لوظ وی، چې هغه به تقریباً بل کال په دې
ورځو کښې د ساره نه پېدا کېږی.“ ۲۲ چې کله خُدائ پاک
د اِبراهیم سره خبرې تر سره کړې، نو ترې نه لاړو. ۲۳ هم
په هغه ورځ اِبراهیم اِسمٰعیل او په کور کښې چې ټومره نران
پېدا شوی وُو هغه ټول یې سنت کړل، سره د هغه نوکرانو چې
د هغۀ په کور کښې پېدا شوی وُو او هغه یې هم سنت کړل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې د بل مُلک نه راوستلے شوی وُو لکه څنګه چې خُدائ
پاک هغهٔ ته فرمائيلی وُو. ۲۴ اِبراهيم د يو کم سلو کالو وو
چې هغه سنت شو، ۲۵ او د هغهٔ زوئ اِسمٰعيل د ديارلسو
کالو وو. ۲۶ دوئ دواړه په يوه ورځ سنت شول، ۲۷ او
ورسره د اِبراهيم ټول نوکران هم سنت شول.

د حضرت اِبراهيم سره د زوئ د پېدا کېدو وعده

۱۸ ۱ مالِک خُدائ اِبراهيم ته د ممرې پاکو ونو سره
راڅرګند شو. چې اِبراهيم د سرې غرمې په وخت د خېمې د
دروازې په خولهٔ کښې ناست وو، ۲ هغهٔ وکتل او څهٔ
ګورى چې هلته درې سړى ولاړ دى. هغوئ يې چې څنګه
وليدل، هغهٔ سترى مشى له ورمنډه کړل. د عزت نه ورته ټيټ
شو، ۳ اِبراهيم وفرمائيل، ”صاحِبانو، کهٔ تاسو ما د دې
قابل ګڼئ، نو زما سره ايسار شئ چې زهٔ ستاسو خِدمت
وکړم. ۴ کهٔ اجازت وى نو زهٔ به ستاسو پښو وينځلو له
لږې اوبهٔ راوړم، تاسو د دې ونې لاندې دمه وکړئ. ۵ زهٔ به
تاسو له لږه روټۍ هم راوړم، نو تاسو به بيا ښهٔ مزل وکړئ.
دا زما دپاره د عزت خبره ده چې زما کور ته راغلئ، نو زهٔ به
ستاسو مېلمستيا کوم.“ هغوئ جواب ورکړو، ”ښهٔ ده، چې
څنګه ستا خوښه وى نو هغه شان وکړه.“ ۶ اِبراهيم خېمې
ته تېز لاړو او ساره ته يې وفرمائيل، ”زر شه. د ټولو نه د ښهٔ
اوړو بوجۍ راواخله او روټۍ ترې پخې کړه.“ ۷ بيا هغهٔ د
مال رَمې ته ورمنډه کړه او يو کچه او څورب سخے يې
راونيوو او يو نوکر له يې ورکړو، چې هغه يې زر زر تيار

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړی. ٨ هغهٔ لږ ماستهٔ، پئ او هغه پخه شوې غوښه هم
راوړه او سړو ته يې هر څهٔ کېښودل او چې کله هغوئ روټئ
خوړله نو د ونې لاندې ورته ولاړ وو. ٩ بيا هغوئ د هغهٔ نه
تپوس وکړو، ”ستا ښځه ساره چرته ده؟“ هغهٔ جواب ورکړو،
”هغه دننه په خېمه کښې ده.“ ١٠ يو مېلمه ووئيل، ”په
راتلونکی کال کښې به زهٔ واپس راشم او ستا د ښځې ساره به
يو زوئ پېدا شوے وی.“ ساره د خېمې د دروازې شا ته دا
خبرې اورېدلې. ١١ اوس ګوره، اِبراهيم او ساره ډېر
بوډاګان وُو. او ساره د ماشوم د پېدا کېدو نهٔ وه. ١٢ نو
ساره د ځان سره وخندل او وې وئيل چې، ”اوس زهٔ زَړه او
کمزورې يم او خاوند مې هم بوډا دے، نو اوس په دې عُمر
کښې به زهٔ د هغهٔ سره خملم څهٔ؟“ ١٣ نو مالِک خُدائ د
اِبراهيم نه تپوس وکړو، ”ساره ولې وخندل او وې وئيل چې په
دې عُمر کښې زما ماشوم پېدا کېدے شی څهٔ ځکه چې زهٔ
ډېره بوډئ يم؟ ١٤ داسې څهٔ شته چې د مالِک خُدائ دپاره
مشکل وی؟ لکه چې څنګه ما ووئيل، په راتلونکی کال به زهٔ
واپس راځم او د ساره به يو زوئ پېدا شی.“ ١٥ نو ساره
منکره شوه ځکه چې هغه يرېده. هغې ووئيل، ”ما خو نهٔ دی
خندلی.“ هغهٔ جواب ورکړو، ”آو، تا وخندل.“

د حضرت اِبراهيم د سدوم د نهٔ تباه کېدو سوال کول

١٦ بيا هغه سړی روان شول او يو داسې ځائ ته لاړل چې د
کوم ځائ نه يې سدوم ليدلے شو، نو اِبراهيم هغوئ ته په مخه
ښه وئيلو دپاره ورسره لاړو. ١٧ نو مالِک خُدائ د ځان سره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وفرمائيل، ”زۀ چې څۀ کول غواړم هغه به د اِبراهيم نه نۀ
پټوم. ۱۸ د هغۀ اولاد به يو لوئ طاقتور قوم وى او د هغۀ په
ذريعه به زۀ ټولو قومونو له برکت ورکړم. ۱۹ ما هغه د دې
دپاره غوره کړے دے چې هغه خپلو زامنو او اولاد ته دا
نصيحت وکړى چې زما خبره منى او هغه څۀ کوى چې کوم
صحيح او حق دى. کۀ دوئ داسې کوى، نو زۀ به هم د هغۀ
دپاره هغه هر څۀ وکړم چې ما يې وعده کړې ده.“ ۲۰ بيا
مالِک خُدائ اِبراهيم ته وفرمائيل، ”په سدوم او عموره باندې
ډېر سخت اِلزامونه دى، دوئ ډېر بد عملونه کوى. ۲۱ زۀ به
لاندې خامخا ځم چې دا پته ولګوم چې کوم اِلزامونه ما
اورېدلى دى چې هغه رښتيا دى او کۀ نه.“ ۲۲ بيا هغه دوه
سړى لاړل او د سدوم طرف ته روان شول، خو مالِک خُدائ
د اِبراهيم سره ايسار شو. ۲۳ اِبراهيم مالِک خُدائ ته نزدې
شو او تپوس يې ترې وکړو، ”تۀ په رښتيا د بدعملو سره
صادقان هم تباه کوې؟ ۲۴ کۀ په ښار کښې پنځوس
صادقان کسان وى، نو تۀ به ټول ښار تباه کوې څۀ؟ تۀ به
دوئ نۀ معاف کوې د دې دپاره چې هغه پنځوس کسان بچ
شى؟ ۲۵ دا ښنګه کېدے شى چې تۀ به صادقان د بدعملو
سره ووژنې؟ دا خو ناممکنه ده، تۀ داسې نۀ کوې. کۀ تۀ
داسې وکړې، نو صادقانو خلقو ته به د بدعملو سره يو شان
سزا مِلاو شى. دا ستا دپاره ناممکنه ده. ځکه د دُنيا اِنصاف
کوونکے به خامخا اِنصاف کوى.“ ۲۶ مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل، ”کۀ په سدوم کښې پنځوس صادقان کسان هم
وى، نو زۀ به د هغوئ په خاطر ټول ښار بچ کړم.“ ۲۷
اِبراهيم بيا وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، ما معاف کړه چې زۀ
زړَور شوم او ستا په مخکښې خبرې کوم. ځکه چې زۀ ستا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په مخکښې هيڅ هم نۀ يم. ۲۸ خو کېدے شی چې هلته د
پنځوسو صادقانو په ځائ صِرف پينځۀ ځلوېښت وی. نو تۀ
به د پينځو کسانو د کمی په وجه ټول ښار تباه کوې څۀ؟“
مالِک خُدائ جواب ورکړو، ”کۀ پينځۀ ځلوېښت صادقان هم
وی نو زۀ به هغه ښار نۀ تباه کوم.“ ۲۹ اِبراهيم بيا وفرمائيل،
”کېدے شی چې هلته صِرف ځلوېښت کسان وی.“ هغۀ
جواب ورکړو چې، ”کۀ ځلوېښت کسان هم وی نو زۀ به هغه
ښار نۀ تباه کوم.“ ۳۰ اِبراهيم وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه،
غصه کېږه مه، خو زۀ يو ځل بيا عرض کوم. کۀ هلته صِرف
دېرش کسان وی نو بيا؟“ هغۀ وفرمائيل، ”زۀ به داسې نۀ کوم
کۀ دېرش هم وی.“ ۳۱ اِبراهيم وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، ما
معاف کړه چې زۀ زړَور شوم او ستا په مخکښې خبرې کوم،
خو کۀ صِرف شل کسان وی؟“ هغۀ وفرمائيل، ”زۀ به هغه
ښار نۀ تباه کوم کۀ شل کسان هم وی.“ ۳۲ اِبراهيم
وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، غصه کېږه مه، زۀ به صِرف يو ځل
بيا عرض کوم. کۀ هلته صِرف لس کسان وی نو بيا؟“ هغۀ
وفرمائيل، ”کۀ لس کسان هم وی نو زۀ به هغه ښار نۀ تباه
کوم.“ ۳۳ چې د اِبراهيم سره يې خبرې ختمې کړې نو
مالِک خُدائ لاړو او اِبراهيم کور ته راوګرځېدو.

د سدوم د خلقو ګناهونه

۱۹ ۱ په هغه ماښام چې دوه فرښتې سدوم ته راغلې،
لوط د ښار د دروازې سره نزدې د جرګې په ځائ کښې
ناست وو. چې څنګه هغۀ هغوئ وليدې، نو هغه پاځېدو او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ستړې مشی له ورَغلو. هغه هغوئ ته د عزت نه ټيټ شو ٢
او وې فرمائيل، "صاحِبانو، زۀ به ستاسو خِدمت کوم. ما
سره کور ته لاړ شئ. تاسو پښې ووينځئ او شپې ته ايسار
شئ. تاسو چې سحر وختی پاڅئ نو په خپله مخه تلے شئ."
خو هغوئ جواب ورکړو، "نه، مونږ به دلته د جرګې په ځائ
کښې شپه وکړُو." ٣ خو هغۀ ډېر زور کولو او آخر ورسره
کور ته لاړل. لوط خپلو نوکرانو له حُکم ورکړو چې روټۍ پخه
کړی او د مېلمنو دپاره ښۀ خوراک تيار کړی. چې روټۍ
تياره شوه، نو هغوئ وخوړه. ٤ د مېلمنو د څملاستو نه
مخکښې، د سدوم خلق د هغه کور نه تاو شول، چې د ښار
ټول خلق، واړۀ زاړۀ په کښې وُو. ٥ دوئ لوط ته چغې
ووهلې او تپوس يې ترې وکړو، "هغه سړی چرته دی چې نن
تا کره ايسار دی؟ مونږ له يې بهر راوباسه." د سدوم خلقو د
هغوئ سره زنا کول غوښتل. ٦ لوط بهر ووتلو او ځان
پسې يې دروازه بند کړه. ٧ هغۀ هغوئ ته وفرمائيل،
"عزيزانو، زۀ ستاسو مِنت زاری کوم، داسې بد کار مۀ کوئ.
٨ ګورئ، زما دوه لوڼه دی چې لا وادۀ شوې نۀ دی. هغوئ
به زۀ بهر تاسو له راولم او چې څۀ مو خوښه وی هغه ورسره
وکړئ. خو دې سړو ته هيڅ هم مۀ وايئ، دوئ زما مېلمانۀ
دی او د دوئ حِفاظت کول په ما فرض دی." ٩ خو دوئ
ووئيل، "څه مړه ورک شه مسافر سړے يې. ته څوک يې چې
مونږ ته چل ښائې؟ زمونږ د مخې نه لرې شه، ګنې د هغوئ نه
به دې هم بد حال وکړُو." دوئ لوط له ديکه ورکړه او د
دروازې په ماتېدو يې شروع وکړه. ١٠ خو هغه دننه دوو
سړو ورمنډه کړل، لوط يې کور ته واپس راښکلو او دروازه
يې بند کړه. ١١ بيا هغوئ بهر هغه ټول خلق ړاندۀ کړل، نو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوئ د دروازې په لټولو ستړی شول.

د حضرت لوط سدوم پرېښودل

۱۲ هغه دوو سړو لوط ته وفرمائيل، ”کهٔ دلته ستا نور څوک
وی لکه زامن، لوڼه، زُومان او يا ستا نور خپلوان په دې ښار
کښې وی، نو د دې ځائ نه يې بهر کړه، ۱۳ ځکه چې مونږ
دا ځائ تباه کوُو. مالِک خُدائ ته د دې خلقو خِلاف فريادونه
رسېدلی دی او مونږ يې رالېږلی يُو چې سدوم تباه کړُو.“ ۱۴
بيا لوط هغه سړو له ورَغلو چې کومو ته يې لوڼه کوژدن
شوې وې او ورته يې وفرمائيل، ”زر شئ او د دې ځائ نه
ووځئ، مالِک خُدائ به دا ځائ تباه کوی.“ خو د هغوئ
خيال دا وو چې هغه ټوقې کوی. ۱۵ سحر وختی فرښتو
کوشش وکړو چې لوط تېز شی. هغوئ وفرمائيل، ”زر شه،
خپله ښځه او دوه لوڼه روانې کړه او ووځه، نو داسې به تاسو
نهٔ مړهٔ کېږئ چې کله ښار تباه کېږی.“ ۱۶ خو لوط سستی
کوله. او مالِک خُدائ په هغهٔ رحم وکړو، نو هغه سړو لوط، د
هغهٔ ښځه او د هغهٔ دواړه لوڼه يې د لاس نه ونيولې او د ښار
نه يې بهر وويستل. ۱۷ بيا يوې فرښتې وفرمائيل، ”وتښتئ
چې ژوندی پاتې شئ، په شا مهٔ ګورئ او په مېدان کښې مهٔ
پاتې کېږئ. غرونو ته منډه کړئ، نو داسې به تاسو د مرګ نه
بچ شئ.“ ۱۸ خو لوط جواب ورکړو، ”اُف، نه صاحِبانو، په
مونږ داسې مهٔ کوئ. ۱۹ تاسو زما سره ډېر ښهٔ کړی دی او
زما ژوند مو بچ کړو. خو غرونه ډېر زيات لرې دی، تباهی به
زما په سر راشی او هلته رسېدو نه مخکښې به زهٔ مړ شم.
۲۰ تاسو ته هغه وړوکے ښار ښکاری؟ هغه نزدې دے. زهٔ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په هلته لاړ شم. ګورئ هغه خو وړوکے ځائ دے، خو زۀ به
په امن کښې يم.“ ٢١ هغۀ جواب ورکړو، ”ټيک ده، زۀ به
ستا خبره ومنم. زۀ به هغه ښار نۀ تباه کوم. ٢٢ زر منډه
کړه، زۀ تر هغې پورې هيڅ هم نۀ شم کولے ترڅو چې تۀ هلته
رسېدلے نۀ يې.“ لوط دې ته وړوکے ووئيل، نو ځکه د هغه
ښار نوم ضُغر شو.

د خُدائ پاک سدوم او عموره تباه کول

٢٣ نمر په راختو وو چې لوط ضُغر ته ورسېدو. ٢٤ ناڅاپې
مالِک خُدائ د سدوم او عموره په ښارونو باندې د اور د
ګوګړو باران اورولو ٢٥ او هغه ښارونه او ټول مېدان يې
تباه کړو، سره د ټولو خلقو او هر هغه څۀ چې په هغه زمکه
زرغون شوی وُو، تباه شول. ٢٦ خو د لوط ښځې شا ته
وکتل او د مالګې ستن ترې جوړه شوه. ٢٧ په بله ورځ سحر
وختی اِبراهيم هغه ځائ ته تېز لاړو چرته چې هغه د مالِک
خُدائ په حضور کښې مخکښې ولاړ وو. ٢٨ هغۀ لاندې
سدوم او عموره او د دې ټولو علاقو ته وکتل او وې ليدل چې
د هغه مُلک نه لوګی ختل، دا داسې لوګی وُو لکه چې د بټۍ نه
خېژی. ٢٩ خو چې خُدائ پاک د مېدان هغه ښارونه تباه
کړل چرته چې لوط اوسېدو، نو اِبراهيم د هغۀ ياد وو او لوط
يې وليږلو چې ځان بچ کړی.

موآبيانو او عمونيانو د بې‌شرمۍ بنياد کېښودل

٣٠ لوط يرېدو چې په ضُغر کښې پاتې شی، نو هغه د خپلو
دوو لوڼو سره پاس غرونو ته لاړو او دوئ په يو غار کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اوسېدل. ۳۱ نو مشرې لور يې خپلې خور ته ووئيل، ”زمونږ
پلار بوډا کيږى او په ټوله دُنيا کښې سړى نشته چې مونږ
ځان ته وادهٔ کړى او بچى مو پېدا شى. ۳۲ راځه چې خپل
پلار نشه کړُو، نو د هغهٔ سره به څملو او بچى به مو پېدا
شى.“ ۳۳ په هغه شپه هغوئ هغهٔ له مے ورکړل او مشره
لور د هغهٔ سره څملاسته. خو هغه دومره نشه وو چې پته
ورته ونهٔ لګېده. ۳۴ بله ورځ مشرې لور يې خپلې خور ته
ووئيل، ”تېره شپه زهٔ د هغهٔ سره څملاستم، اوس راځه چې
نن شپه يې بيا نشه کړُو او تهٔ د هغهٔ سره څمله. نو مونږ دواړه
به د پلار نه اُميدوارې شُو.“ ۳۵ نو هغه شپه هغوئ هغه بيا
نشه کړو او کشره لور د هغهٔ سره څملاسته. خو بيا هم هغه
دومره نشه وو چې هغهٔ ته هيڅ پته ونهٔ لګېده. ۳۶ نو د لوط
دواړه لوڼه د خپل پلار نه اُميدوارې شوې. ۳۷ د مشرې لور
يې يو زوئ وشو، چې د هغهٔ نوم يې موآب کېښودو. هغه د نن
زمانې د موآبيانو پلار نيکهٔ وو. ۳۸ د کشرې لور يې هم يو
زوئ وشو، چې د هغهٔ نوم يې بِن‌عمى کېښودو. هغه د نن
زمانې د عمونيانو پلار نيکهٔ وو.

حضرت اِبراهيم او ابى‌مَلِک

۲۰ ۱ اِبراهيم د ممرې نه د کنعان صحرا ته لاړو او د
قادِس او شور په مينځ کښې اوسېدو. په هغه وخت کښې چې
کله هغه په جرار کښې اوسېدو، ۲ هغهٔ فرمائيلى وُو چې
خپله ښځه ساره يې خور ده. نو د جرار بادشاه ابى‌مَلِک ترې
ساره بوتلې وه. ۳ خو يوه شپه هغهٔ خُدائ پاک په خوب

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کښې وليدو چې ورته يې وفرمائيل، "ګوره، ته د مرګ په
خولهٔ کښې ولاړ يې، ځکه چې کومه ښځه تا راوستې ده هغه
وادهٔ شوې هم ده." ۴ خو ابىمَلِک ګوتې هم نهٔ وې وروړې
او هغهٔ ووئيل، "مالِکه خُدايه، زهٔ بې ګناه يم. ته به ما او زما
خلق تباه کوې څهٔ؟ ۵ اِبراهيم خو په خپله فرمائيلى ؤو چې
هغه يې خور ده او هغې هم فرمائيلى ؤو چې هغه يې ورور
دے. ما خو دا په صفا نيت کړى دى او زما لاسونو ګناه نهٔ
ده کړې." ۶ خُدائ پاک په خوب کښې جواب ورکړو،
"آو، ما ته پته ده چې تا دا په صفا نيت کړى دى، هغې ته
ګوتې وروړلو ته مې ځکه پرې نهٔ ښودلې چې زما خِلاف ګناه
ونهٔ کړې. ۷ خو اوس، هغه ښځه خپل خاوند ته واپس
کړه. هغه يو نبى دے او هغه به درته دُعا وکړى او ته به مړ نهٔ
شې. خو که ته هغه واپس نهٔ ورکوې، نو زهٔ تا خبروم چې ته
او ستا ټول خلق به مړهٔ کيږئ." ۸ بل سحر وختى ابىمَلِک
خپل ټول درباريان راوغوښتل او چې څهٔ شوى ؤو ورته يې
ووئيل، او هغوئ سخت يرېدل. ۹ بيا ابىمَلِک اِبراهيم
راوغوښتلو او تپوس يې ترې وکړو، "دا تا په مونږ څهٔ کړى
دى؟ ما تا سره څهٔ بد کړى دى چې تا په ما او زما په
بادشاهۍ دا افت راوستے دے؟ داسې خو د هيچا سره هم نهٔ
دى کول پکار، لکه چې تا زما سره کړى دى. ۱۰ دا تا ولې
کړى دى؟" ۱۱ اِبراهيم جواب ورکړو، "زما دا خيال وو چې
دلته به داسې هيڅ خوک هم نهٔ وى چې هغه د خُدائ پاک نه
يريږى او دوئ به زما د ښځې په وجه ما ووژنى. ۱۲ هغه په
رښتيا زما خور ده. هغه زما د پلار لور ده، خو زما د خپلې
مور لور نهٔ ده او ما هغه وادهٔ کړه. ۱۳ چې کله خُدائ پاک
زهٔ د خپل پلار د کور نه مسافر کړم، نو ما هغې ته ووئيل، ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

به زما سره هغه وخت خپل غېرت څرګند کړې چې هر چا ته
وائې چې زۀ ستا ورور يم.“ ۱۴ بيا ابیمَلِک ساره واپس
اِبراهيم ته ورکړه، هم هغه وخت يې هغۀ ته ګډې، څاروی او
نوکران هم ورکړل. ۱۵ هغۀ اِبراهيم ته ووئيل، ”ګوره، دا ټوله
زما زمکه ده، چې چرته دې خوښه وی هلته اوسېږه.“ ۱۶
هغۀ ساره ته ووئيل، ”زۀ ستا ورور له د سپينو زرو زر سيکې
ورکوم، دا د دې دپاره چې تا سره څومره خلق دی چې ټولو
ته ثابِته شی چې تۀ بېګناه يې، هر چا ته به معلومه شی چې
ستا لمن پاکه ده.“ ۱۷-۱۸ نو په دې وجه چې د اِبراهيم د
ښځې ساره سره کومه واقعه شوې وه، مالِک خُدائ د
ابیمَلِک په محل کښې ټولې ښځې شنډې کړې. نو اِبراهيم د
ابیمَلِک دپاره دُعا وکړه او خُدائ پاک هغه روغ کړو، خُدائ
پاک د هغۀ ښځه او د هغۀ وينځې هم روغې کړې، چې د دوئ
بچی پېدا شی.

د حضرت اِسحاق پېدا کېدل

۲۱ ۱ مالِک خُدائ ساره له برکت ورکړو او خپله وعده
يې ورسره پوره کړه. ۲ اګر چې اِبراهيم په خپله ډېر بوډا
وو، خو لکه څنګه چې خُدائ پاک ورته فرمائيلی وُو ساره
اُميدواره شوه او هم په هغه صحيح وخت د هغې زوئ وشو.
۳ اِبراهيم په خپل زوئ اِسحاق نوم کېښودو، ۴ او چې
اِسحاق د اتو ورځو شو، نو اِبراهيم هغه سنت کړو، هم هغه
شان چې څنګه خُدائ پاک ورته حُکم ورکړے وو. ۵
اِبراهيم د سلو کالو وو چې اِسحاق پېدا شو، ۶ نو ساره
وفرمائيل، ”خُدائ پاک زۀ خندولې يم. اوس چې هر څوک د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دې نه خبر شی نو زما سره به خاندی. ۷ د دې نه مخکښې
چا د دې وئیلو جرأت کولے شو چې یوه ورځ به زهٔ خپل
ماشوم له سینه ورکوم؟ خو ګورئ، په زوړ عُمر کښې د
اِبراهیم زما نه زوئ پیدا شوے دے.“ ۸ چې ماشوم غټېدو
او په خپله د روټۍ د خوړلو شو، نو په هغه ورځ اِبراهیم یو
لوئ خېرات وکړو.

د بی‌بی هاجِرې او د حضرت اِسمٰعیل لرې لېږل

۹-۱۰ یوه ورځ، ساره وکتل چې د هاجِرې زوئ اِسمٰعیل
لوبې کولې، نو هغې اِبراهیم ته ووئیل، ”وینځه او د هغې زوئ
وشړئ ځکه چې د وینځې زوئ به زما د زوئ اِسحاق په
میراث کښې شریک نهٔ وی.“ ۱۱ دې مسئلې اِبراهیم ډېر
پرېشانه کړو، ځکه چې اِسمٰعیل خو هم د هغهٔ زوئ وو. ۱۲
خو خُدائ پاک وفرمائیل، ”اِبراهیمه، د خپلې وینځې او د
هلک په حقله مهٔ خفه کېږه. هم هغه شان وکړه چې څنګه
درته ساره وائی ځکه چې هم د اِسحاق نه به ستا نسل قائم
وی. ۱۳ خو د وینځې زوئ هم ستا زوئ دے او د هغهٔ د
اولاد نه به یو لوئ قوم جوړ کړم.“ ۱۴ بل سحر وختی
اِبراهیم پاڅېدو او هاجِرې له یې د اوبو ډک مشک او روټۍ
ورکړه. او دا یې ورله په اوږو کېښودل او د زوئ سره یې
رُخصت کړه. او هغه لاړه او بیرسبع ته نزدې په صحرا کښې
سرګردانه ګرځېدله، ۱۵ او چې د هغوئ سره اوبهٔ ختمې
شوې، نو هاجِرې زوئ د یو بوټی لاندې کښېنولو. ۱۶ او لرې
لرې ترې کښېناسته، هغې د ځان سره ووئیل چې، ”زهٔ دا نهٔ
شم زغملے چې د خپل زوئ مرګ ووینم.“ او هغه هلته ناسته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وه سلګۍ یې وهلې او ژړل یې. ۱۷ چې کله خُدائ پاک د
هلک ژړا واورېده، نو د خُدائ پاک فرښتې د آسمان نه
هاجِرې ته آواز وکړو او ورته یې وفرمائیل، ”هاجِرې، تهٔ ولې
پرېشانه یې؟ یرېږه مه. خُدائ پاک ستا د زوئ ژړا اورېدلې
ده. ۱۸ اوچت یې کړه او په غېږ کښې یې کښېنوه، ځکه چې
زهٔ به هغه د یو لوئ قوم پلار کړم.“ ۱۹ بیا خُدائ پاک د
هغې سترګې کولاو کړې او د هغې نظر په چینې یو کوهی
پرېوتو. نو هغه چینې له لاړه او مشک یې د اوبو نه ډک کړو
او هلک له یې اوبهٔ ورکړې. ۲۰ خُدائ پاک اِسمٰعیل له
برکت ورکړو او چې هلک ښنګه لوئ شو، نو د هغهٔ نه یو
تکړه تیر انداز جوړ شو. ۲۱ هغه د فاران په صحرا کښې
اوسېدو، مور ورله یوه مِصرۍ جینۍ خوښه کړه او ورته یې
وادهٔ کړه.

د امن معاهده

۲۲ تقریباً هم په هغه وخت ابی‌مَلِک او د هغهٔ د لښکر مشر
فیکُل اِبراهیم ته ووئیل، ”خُدائ پاک تا له په هر کار کښې
برکت درکوی، ۲۳ اوس زهٔ غواړم چې تهٔ د خُدائ پاک په
نوم دا قَسم وکړې چې تهٔ به زما سره دوکه نهٔ کوې او همېشه
به زما او زما د اولاد وفادار یې، لکه ښنګه چې زهٔ همېشه تا
سره په دې مُلک کښې وفادار وم چې تهٔ دلته مسافر وې.“
۲۴ نو اِبراهیم ورسره قَسم وکړو. ۲۵ یوه ورځ، اِبراهیم
ابی‌مَلِک ته شکایت وکړو چې، ”ستا یو څو نوکرانو زما په یو
کوهی قبضه کړې ده.“ ۲۶ ابی‌مَلِک ورته ووئیل، ”دا خو ما
ستا نه په وړومبی ځل واورېدل. تا ما ته مخکښې ولې ونهٔ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وئيل؟ ما ته پته نشته چې دا چا کړې دی.“ ۲۷ اِبراهيم
ابی‌مَلِک ته ګډې او څۀ غواګانې ورکړې، نو د دوئ په مينځ
کښې د امن معاهده وشوه. ۲۸ اِبراهيم د خپلې رَمې نه اووۀ
ګډې جدا کړې، ۲۹ او ابی‌مَلِک ترې تپوس وکړو، ”تا دا
اووۀ ګډې ولې جدا کړې؟“ ۳۰ اِبراهيم جواب ورکړو، ”زۀ
غواړم چې دا اووۀ ګډې زما نه قبولې کړې نو تۀ به ګواه يې
چې ما دا کوهے کنستلے وو.“ ۳۱ نو په هغه ځائ يې
بيرسبع نوم کېښودو، ځکه چې دوئ دواړو دلته معاهده کړې
وه. ۳۲ چې کله په بيرسبع کښې معاهده وشوه، نو ابی‌مَلِک
او د هغۀ د لښکر مشر فيکُل واپس د فلستيانو مُلک ته لاړل.
۳۳ اِبراهيم په بيرسبع کښې د غز ونه وکَرله او د مالِک
خُدائ د ابدی خُدائ عبادت يې وکړو. ۳۴ او اِبراهيم ډېر
وخت مسافر وو او د فلستيانو په مُلک کښې اوسېدو.

د خُدائ پاک حضرت اِبراهيم ته د حضرت اِسحاق قربانولو حُکم ورکول

۲۲ ۱ څۀ موده وروستو خُدائ پاک د اِبراهيم امتحان
واخستو، هغۀ ته يې وفرمائيل، ”اِبراهيمه.“ نو اِبراهيم جواب
ورکړو، ”زۀ حاضر يم.“ ۲ خُدائ پاک ورته وفرمائيل،
”خپل زوئ روان کړه، خپل ايک يو زوئ اِسحاق، د کوم
سره چې تۀ ډېره مينه کوې او د موریاه مُلک ته لاړ شه. هلته
په يو غر باندې چې زۀ به يې درته ښايم، هغه ما ته د قربانۍ په
توګه پېش کړه.“ ۳ نو اِبراهيم سحر وختی پاڅېدو، خپل
خر يې کته کړو او خپل دوه ځوانان سړی او اِسحاق يې ځان
سره روان کړل، هغۀ د سوزېدونکې قربانۍ دپاره لرګی پرې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړل او روان شو او هغه ځائ ته لاړو کوم چې خُدائ پاک
ورته ښودلے وو. ۴ په دريمه ورځ چې اِبراهيم وکتل نو د
لرې نه يې هغه ځائ وليدو. ۵ نو هغۀ نوکرانو ته وفرمائيل،
”دلته د خرۀ سره ايسار شئ. دا هلک او زۀ به هلته لاړ شُو او
مونږ به عبادت وکړُو او واپس به تاسو له راشُو.“ ۶ اِبراهيم
په اِسحاق د قربانۍ لرګۍ يوړل او په خپله يې يوه چاړۀ او بل
سکارۀ د اور بلولو دپاره يوړل. چې کله دوئ مزل کولو، ۷
نو اِسحاق وفرمائيل، ”پلاره.“ هغۀ جواب ورکړو، ”آو، زما
زويه؟“ اِسحاق ترې تپوس وکړو، ”ما ته پته ده چې تا سره
سکارۀ او لرګۍ شته، خو د قربانۍ دپاره ګډُورے چرته
دے؟“ ۸ اِبراهيم جواب ورکړو، ”زما زويه، خُدائ پاک به
په خپله د يو ګډ بندوبست وکړى.“ او دوئ دواړه روان وُو.
۹ کله چې هغه ځائ ته ورسېدل کوم چې ورته خُدائ پاک
ښودلے وو، اِبراهيم يوه قربانګاه جوړه کړه او لرګۍ يې پرې
سم کېښودل. هغۀ خپل زوئ وتړلو او په قربانګاه کښې يې د
لرګو دپاسه کېښودو. ۱۰ بيا اِبراهيم د خپل زوئ حلالولو
دپاره چاړۀ راواخستله. ۱۱ خو ناڅاپه د مالِک خُدائ
فرښتې د آسمان نه هغۀ ته وفرمائيل، ”اِبراهيمه، اِبراهيمه.“
هغۀ جواب ورکړو، ”زۀ حاضر يم.“ ۱۲ فرښتې وفرمائيل،
”هلک له چې هيڅ تکليف ورنۀ کړې او نۀ ورته څۀ ووائې. ما
ته پته ده چې تۀ د خُدائ پاک نه يرېږې، ځکه چې تا هغۀ ته
خپل اېک يو زوئ هم پېش کړو.“ ۱۳ اِبراهيم څۀ ګورى چې
يو ګډ د ښکرو نه په غنو کښې انښتے وو. هغه لاړو او راوې
نيوو او د خپل زوئ په ځائ يې د سوزېدونکې قربانۍ په توګه
پېش کړو. ۱۴ اِبراهيم په هغه ځائ ”مالِک خُدائ بندوبست
کوى“ نوم کېښودو. او تر ننه پورې خلق وائى، ”د مالِک

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خُدائ په غر به بندوبست کيږى." ١٥ د مالِک خُدائ فرښتې
په دويم ځل د آسمان نه اِبراهيم ته وفرمائيل چې، ١٦ "مالِک
خُدائ فرمائى چې زهٔ مالِک خُدائ په خپل نوم قسم کوم چې
زهٔ به تا له ډېر زيات برکت درکړم. ځکه چې تا دا وکړل او
خپل اِيک يو زوئ دې هم زما نه بچ ونهٔ ساتلو، ١٧ زهٔ دا
وعده کوم چې زهٔ به تا ته په رښتيا په برکتونو برکتونه درکوم
او ستا اولاد به ډېر زياتوم لکه چې په آسمان کښې ځومره
ستورى دى او چې د سمندر په غاړه ځومره شګې دى. ستا
اولاد به خپلو دشمنانو له شکست ورکړى. ١٨ ټول قومونه
به ستا د اولاد په وسيله برکت ومومى. ځکه چې تا زما حُکم
ومنلو." ١٩ اِبراهيم خپلو نوکرانو ته واپس لاړو او دوئ په يو
ځائ بيرسبع ته لاړل، چې چرته اِبراهيم اوسېدو.

د نحور اولاد

٢٠ څهٔ موده وروستو اِبراهيم خبر شو چې د خپل ورور
نحور يې د مِلکاه نه اتهٔ بچى پيدا شوى دى، ٢١ مشرے
عُوض، د هغهٔ ورور بُوز، د آرام پلار قمواېل، ٢٢-٢٣ کَسِد،
حزو، فِلداس، اِدلاف او بتواېل، د رِبقه پلار. د اِبراهيم د ورور
نحور، د ښځې مِلکاه نه دا اتهٔ زامن پيدا شول. ٢٤ د نحور د
وينځې، رومه نه، طِبح، جاحم، تخص او معکه پيدا شول.

د بى‌بى ساره مرګ او ښخيدل

٢٣ ١ ساره يو سل اوويشت کاله ژوندۍ وه. ٢ هغه د
کنعان په مُلک کښې په حبرون کښې په حق ورسيده، او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اِبراهیم د ساره په غم غمژن شو او هغې پسې یې ژړل. ۳
اِبراهیم د مړی خوا نه پاځېدو، حِتیانو له ورَغلو او وې
فرمائیل چې، ۴ ”زهٔ د پردی مُلک یم او تاسو سره اوسېږم،
زما خپله زمکه نشته چې چرته زهٔ خپله ښځه په یو مناسب
ځائ کښې ښخه کړم. لږه زمکه په ما خرڅه کړئ.“ ۵
هغوئ جواب ورکړو چې، ۶ ”ښه، زمونږ خبره واوره،
مونږ تا ته د یو تکړه مشر په سترګه ګورو. زمونږ د ادیرې د
ټولو نه ښهٔ ځائ کښې خپل مړے ښخ کړه، تا به هیڅ څوک د
یو ځائ نه هم د خپل مړی ښخولو نه نهٔ منع کوی.“ ۷
اِبراهیم پاځېدو او د هغه مُلک خلقو یعنې حِتیانو ته یې د
عزت نه سر ټیټ کړو ۸ او ورته یې وفرمائیل، ”کهٔ ستاسو
دا خوښه وی چې زهٔ دلته خپل مړے ښخ کړم، نو د صحر
زوئ عِفرون ته ووایئ ۹ چې د خپل پټی په سر کښې د
مکفیله غار په ما خرڅ کړی. زهٔ به یې پوره قیمت ورکړم او
تاسو ټول به د دې ګواهان شئ.“ ۱۰-۱۱ عِفرون هلته د ښار
د دروازې سره نزدې ناست وو، چې کله اِبراهیم دا عرض
وکړو، نو هغهٔ جواب ورکړو چې، ”صاحِبه، دا ټول پټے سره
د غار ستا په وړاندې دے. زما د خپلو خلقو په مخکښې زهٔ دا
ستا د مړی د قبر دپاره درکوم.“ ۱۲ یو ځل بیا، اِبراهیم د
هغه مُلک خلقو ته د عزت نه ټیټ شو ۱۳ او عِفرون ته یې
وفرمائیل، ”د دې ګواهانو په مخکښې، زهٔ تا له د دې پټی پوره
قیمت درکوم، چې خپله ښځه ښخه کړم. دا قیمت زما نه
قبول کړه.“ ۱۴ عِفرون جواب ورکړو چې، ۱۵ ”صاحِبه،
زما خبره واوره، د دې ځائ قیمت صِرف څلور سوه د
سپینو زرو سیکې به وی. په داسې لږ قیمت به مونږ په خپلو
کښې څهٔ یو بل ته سختیږو؟ خپل مړے ښخ کړه.“ ۱۶

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اِبراهيم د عِفرون دا خبره منظوره کړه او هغه سپين زر يې
عِفرون ته وتلل چې د کومو په حقله يې چې د حِتيانو په
مخکښې فرمائيلى وُو، د هغه وخت د سوداګرو د وزن
مطابق، څلور سوه د سپينو زرو سيکې. ۱۷ نو داسې اِبراهيم
د عِفرون نه هغه د ممرىٰ سره نزدې مکفيله په علاقه کښې
هغه پټے واخستلو. پټے سره د هغه غار او ګېرچاپېره چې
څومره ونې وې. ۱۸ د ښار په دروازه کښې د جرګې د ټولو
سرو په مخکښې دا زمکه د اِبراهيم شوه چرته چې حِتيان د
دې ګواهان وُو. ۱۹ د دې نه پس، اِبراهيم خپله ښځه ساره
په کنعان وطن کښې د مکفيله د پټى په غار کښې ښخه کړه
۲۰ چې کوم يې د حِتيانو نه اخستے وو.

رِبقه د حضرت اِسحاق ښځه کېدل

۲۴ ۱ اِبراهيم اوس د ډېر عُمر وو. مالِک خُدائ هغهٔ له
په هر کار کښې برکت ورکړے وو. ۲ يوه ورځ، اِبراهيم
خپل مشر نوکر راوغوښتو او هغهٔ ته يې وفرمائيل، ”زما سره
يو پوخ لوظ وکړه، ۳ د مالِک خُدائ په نوم زهٔ تا له قسم
درکوم، د هغه خُدائ پاک چې په آسمان او زمکه بادشاهى
کوى، چې تهٔ به زما زوئ اِسحاق دپاره د دې ځائ د کنعان
په خلقو کښې ښځه نهٔ خوښوې. ۴ په ځائ د دې، واپس
هغه مُلک ته لاړ شه چې چرته زهٔ پيدا شوے وم. او زما زوئ
اِسحاق له زما په خپلوانو کښې ښځه وګوره.“ ۵ خو نوکر
ترې نه تپوس وکړو، ”کهٔ هغه پېغله چې کومه زهٔ خوښه کړم،
دې مُلک ته زما سره نهٔ راځى، نو بيا زهٔ اِسحاق هغه مُلک ته
واپس ولېږم څهٔ د کوم نه چې تهٔ راغلے يې؟“ ۶ اِبراهيم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جواب ورکړو، ”نه، خیال کوه چې تهٔ زما زوئ واپس هلته
ونهٔ لېږې. ۷ مالِک خُدائ هغه خُدائ پاک چې د آسمانونو
بادشاه دے زهٔ د هغه مُلک نه چې چرته زهٔ پیدا شوے وم
دلته راوستم، ما ته یې وفرمائیل او لوظ یې راسره وکړو چې
هغه به زما اولاد له دا زمکه ورکوی. چې کله تهٔ هلته ځې، نو
مالِک خُدائ به ستا نه مخکښې خپله یوه فرښته زما د زوئ
دپاره ښځه لټولو کښې ستاسو مدد له راولېږی. ۸ کهٔ هغه
ښځه تاسو سره د راتلو نه اِنکار کوی، نو خیر دے تهٔ د لوظ
نه آزاد یې. خو زما زوئ به هلته نهٔ بوځې.“ ۹ نو نوکر د
اِبراهیم سره پوخ لوظ وکړو چې هغه هر څهٔ به وکړی چې هغهٔ
ته یې د کولو دپاره فرمائیلی وُو. ۱۰ د دې نه پس، هغه نوکر
د اِبراهیم لس اوښان د ښو تُحفو سره بار کړل. بیا د شام
شمال په طرف هغه ښار ته روان شو، چرته چې د اِبراهیم
ورور نحور اوسېدو. ۱۱ کله چې هغه هلته ورسېدو، هغهٔ د
ښار نه بهر د چینې سره نزدې اوښان کښېنول. دا د مازیګر
وخت وو، چې کله ښځې اوبو وړلو له راووتلې. ۱۲ نوکر
دُعا وکړه، ”تهٔ مالِکه خُدایه پاکه، زما د نېک اِبراهیم خُدائ
پاک یې، ما نن کامیاب کړه او زما د نېک سره خپله وعده
پوره کړه. ۱۳ زهٔ دلته د هغه چینې سره یم چې چرته به د
ښار پېغلې اوبهٔ وړلو له راځی. ۱۴ چې کومې جینۍ ته زهٔ
وایم چې لږ منګے راټیټ کړه، چې اوبهٔ وڅښم، کهٔ هغه
ووائی چې وڅښه او زهٔ به ستا اوښانو له هم اوبهٔ راوړم، چې
دا هم هغه وی چې تا خپل خِدمت کوونکی اِسحاق له خوښه
کړې ده. کهٔ داسې وشی، نو ما ته به پته ولګی چې تا زما د
نېک سره خپله وعده پوره کړې ده.“ ۱۵ د دُعا ختمولو نه
مخکښې، رِبقه چې د هغې په اوږو منګے وو راووتله. هغه د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بتوايل لور وه، چې هغه د اِبراهيم د ورور نحور او د هغهٔ د
ښځې مِلکاه زوئ وو. ۱۶ هغه ډېره ښائسته جينۍ وه او لا
وادهٔ شوې نهٔ وه. هغه لاندې چينې ته لاړه، منګے يې ډک کړو
او راوختله. ۱۷ د اِبراهيم نوکر د مِلاوېدو دپاره هغې له
ورمنډه کړل او ورته يې ووئيل، ”ستا د منګي نه ما له لږې
اوبهٔ راکړه.“ ۱۸ هغې ووئيل، ”وڅښه، صاحِبه.“ او هغې زر
د خپل ولى نه منګے راټيټ کړو او چې هغهٔ اوبهٔ څښلې نو
منګے يې ورته نيولے وو. ۱۹ چې کله هغې اوبهٔ ورکړې،
هغې ووئيل، ”زهٔ به ستا اوښانو له هم اوبهٔ راوړم تر هغه
پورې چې تنده يې ماته شى.“ ۲۰ هغې زر زر د څاروو د
اوبو په سبيل کښې منګے تشولو او چينې ته به د نورو اوبو
دپاره په منډه تله، تر دې پورې چې ټولو اوښانو ښهٔ وڅښلې.
۲۱ د هغه سړى په هغې باندې نظر وو او غلے ولاړ وو، چې
معلوم کړى چې مالِک خُدائ هغهٔ له په سفر کښې کاميابى
ورکړې ده کهٔ نه. ۲۲ چې کله اوښانو اوبهٔ وڅښلې، هغه
سړى د سرو زرو يوه قيمتى نتکۍ هغې ته ورپه پوزه کړه او
دوه درنې د سرو زرو کَړى يې ورپه لاس کړې. ۲۳ هغهٔ
ووئيل، ”ما ته ووايه چې ستا پلار څوک دے، د هغهٔ په کور
کښې زمونږ د شپې تېرولو ځائ شته؟“ ۲۴ هغې جواب
ورکړو، ”زما پلار بتوايل دے، چې د نحور او مِلکاه زوئ
دے. ۲۵ مونږ سره ډېر بوس او واښهٔ شته او ستاسو د پاتې
کېدو دپاره حُجره هم شته.“ ۲۶ بيا هغه سړى خپل سر ټيټ
کړو او د مالِک خُدائ عبادت يې وکړو. ۲۷ هغهٔ ووئيل، ”د
مالِک خُدائ ثناء دې وى، چې زما د نيک اِبراهيم خُدائ پاک
دے، چې هغهٔ په رښتيا زما د نيک سره خپله وعده پوره کړې
ده. مالِک خُدائ زما د نيک خپلوانو ته زهٔ نيغ راوستلم.“ ۲۸

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جينۍ کور ته منډه کړه او خپلې مور او نورو ټولو ښځو ته يې
ټوله قيصه تېره کړه. ۲۹ د رِبقې يو ورور وو چې نوم يې
لابن وو، هغهٔ بهر د چينې طرف ته منډه کړه چې چرته د
اِبراهيم نوکر وو. ۳۰ لابن د خپلې خور په پوزه نتکۍ او د
هغې په لاسونو کَړې ليدلې وې. او رِبقې دا خبره کوله چې
لابن واورېدل څهٔ چې هغه سړى وئيلى وُو. هغه د اِبراهيم
نوکر له ورَغلو چې هغه د خپلو اوښانو سره د چينې سره
ولاړ وو، ۳۱ او لابن ورته ووئيل، "ما سره کور ته لاړ شه. تهٔ
هغه سړے يې چې مالِک خُدائ برکت درکړے دے. تهٔ دلته
بهر ولې ولاړ يې؟ ما په خپل کور کښې ستا دپاره ځائ تيار
کړے دے او هلته ستا د اوښانو دپاره هم ځائ شته." ۳۲ نو
هغه سړے دننه کور ته لاړو او لابن د اوښانو نه بارونه کوز
کړل او بوس او واښهٔ يې ورته واچول. بيا هغهٔ د اِبراهيم د
نوکر او د هغهٔ د سړو دپاره اوبهٔ راوړې چې خپلې پښې
ووينځى. ۳۳ چې روټۍ يې کله راوړه، هغه سړى ووئيل، "تر
هغه پورې به زهٔ خوراک نهٔ کوم چې تر کومې پورې ما هغه
څهٔ وئيلى نهٔ وى چې څهٔ وئيل غواړم." لابن ووئيل، "ټيک ده
ووايه." ۳۴ هغهٔ خبره شروع کړه، "زهٔ د اِبراهيم نوکر يم.
۳۵ مالِک خُدائ زما نيک له ډېر زيات برکت ورکړے دے
او هغه يې ډېر مالدار کړے دے. هغهٔ له يې د ګډو او چېلو
رَمې، غاروى، سپين زر، سرهٔ زر، غلامان او وينځې، اوښان
او خرهٔ هم ورکړى دى. ۳۶ زما د نيک د ښځې ساره نه چې
کله هغه بوډۍ وه د هغهٔ يو زوئ وشو او زما نيک هغهٔ له
خپل هر څهٔ ورکړى دى. ۳۷ زما نيک زما نه دا پوخ لوظ
اخستے دے چې د هغهٔ حُکم به منم. هغهٔ وفرمائيل، د کنعان
د مُلک د پېغلو نه زما زوئ له ښځه مهٔ خوښوه. ۳۸ خو زما

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د پلار خلقو، زما خپلوانو له لاړ شه او د هغهٔ دپاره ښځه
خوښه کړه. ۳۹ او ما د خپل نېک نه تپوس وکړو، فرض
کړه کهٔ هغه ښځه زما سره نهٔ راځی نو بيا؟ ۴۰ هغهٔ جواب
راکړو چې مالِک خُدائ، چې د کوم ما همېشه فرمانبرداری
کړې ده، هغه به خپله فرښته تا ته درولېږی او کاميابی به
درکړی. تهٔ به زما د زوئ دپاره زما د خپلو خلقو نه، زما د
پلار د خاندان نه، يوه ښځه پېدا کړې. ۴۱ ستا دپاره صِرف
يوه لار شته چې د لوظ نه آزاد شې، هغه دا چې کهٔ تهٔ زما
خپلوانو له لاړ شې او هغوئ تا ته اِنکار وکړی، نو بيا به تهٔ
آزاد يې. ۴۲ چې نن زهٔ چينې ته راغلم، ما مالِک خُدائ ته
سوال وکړو، اے مالِکه خُدايه، زما د نېک اِبراهيم خُدايه
پاکه، ما له په سفر کښې کاميابی راکړه. ۴۳ زهٔ دلته د چينې
سره يم، کله چې يوه جينۍ اوبو وړلو له راشی، نو زهٔ به ورته
ووايم چې ما له د خپل منګی نه لږې اوبهٔ راکړئ. ۴۴ کهٔ
هغه ما له او زما اوښانو له هم اوبهٔ ورکول وغواړی، چې دا
هم هغه ښځه وی چې تا زما د نېک د زوئ دپاره خوښه کړې
ده. ۴۵ د هغې نه مخکښې چې ما پته په زړهٔ کښې دُعا ختمه
کړې وه، رِبقه چې د هغې په اوږه منګے وو راغله او لاندې
چينې ته لاړه. ما هغې ته ووئيل چې، ښځلو له لږې اوبهٔ
راکړه. ۴۶ هغې زر د خپل ولی نه منګے راټيټ کړو او وې
وئيل، اوبهٔ وڅښه او زهٔ به ستا اوښانو له هم اوبهٔ ورکړم. نو
ما هم اوبهٔ وڅښلې او اوښانو له يې هم ورکړې. ۴۷ ما د
هغې نه تپوس وکړو، ستا پلار څوک دے؟ نو هغې جواب
راکړو، زما پلار بتوايل دے چې د نحور او مِلکاه زوئ دے.
بيا ما هغې له نتکۍ ورپه پوزه کړه او کړی مې ورپه لاس
کړې. ۴۸ ما خپل سر ټيټ کړو او د مالِک خُدائ عبادت
Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مې وکړو. ما د مالِک خُدائ ثناء ووئیله، چې زما د نیک
اِبراهیم خُدائ پاک دے، چې هغهٔ زهٔ نیغ زما د نیک نوسیِ له
راوستلم چې هغه د اِسحاق ښځه جوړه شی. ۴۹ نو کهٔ تهٔ
زما د نیک سره خپله ذمه واری پوره کول غواړې او ښهٔ
سلوک ورسره کوې، نو ما ته ووایه او کهٔ نهٔ وی نو هم ووایه،
بیا به زهٔ فیصله وکړم چې ما له څهٔ کول په کار دی.“ ۵۰
لابن او بتوایل جواب ورکړو، ”دا خبره د مالِک خُدائ نه
راپیښه ده او مونږ ورته ښهٔ یا بد نهٔ شُو وئیلے. ۵۱ دا رِبقه
ده، د ځان سره یې بوځه. هغه دې ستا د نیک د زوئ ښځه
شی، لکه چې څنګه مالِک خُدائ په خپله فرمائیلی دی.“ ۵۲
چې کله د اِبراهیم نوکر دا خبره واورېده، هغه ټیټ شو او د
مالِک خُدائ عبادت یې وکړو. ۵۳ بیا هغهٔ ورله جامې،
سپین زر او د سرو زرو کالی راوویستل او رِبقې له یې
ورکړل. هغهٔ د هغې ورور او مور له هم قیمتی تُحفې ورکړې.
۵۴ د دې نه پس، د اِبراهیم نوکر او د هغهٔ سره نورو سړو
خوراک څښاک وکړو او هلته یې شپه تېره کړه. چې کله
هغوئ سحر پاځېدل، هغهٔ ووئیل، ”ما خپل نیک له واپس
ولېږه.“ ۵۵ خو د رِبقې ورور او د هغې مور ووئیل، ”کم از
کم لسو ورځو له دې هغه زمونږ سره ایساره شی، نو بیا دې
لاړه شی.“ ۵۶ خو هغهٔ ووئیل، ”مونږ مهٔ ایساروئ. مالِک
خُدائ زما سفر کامیاب کړے دے، ما خپل نیک له واپس
ولېږئ.“ ۵۷ هغوئ جواب ورکړو، ”مونږ به رِبقه راوغواړُو
او د هغې نه به تپوس وکړُو چې هغه څهٔ وائی.“ ۵۸ نو هغوئ
رِبقه راوغوښته او تپوس یې ترې وکړو، ”تهٔ د دې سړی سره
تلل غواړې څهٔ؟“ هغې جواب ورکړو، ”آو، زهٔ به لاړه شم.“
۵۹ نو هغوئ رِبقه او د کور مشره خِدمتګاره او نورې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نوکرانې د اِبراهیم د نوکر او د هغهٔ د سړو سره لیږلو ته
راضی شول. ۶۰ او دوئ د رِبقې دپاره برکت وغوښتلو او
ورته یې ووئیل چې، ”خورې تهٔ دې د زرګونو مور شې، ستا
اولاد دې د خپلو دشمنانو په ښارونو بریالے شی.“ ۶۱ بیا
رِبقه او د هغې نوکرانې تیارې شوې او په اوښانو سورې
شوې چې د اِبراهیم د نوکر سره لاړې شی او دوئ ټول روان
شول. ۶۲ اِسحاق د بیرلحیروئ نه راغلے وو. او د کنعان
صحرا کښې ایسار وو. ۶۳ هغه ماښام په پټو کښې چکر
لګولو له ووتلو او څهٔ ګورى چې اوښان راروان وُو. ۶۴ چې
کله رِبقې اِسحاق ولیدلو، هغه د خپل اوښ نه کوزه شوه ۶۵
او د اِبراهیم نوکر نه یې تپوس وکړو، ”هغه سړے چې په پټی
کښې زمونږ طرف ته راروان دے څوک دے؟“ نوکر جواب
ورکړو، ”هغه زما نیک دے.“ نو هغې څادر واخستلو او خپل
مخ یې پټ کړو. ۶۶ نوکر هغه هر څهٔ اِسحاق ته ووئیل چې
څهٔ یې کړی وُو. ۶۷ بیا اِسحاق رِبقه خپلې هغه خیمې ته
راوستله چې د هغهٔ مور ساره په کښې اوسیدلې وه او هغه یې
ښځه شوه. اِسحاق د رِبقه سره مینه کوله، نو هغهٔ ته د خپلې
مور د مرګ نه پس آرام مِلاو شو.

د حضرت اِبراهیم نور اولاد

۲۵ ۱ بیا اِبراهیم بله ښځه وکړه، چې د هغې نوم قطوره
وو. ۲ د هغې نه یې زمران، یُقسان، مِدان، میدیان، اسباق
او سوخ پیدا شول. ۳ یُقسان د شیبا او د ددان پلار وو او د
ددان اولاد اسورى، لطُوسی او لومی وُو. ۴ د میدیان زامن

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

عیفه، عِفر، حنوک، ابیداع او اِلدعا وُو. دا ټول د قطوره اولاد
وُو. ۵ اِبراهیم چې څۀ هم لرل هغه یې اِسحاق له ورکړل،
۶ هغۀ په خپل ژوندون کښې هغه زامنو له تُحفې ورکړې
چې د هغۀ د وینځو نه پېدا شوی وُو. بیا هغۀ دا زامن د خپل
زوئ اِسحاق نه لرې، د نمرخاتۀ مُلک ته ولېږل.

د حضرت اِبراهیم مرګ او ښخېدل

۷ چې اِبراهیم د یو سل پینځۀ اویاؤ کالو عُمر ته ورسېدو،
۸ نو اِبراهیم ساه ورکړه او ښۀ په پوخ عُمر کښې په حق
ورسېدو او د ډېر عُمر سړے وو. ۹ د هغۀ زامنو اِسحاق او
اِسمٰعیل، د ممرې سره نزدې د صحر د زوئ عِفرون حِتی په
پټی کښې، د مکفیله په غار کښې ښخ کړو. ۱۰ دا هغه پټے
وو چې اِبراهیم د حِتیانو نه اخستے وو، اِبراهیم او د هغۀ
ښځه ساره دواړه هلته ښخ شُو. ۱۱ د اِبراهیم د مرګ نه
پس، خُدائ پاک د هغۀ زوئ اِسحاق له برکت ورکړو، چې
هغه بیرلحیروی ته نزدې اوسېدو.

د حضرت اِسمٰعیل اولاد

۱۲ دا د اِبراهیم د زوئ اِسمٰعیل اولاد دے، اِسمٰعیل د
هاجرې مِصرۍ زوئ وو څوک چې د ساره وینځه وه. ۱۳
دا د اِسمٰعیل زامن وُو، چې په دې ترتیب سره پېدا شوی وُو،
نبایوت، قیدار، ادبئیل، مِبسام، ۱۴ مِشماع، دومه، مسا، ۱۵
حدد، تیما، یطور، نفیس او قِدمه. ۱۶ دوئ د دولسو قبیلو
پلاران وُو او د دوئ نومونه د دوئ په کلو او د اوسېدو
ځایونو باندې ایښے شوی وُو. ۱۷ اِسمٰعیل د یو سل اووۀ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دېرشو کالو وو چې ساه يې ورکړه او په حق ورسېدو. ۱۸ د
اِسمٰعيل اولاد د حويله او شور علاقې په مينځ کښې اوسېدل،
دا د اسور په لاره مِصر سره نزدې وو. دوئ د اِبراهيم د نور
اولاد نه جدا اوسېدل.

د حضرت عِيسو او حضرت يعقوب پېدا کېدل

۱۹ دا د اِبراهيم د زوئ اِسحاق قيصه ده. ۲۰ اِسحاق د
څلوېښتو کالو وو چې کله هغهٔ د رِبقې، د بتواېل لور، د لابن
خور سره وادهٔ وکړو. دوئ د مسوپتاميه آرامى وُو. ۲۱
اِسحاق مالِک خُدائ ته د خپلې ښځې دپاره سوال وکړو،
ځکه چې هغه شنډه وه. مالِک خُدائ د هغهٔ آواز واورېدو او
رِبقه اُميدواره شوه. ۲۲ د هغې جوړه بچى پېدا کېدونکى وُو
او د پېدا کېدو نه مخکښې دوئ د مور په خېټه کښې په ضد
شول. نو هغې د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، ”په ما داسې
ولې کيږى؟“ ۲۳ مالِک خُدائ هغې ته وفرمائيل، ”ستا په
خېټه کښې دوه قومونه دى، ستا نه دوه پېدا کېدونکى قومونه
به د يو بل خِلاف وى. يو به د بل نه طاقتور وى، مشر به د
کشر خِدمت کوى.“ ۲۴ د هغې د بچو د پېدا کېدو وخت
راغلو او د هغې جوړه زامن پېدا شول. ۲۵ هغه مشر د رنګه
سور وو او د هغهٔ خرمن د ببرې چُوغې په شان وه، نو د هغهٔ
نوم يې عِيسو کېښودو. ۲۶ هغه دويم د عِيسو پونده کلکه
نيولې وه، نو د هغهٔ نوم يعقوب شو. اِسحاق د شپېتو کالو وو
چې دوئ پېدا شول.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت عِیسو د خپلې مشرۍ حقُونه خرڅول

۲۷ هلکان لوئ شول او عِیسو یو تکړه ښکاری شو او د هغهٔ
بهر ګرځېدل خوښ وُو، خو یعقوب غلے سړے وو چې د
کور نه به نهٔ وتلو. ۲۸ عِیسو په اِسحاق ګران وو، ځکه چې
عِیسو به کوم ځناور ښکار کړل نو اِسحاق د دې د خوړلو
شوقین وو، خو په رِبقه یعقوب ګران وو. ۲۹ یوه ورځ چې
کله یعقوب د کُرخو ښوروا پخوله، عِیسو د ښکار نه راغلو.
هغه اوږے وو ۳۰ او یعقوب ته یې ووئیل، ”زهٔ د لوږې نه
مرم، ما له لږه دا د سور رنګ ښوروا راکړه.“ نو ځکه د هغهٔ
نوم ادوم شو. ۳۱ یعقوب جواب ورکړو، ”زهٔ به دا تا له په
دې شرط درکړم کهٔ تهٔ ما له د خپلې مشرۍ حقُونه راکوې.“
۳۲ عِیسو ووئیل، ”ټیک ده، زهٔ مرم، بیا به زما دا مشرتوب
ما له څهٔ فائده راکړی؟“ ۳۳ یعقوب جواب ورکړو، ”اول
زما سره دا لوظ وکړه چې تهٔ به خپل ټول حقُونه ما له
راکوې.“ نو عِیسو ورسره لوظ وکړو او یعقوب ته یې خپل
حقُونه ورکړل. ۳۴ بیا یعقوب هغهٔ له روټۍ او څهٔ ښوروا
ورکړه. هغهٔ خوراک څښاک وکړو او بیا پاڅېدو او لاړو. نو
داسې عِیسو د خپلې مشرۍ حقُونو ته سپک وکتل.

حضرت اِسحاق او ابیمَلِک

۲۶ ۱ د هغې نه وروستو، په هغه مُلک کښې یو بل قحط
راغلو لکه څنګه چې مخکښې د اِبراهیم په وخت کښې راغلے
وو. اِسحاق په جرار کښې، د فلستیانو بادشاه ابیمَلِک له
ورَغلو. ۲ مالِک خُدائ اِسحاق ته راښکاره شو او ورته یې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وفرمائيل، ”مِصر ته مۀ ځه، په دې مُلک کښې اوسېږه، کوم
ځائ چې زۀ درته ښايم. ۳ دلته اوسېږه او زۀ به ستا مل
شم او برکت به درکړم. زۀ دا ټوله علاقه تا او ستا اولاد له
درکوم. ما چې کومه وعده ستا پلار اِبراهيم سره کړې ده زۀ
به هغه پوره کړم. ۴ زۀ به تا له دومره ډېر اولاد درکړم لکه
چې په آسمان کښې ستورى دى او زۀ به هغوئ له دا ټوله
علاقه ورکړم. ټول قومونه به ستا د اولاد په وسيله برکت
ومومى. ۵ زۀ به تا له برکت درکړم، ځکه چې اِبراهيم زما
تابعدارى کړې ده او زما ټول قانونونه او حُکمونه يې پوره
کړى دى.“ ۶ نو اِسحاق په جرار کښې اوسېدو. ۷ کله
چې د هغه ځائ خلقو د هغۀ د ښځې په حقله تپوس وکړو،
هغۀ ووئيل چې، ”هغه زما خور ده.“ هغۀ دا اِقرار ونۀ کړو
چې هغه يې ښځه ده، هغه يرېدو چې هسې نه چې خلق يې مړ
کړى او رِبقه به ترې نه بوځى، ځکه چې هغه ډېره ښائسته وه.
۸ د اِسحاق هلته د ډېر وخت اوسېدو نه پس، د فلستيانو
بادشاه ابىمَلِک د کړکۍ نه لاندې وکتل او وې ليدل چې
اِسحاق خپله ښځه رِبقه راغاړه ايستله. ۹ ابىمَلِک اِسحاق
راوغوښتلو او ورته يې ووئيل، ”نو دا معلومه شوه چې هغه
ستا ښځه ده، تا ولې وئيلى دى چې هغه ستا خور ده؟“ هغۀ
جواب ورکړو، ”زما خيال دا وو چې کۀ دا مې ووئيل چې
هغه زما ښځه ده نو زۀ به ووژلے شم.“ ۱۰ ابىمَلِک ورته
ووئيل، ”دا تا زمونږ سره څۀ کړى دى؟ زما د خلقو نه يو
سړے په آسانۍ سره ستا د ښځې سره خملاستے شو او تا
به مونږ ګناهګار کړى وُو.“ ۱۱ ابىمَلِک ټولو خلقو له
خبردارے ورکړو، ”کۀ څوک دې سړى يا د هغۀ ښځې له په
بد نيت لاس وروړى نو خامخا به وژلے شى.“ ۱۲ چې کله

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه هلته اوسېدو، اِسحاق هلته زمکه وکَرله او په هغه کال يې
چې څومره کَرلی وُو د هغې نه يو په سل زيات فصل يې
وشو، ځکه چې مالِک خُدائ هغهٔ له برکت ورکړو. ۱۳ هغه
مالدار کېدو او لوئ سړے شو. ۱۴ ځکه چې د هغهٔ ډېر
نوکران، چېلۍ او څاروی او د ګډو ډېرې رَمې وې، خو په
فلستيانو هغه بد لګېدو. ۱۵ چې کوم کوهی د اِبراهيم په ژوند
د اِبراهيم نوکرانو کنستلی وُو نو فلستيانو هغه کوهی بند کړل
او د خاورو نه يې ډک کړل. ۱۶ ابی‌مَلِک اِسحاق ته ووئيل،
”زمونږ د مُلک نه بهر شه. ته زمونږ نه زيات تکړه شوے يې.“
۱۷ نو اِسحاق لاړو او د جرار په مېدان کښې يې خيمه
ولګوله، چې هلته د څهٔ وخت دپاره ايسار شو. ۱۸ هغهٔ يو
ځل بيا هغه کوهی وکنستل کوم چې د اِبراهيم په وخت کښې
کنستلے شوی وُو او فلستيانو د اِبراهيم د مرګ نه پس بند
کړی وُو. اِسحاق به هغه کوهی ته هم هغه نومونه اخستل کوم
چې د هغهٔ پلار پرې ايښی وُو. ۱۹ د اِسحاق نوکرانو په
مېدان کښې يو کوهے کنستلو او هلته يې د اوبو يوه چينه
وموندله. ۲۰ د جرار شپونکی د اِسحاق د شپونکو سره په
جګړه شول او وې وئيل چې، ”دا اوبهٔ زمونږ دی.“ نو اِسحاق
په هغه کوهی ”عِسق“ نوم کېښودو، ځکه چې هغوئ د هغهٔ
سره جنګ وکړو. ۲۱ د اِسحاق نوکرانو يو بل کوهے
وکنستلو او په هغې باندې هم جګړه وشوه، نو په هغې يې
”سِتنه“ نوم کېښودو. ۲۲ هغه د دې ځائ نه لاړو او يو بل
کوهے يې وکنستلو. او په هغې باندې هيڅ لانجه جوړه نهٔ
شوه، نو هغهٔ په دې کوهی باندې ”رحوبوت“ نوم کېښودو.
هغهٔ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ اوس زمونږ دپاره يو ځائ جوړ
کړے دے چې په دې مُلک کښې اوسيږو او مونږ به دلته آباد

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شُو.“ ۲۳ اِسحاق د دې ځائ نه بيرسبع ته لاړو. ۲۴ په هغه
شپه مالِک خُدائ هغۀ ته راڅرګند شو او ورته يې وفرمائيل،
”زۀ ستا د پلار اِبراهيم خُدائ پاک يم. يرېږه مه، زۀ ستا مل
يم. زۀ به تا له برکت درکړم او د خپل خِدمت کوونکی اِبراهيم
سره زما د وعدې په ذريعه به تا له ډېر اولاد درکوم.“ ۲۵
اِسحاق هلته يوه قربانګاه جوړه کړه او د مالِک خُدائ
عبادت يې وکړو. بيا هغۀ هلته خپله خېمه ولګوله او د هغۀ
نوکرانو بل کوهے وکنستلو.

د حضرت اِسحاق او ابىمَلِک په مينځ کښې د امن معاهده

۲۶ ابىمَلِک د جرار نه د خپل مشير اخوزت او د خپل
لښکر مشر فيکُل سره د اِسحاق سره مِلاوېدو دپاره راغلو.
۲۷ نو اِسحاق ترې تپوس وکړو، ”تۀ اوس ما سره مِلاوېدو
له ولې راغلے يې، چې تۀ مخکښې ما سره ډېر بد وې او زۀ
دې د خپل مُلک نه بهر کړم؟“ ۲۸ هغوئ جواب ورکړو چې،
”مونږ ته صفا پته ولګېده چې مالِک خُدائ ستا مل دے او
زمونږ خيال دا دے چې زمونږ په مينځ کښې يو پوخ لوظ په
کار دے. مونږ تا سره لوظ کول غواړُو ۲۹ چې تۀ به مونږ ته
نقصان نۀ رسوې، لکه چې څنګه مونږ تا ته نقصان نۀ دے
رسولے، او مونږ هيڅ بد تا سره نۀ دی کړی او په امن سره
ژوند تېرولو ته مو پرېښودلے وې. او بېشکه چې مالِک
خُدائ تا له برکت درکړے دے.“ ۳۰ اِسحاق هغوئ له غټه
مېلمستيا وکړه او هغوئ خوراک څښاک وکړو. ۳۱ هغوئ
سحر وختى پاڅېدل او يو بل ته يې قسمونه وکړل. اِسحاق

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوئ رُخصت کړل او هغوئ د هغۀ نه په سلامتۍ سره لاړل.
۳۲ هم په هغه ورځ د اِسحاق نوکران راغلل او هغۀ ته يې د
هغه کوهی په حقله ووئيل چې کوم هغوئ کنستلے وو. هغوئ
ووئيل، "مونږ اوبۀ موندلې دی." ۳۳ هغۀ په هغه کوهی
"سبع" نوم کېښودو. او تر ننه پورې د هغه ښار نوم بيرسبع
دے.

د حضرت عِيسو د بل مُلک ښځې

۳۴ چې کله عِيسو د څلويښتو کالو وو، هغۀ دوه حِتۍ ښځې
د بيرئ لور يهودِت او د ايلون لور باسمت وادۀ کړې. ۳۵
هغوئ د اِسحاق او رِبقه ژوند تريخ کړو.

د حضرت اِسحاق حضرت يعقوب له برکت ورکول

۲۷ ۱ چې کله اِسحاق ضعيف شو او نظر يې کار
پرېښودو، هغۀ خپل مشر زوئ عِيسو راوغوښتو او هغۀ ته يې
وفرمائيل، "اے زما زويه." هغۀ جواب ورکړو، "جی، زۀ
حاضر يم." ۲ اِسحاق ورته وفرمائيل چې، "ګوره، زۀ
ضعيف يم او کېدے شی چې زر وفات شم. ۳ خپل غشی
او لينده راواخله، بهر پټو ته لاړ شه او زما دپاره ښکار وکړه.
۴ ما له زما د خوښې مزېدار خوراک پوخ کړه او ما له يې
راوړه. چې کله هغه زۀ وخورم، نو زۀ به تا له زما د مرګ نه
مخکښې خپل آخری برکت درکړم." ۵ چې کله اِسحاق
عِيسو ته دا خبرې کولې، نو رِبقې اورېدلې. او چې عِيسو پټو
ته ښکار دپاره لاړو، ۶ نو رِبقې يعقوب ته ووئيل، "ګوره،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ما ستا د پلار نه د عِيسو سره دا خبرې واورېدې چې، ٧
ما له د ښکار غوښه راوړه او ما له يې پخه کړه. چې کله هغه
وخورم، نو د مرګ نه مخکښې به د مالِک خُدائ په وړاندې
خپل برکت تا له درکړم.“ ٨ رِبقې ورته وئيل، ”اوس زما
زويه، زما خبره واوره او چې څۀ درته وايم هم هغه شان
وکړه. ٩ رَمې ته لاړ شه او دوه څاربۀ د چېلۍ بچې
راونيسه، نو زۀ به ترې مزېدار خوراک پوخ کړم کوم خوراک
چې ستا د پلار ډېر خوښ دے. ١٠ هغه تۀ خپل پلار له يوسه
چې يې وخورى، نو د مرګ نه مخکښې به هغه تا له خپل
برکت درکړى.“ ١١ خو يعقوب خپلې مور ته وفرمائيل، ”تا
ته پته ده چې د عِيسو په څرمن وېښتۀ شته خو زما په څرمن
وېښتۀ نشته. ١٢ کېدے شى چې زما پلار ما له لاس راوړى
او هغۀ ته پته ولګى چې زۀ يې دوکه کوم، نو زۀ به په خپل
ځان د برکت په ځائ لعنت راوړم.“ ١٣ د هغۀ مور ورته
ووئيل، ”زما زويه، ستا لعنت دې په ما شى، بس هغه څۀ
وکړه څۀ چې زۀ درته وايم، لاړ شه او ما له د چېلۍ بچې
راوله.“ ١٤ نو هغه لاړو او هغه يې راونيول او خپلې مور له
يې راوستل او د هغۀ مور هغه مزېدار خوراک پوخ کړو کوم
چې د هغۀ د پلار ډېر خوښ وو. ١٥ بيا هغې د عِيسو هغه
خاص جامې راواخستلې، چې کومې هغې ورله په کور کښې
ساتلې وې او خپل کشر زوئ يعقوب ته يې ورواغوستلې. ١٦
هغې د چېلۍ د بچو څرمنې د هغۀ لاسونو او د هغۀ څټ ته هم
ورواغوستلې چرته چې وېښتۀ نۀ وُو. ١٧ رِبقې هغۀ له هغه
مزېدار خوراک ورکړو او چې کومه روټۍ يې پخه کړې وه
هغه يې هم ورکړه. ١٨ بيا يعقوب خپل پلار له ورَغلو او ورته
يې ووئيل، ”زما پلاره.“ هغۀ جواب ورکړو، ”ښه، تۀ زما کوم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زوئ يې؟“ ۱۹ يعقوب جواب ورکړو، ”زۀ ستا مشر زوئ
عِيسو يم، ما هم هغه شان کړی دی چې څنګه تا ما ته
وفرمائيل. اوس لږ کښېنه او د ښکار غوښه وخوره چې کومه
ما درله راوړې ده، نو تۀ به ما له خپل برکت راکړې.“ ۲۰
اِسحاق ورته وفرمائيل، ”زما زويه، دومره زر تا ښکار څنګه
وکړو؟“ يعقوب جواب ورکړو، ”مالِک خُدائ، ستا خُدائ
پاک زۀ کامياب کړم.“ ۲۱ اِسحاق يعقوب ته وفرمائيل،
”زما زويه، لږ رانزدې شه چې تا له لاس دروړم. تۀ په رښتيا
عِيسو يې څۀ؟“ ۲۲ يعقوب خپل پلار ته ورنزدې شو، هغۀ له
يې لاس ورووړو او وې فرمائيل چې، ”ستا آواز د يعقوب د
آواز په شان دے، خو ستا لاسونه د عِيسو د لاسونو په شان
دی.“ ۲۳ هغۀ يعقوب ونۀ پېژندلو، ځکه چې د هغۀ لاسونه د
عِيسو په شان د وېښتو نه ډک وُو. يعقوب هغۀ له د برکت په
ورکولو وو، ۲۴ خو چې بيا يې ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ په
رښتيا عِيسو يې؟“ هغۀ جواب ورکړو، ”آو، زۀ عِيسو يم کنه.“
۲۵ اِسحاق وفرمائيل، ”ما له د ښکار غوښه لږه رانزدې
کړه. چې زۀ هغه وخورم، زۀ به تا له خپل برکت درکړم.“
يعقوب ورله هغه راوړه او هغۀ ورله څۀ مے هم څښلو له
راوړل. ۲۶ بيا د هغۀ پلار هغۀ ته وفرمائيل، ”زما زويه،
رانزدې شه او ښُکل مې کړه.“ ۲۷ چې هغه ښُکلولو له ورته
راغلو په اِسحاق د هغۀ د جامو بوئ ولګېدو، نو هغۀ خپل
برکت ورکړو. هغۀ وفرمائيل، ”واه واه، زما د زوئ وړمه د
پټو د بوئ په شان ده کوم له چې مالِک خُدائ برکت ورکړے
دے. ۲۸ خُدائ پاک دې تا له د آسمان نه پرخه درکړی او
ستا زمکه دې شنه کړی، هغه دې تا له ډېره زياته غله او مے
درکړی، ۲۹ قومونه دې ستا خِدمتګاران شی او خلق دې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ستا په مخکښې تيټ شى. تهٔ دې په خپلو خلقو حکومت
وکړې او ستا د مور اولاد دې تا ته ټيټ شى. چې په تا څوک
لعنت وائى په هغوئ دې لعنت وى او چې څوک تا له برکت
غواړى په هغوئ دې برکت وى.“

د حضرت عِيسو د حضرت اِسحاق نه برکت غوښتل

۳۰ چې کله اِسحاق خپل برکت ورکول ختم کړل، نو چې
ځنګه يعقوب لاړو، نو د هغهٔ ورور عِيسو د ښکار نه راغلو.
۳۱ هغهٔ هم مزيدار خوراک پوخ کړو او هغه يې خپل پلار له
راوړو. هغهٔ وفرمائيل، ”پلاره، لږ راپاڅه او د ښکار غوښه
وخوره چې کومه ما تا له راوړې ده، نو چې تهٔ ما له خپل
برکت راکړې.“ ۳۲ اِسحاق تپوس وکړو، ”تهٔ څوک يې؟“
هغهٔ جواب ورکړو، ”ستا مشر زوئ عِيسو يم.“ ۳۳ اِسحاق
ويرېدو او ټول رپېدلو او هغهٔ تپوس وکړو، ”نو بيا هغه څوک
وو، چې ښکار يې وکړو او هغه غوښه يې ما له راوړه؟ ستا د
راتلو نه لږ مخکښې ما هغه وخوړه. ما هغهٔ له خپل آخرى
برکت ورکړو، نو دا د هغهٔ د هميشه دپاره دے.“ ۳۴ چې
کله عِيسو دا واورېدل، هغهٔ ډېر په چغو چغو وژړل او وې
فرمائيل، ”اے پلاره، ما له هم خپل برکت راکړه.“ ۳۵
اِسحاق جواب ورکړو، ”ستا ورور راغلو او دوکه يې کړم.
هغهٔ ستا برکت وړے دے.“ ۳۶ عِيسو وفرمائيل، ”په دې
کښې هيڅ شک نشته د هغهٔ نوم يعقوب دے. دا دويم ځل
دے چې هغهٔ زما ځائ په چل نيولے دے، اول يې زما د
مشرئ حق واخستو او اوس يې زما برکت هم واخستو. تا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زما دپاره برکت نۀ دے پرېښے څۀ؟“ ۳۷ اِسحاق جواب وکړو، ”ما هغه په تا اختيارمن کړے دے او ما د هغۀ ټول خپلوان د هغۀ نوکران کړی دی. ما هغۀ له غله او مے ورکړی دی. زما زويه، اوس داسې هيڅ هم نشته چې ستا دپاره يې زۀ وکړم.“ ۳۸ عِيسو خپل پلار ته سوال زاری کوله، ”پلاره، تا سره صِرف يو برکت وو څۀ؟ پلاره، ما له هم برکت راکړه.“ هغۀ ډېره زياته ژړا شروع کړه. ۳۹ بيا اِسحاق هغۀ ته وفرمائيل، ”ستا دپاره به د آسمان نه پرخه نۀ وی، ستا دپاره به زمکه شنه نۀ وی. ۴۰ تۀ به د خپلې تُورې په زور ژوند تېروې، خو د خپل ورور به تۀ غلام يې. چې کله تۀ باغی شې، نو د هغۀ پړی به وشلوې.“ ۴۱ عِيسو د يعقوب سره کينه ساتله، ځکه چې د هغۀ پلار، يعقوب له د هغۀ برکت ورکړے وو. هغۀ د خپل ځان سره وفرمائيل، ”زما د پلار مرګ نزدې دے، چې کله زما پلار وفات شی نو بيا به زۀ يعقوب ووژنم.“ ۴۲ خو رِبقه د خپل مشر زوئ عِيسو د دې خبرې نه خبر شوه، نو هغې يعقوب راوغوښتلو او ورته يې ووئيل، ”دا خبره واوره. ستا ورور عِيسو بدل اخستل غواړی او تا وژل غواړی. ۴۳ نو زما زويه، څۀ چې زۀ درته وايم هم هغه شان وکړه. سمدستی لابن له وتښته چې په حاران کښې دے، ۴۴ او د هغۀ سره د څۀ وخت دپاره پاتې شه، چې ستا د ورور غصه سړه شی ۴۵ او چې د هغۀ هغه څۀ هېر شی چې تا ورسره کړی دی. بيا به زۀ څوک درولېږم چې تا واپس راولی. زۀ دې خپل دواړه زامن په يوه ورځ ولې بايلم؟“

د حضرت اِسحاق د حضرت يعقوب لابن له لېږل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۴۶ رِبقې اِسحاق ته ووئيل، ”زۀ د عِيسو د بل مُلک د ښځو
په وجه په خپل ژوند کښې تنګه يم. کۀ يعقوب هم د دې مُلک
د حِتۍ ښځو نه د يوې حِتۍ ښځې سره وادۀ وکړو، نو د دې
نه به بيا زما دپاره مرګ ښۀ وى.“

۲۸

۱ اِسحاق يعقوب راوغوښتلو، په مخه ښه يې ورته
ووئيل او هغۀ له يې حُکم ورکړو، ”د يوې کنعانۍ جينۍ سره
وادۀ ونۀ کړې. ۲ سمدستى مسوپتاميه ته، د خپل نيکۀ
بتوايل کور ته لاړ شه او هلته د خپل ماما لابن د لوڼو نه يوې
سره وادۀ وکړه. ۳ قادر خُدائ دې ستا وادۀ بختور کړى
او ډېر اولاد دې درکړى، نو تۀ به د ډېرو قومونو پلار شې. ۴
هغه دې تا او ستا اولاد له برکت درکړى لکه څنګه چې هغۀ
اِبراهيم له برکت ورکړے وو. او دا مُلک دې ستا شى، چې په
کوم کښې تۀ مسافر وې او چې کوم خُدائ پاک اِبراهيم له
ورکړے وو.“ ۵ نو ځکه اِسحاق يعقوب په مسوپتاميه
کښې، لابن له ولېږلو، چې هغه د بتوايل آرامى زوئ وو او د
رِبقې ورور وو، کومه چې د يعقوب او عِيسو مور وه.

د حضرت عِيسو بلې ښځې سره وادۀ کول

۶ عِيسو ته دا پته ولګېده چې اِسحاق يعقوب له برکت
ورکړے وو او د ښځې لټولو دپاره يې هغه مسوپتاميه ته
لېږلے دے. هغۀ ته دا هم پته وه چې کله اِسحاق هغۀ له
برکت ورکړو نو يعقوب له يې حُکم ورکړو چې، ”د يوې
کنعانۍ ښځې سره به وادۀ نۀ کوې.“ ۷ هغۀ ته پته ولګېده
چې يعقوب د خپل پلار او مور خبره منلې ده او مسوپتاميه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته تلے دے. ٨ نو عِیسو پوهه شو چې د هغهٔ د پلار اِسحاق
کنعانۍ ښځې خوښې نهٔ دی. ٩ نو هغه د اِبراهیم زوئ
اِسمٰعیل له لاړو او د هغهٔ لور محلت سره يې وادهٔ وکړو، چې
هغه د نبایوت خور وه.

د حضرت یعقوب په بیت‌ایل کښې خوب لیدل

١٠ یعقوب د بیرسبع نه لاړو او د حاران په طرف روان شو.
١١ نمر په پرېوتو وو چې هغه یو خاص ځائ ته راغلو او په
هغه شپه هلته پاتې شو. هغه د خوب دپاره ځملاستو او خپل
سر يې په یو کاڼي کېښودو. ١٢ هغهٔ په خوب کښې ولیدل
چې یوه پوړۍ د زمکې نه آسمان پورې ختلې ده او دا يې هم
ولیدل چې د خُدائ پاک فرښتې په دې باندې بره ښکته، ختلې
او راکوزېدلې. ١٣ او ګوره، هغهٔ په خوب کښې ولیدل چې
مالِک خُدائ د هغهٔ سره ولاړ وو. هغهٔ وفرمائیل، "زهٔ مالِک
خُدائ یم، د اِبراهیم او د اِسحاق خُدائ پاک یم، زهٔ به تا او
ستا اولاد له دا زمکه ورکوم چې په کومه تهٔ ملاست يې. ١۴
هغوئ به د زمکې د شګو په شان زیات شی. دوئ به خپله
علاقه په هر طرف خوره کړی، ستا او ستا د اولاد په وجه به
زهٔ د دُنیا ټولو قومونو له برکت ورکړم. ١۵ یاد ساته، زهٔ به
ستا مل یم او چې چرته هم ځې نو زهٔ به ستا حِفاظت کوم او
زهٔ به تا واپس دې زمکې ته راولم. زهٔ به تا تر هغې پورې نهٔ
پرېږدم چې ما تا سره خپله وعده پوره کړې نهٔ وی." ١۶
یعقوب د خوب نه پاڅېدو او وې فرمائیل، "بېشکه چې
مالِک خُدائ دلته دے، هغه په دې ځائ کښې دے، خو ما ته
پته نهٔ وه." ١٧ هغه یرېدو او د ځان سره يې وفرمائیل، "دا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځائ خو د يرې نه ډک دے. دا به خامخا د خُدائ پاک کور
وى، دا به خامخا د آسمان دروازه وى.“ ۱۸ کله چې يعقوب
سحر وختى پاڅېدو، هغه کاڼے يې راواخستلو چې په کوم يې
سر اېښے وو او د يو يادګار په توګه يې ودرولو. بيا هغۀ په
دې باندې تېل واچول چې خُدائ پاک ته وقف شى. ۱۹ هغۀ
په هغه ځائ بيت‌ايل نوم کېښودو. دا ښار مخکښې د لوز په
نوم مشهور وو. ۲۰ بيا يعقوب د خُدائ پاک سره وعده
وکړه، ”کۀ تۀ زما مل يې او په دې سفر کښې زما حِفاظت
کوې او ما له خوړلو له روټئ راکوې او اغوستلو له جامې
راکوې، ۲۱ او کۀ زۀ په حِفاظت سره بيا د خپل پلار کور ته
راشم، نو تۀ به زما خُدائ پاک يې. ۲۲ دا د يادګار کاڼے
چې کوم ما ودرولے دے، دا به هغه ځائ وى چې چرته به
ستا عبادت کيږى او چې تۀ ما له څۀ راکوې د هغې لسمه
برخه به زۀ خامخا تا له درکوم.“

د حضرت يعقوب د لابن کور ته رسېدل

۲۹ ۱ بيا يعقوب په خپل سفر روان وو او د نمرخاتۀ په
طرف د خلقو مُلک ته لاړو. ۲ چې څنګه هغۀ وکتل نو هغۀ
په مېدان کښې يو کوهے وليدو او وې ليدل چې درې رَمې
ورسره پرتې وې. هغه رَمو به د دې کوهى نه اوبۀ څښلې او د
هغه کوهى په خولۀ يوه غټه تيږه پرته وه. ۳ او چې کله به
ټولې رَمې هلته راغونډې شوې، نو شپانو به هغه تيږه لرې
کوله او اوبۀ به يې ورکولې. بيا به هغوئ هغه تيږه واپس په
خپل ځائ د کوهى په خولۀ کېښودله. ۴ يعقوب د شپانو نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تپوس وکړو، ”زما ورونړو، تاسو د کومِ ځائ يئ؟“ هغوئ
جواب ورکړو، ”مونږ د حاران يُو.“ ۵ هغهٔ ترې تپوس
وکړو، ”تاسو د نحور نمسے، لابن پيژنئ؟“ هغوئ ورته
ووئيل، ”آو، مونږ يې پيژنو.“ ۶ هغهٔ ترې تپوس وکړو، ”هغه
څنګه دے؟“ هغوئ جواب ورکړو، ”هغه ښهٔ دے، ګوره، دلته
د هغهٔ لور راحيل د خپلو رَمو سره راروانه ده.“ ۷ يعقوب
وفرمائيل، ”ګوره تر اوسه پورې نمر اوچت ولاړ دے او د
رَمو د راغونډولو وخت لا نهٔ دے، تاسو ولې اوبهٔ نهٔ ورکوئ
او واپس يې څرولو له نهٔ بوځئ؟“ ۸ هغوئ جواب ورکړو،
”مونږ داسې تر هغې پورې نهٔ شُو کولے چې ټولې رَمې
راغونډې نهٔ وى. او چې کله هغه تيږه لرې کړے شى، نو بيا
به مونږ رَمو له اوبهٔ ورکوو.“ ۹ يعقوب لا د هغوئ سره
خبرې کولې چې راحيل د خپل پلار د رَمې سره راورسېدله،
ځکه چې هغه شپونکې وه. ۱۰ چې کله يعقوب خپله د ماما
لور راحيل د هغې د پلار د رَمې سره وليده، نو هغه کوهى له
ورَغلو، د کوهى د خولې نه يې تيږه لرې کړه او د لابن رَمو له
يې اوبهٔ ورکړې. ۱۱ بيا يعقوب، راحيل ښُکل کړه او د
خوشحالۍ نه په ژړا شو، ۱۲ هغهٔ راحيل ته وفرمائيل، ”زهٔ
ستا د پلار رشته‌دار، د رِبقې زوئ يم.“ هغې منډه کړه چې
خپل پلار ته ووائى، ۱۳ او چې کله لابن د خپل خورئى
يعقوب په حقله واورېدل، نو هغهٔ مِلاوېدو له ورمنډه کړه، هغهٔ
ته ورغاړه وتلو او ښُکل يې کړو او هغه يې کور ته دننه
راوستلو. يعقوب لابن ته هغه هر څهٔ وفرمائيل چې څهٔ شوى
وُو. ۱۴ لابن ووئيل، ”په رښتيا سره، تهٔ زما خپله وينه يې.“
يعقوب هلته پوره مياشت ايسار شو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یعقوب دوه ودونه کول

۱۵ لابن یعقوب ته ووئیل، ”تا له صِرف زما د خپلوالۍ په
وجه زما خِدمت کول نۀ دی په کار. ما ته ووایه، چې تۀ به
څومره مزدوری غواړې؟“ ۱۶ نو د لابن دوه لوڼه وې، د
مشرې نوم لِیاه او د کشرې راحیل وو. ۱۷ د لِیاه سترګې
ښُکلې وې، خو راحیل د بدن نه ښُکلې وه. ۱۸ یعقوب د
راحیل سره مینه کوله، نو ځکه هغۀ وفرمائیل، ”زۀ به ستا د
کشرې لور راحیل دپاره ستا اووۀ کاله خِدمت کوم.“ ۱۹
لابن جواب ورکړو، ”هغه چې بل چا له ورکوم د هغې نه دا
ښۀ ده چې تا له یې درکړم، دلته زما سره اوسېږه.“ ۲۰ نو
یعقوب د راحیل دپاره اووۀ کاله خِدمت وکړو او هغه وخت
په هغۀ باندې صِرف د یو څو ورځو په شان تېر شو، ځکه
چې هغۀ د راحیل سره مینه کوله. ۲۱ بیا یعقوب لابن ته
وفرمائیل، ”هغه وخت پوره شوے دے، ستا لور راکړه چې
وادۀ یې کړم.“ ۲۲ نو لابن د وادۀ روتۍ وکړه او ټول خلق یې
راوغوښتل. ۲۳ خو په هغه شپه، د راحیل په ځائې هغۀ لِیاه
یعقوب له بوتله او یعقوب د هغې سره څملاستو. ۲۴ لابن
خپله وینځه زِلفه خپلې لور لِیاه له د خِدمتګارۍ په توګه
ورکړه. ۲۵ چې کله سحر شو، یعقوب ته پته ولګېده چې دا
خو لِیاه ده. هغه لابن له ورَغلو او ورته یې وفرمائیل، ”دا تا
زما سره څۀ کړی دی؟ ما خو د راحیل دپاره خِدمت کړے
دے. تا زۀ ولې دوکه کړم؟“ ۲۶ لابن جواب ورکړو، ”دلته دا
رِواج نۀ دے چې کشره لور دې د مشرې نه مخکښې وادۀ
شی. ۲۷ صبر وکړه چې د وادۀ اوومه تېره شی، نو زۀ به
راحیل هم تا له درکړم، خو کۀ تۀ زما نور اووۀ کاله خِدمت

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وکړي.“ ۲۸ یعقوب راضی شو او چې کله د وادهٔ اووهٔ
ورځې پوره شوې، لابن هغهٔ له خپله لور راحیل هم ورکړه
چې ښځه یې شی. ۲۹ لابن خپله وینځه بِلهاه خپلې لور
راحیل له ورکړه چې خِدمتګاره یې شی. ۳۰ یعقوب د راحیل
سره هم څملاستو او هغهٔ د هغې سره د لِیاه نه زیاته مینه
کوله. بیا هغهٔ د لابن نور اووهٔ کاله خِدمت وکړو.

د حضرت یعقوب بچی پېدا کېدل

۳۱ چې کله مالِک خُدائ دا ولیدل چې د لِیاه سره مینه نهٔ
کېدله، نو مالِک خُدائ هغې له اولاد ورکړو، خو راحیل شنډه
پاتې شوه. ۳۲ لِیاه اُمیدواره شوه او یو زوئ یې پېدا شو.
هغې وفرمائیل، ”مالِک خُدائ زهٔ په تکلیف کښې لیدلې یم او
اوس به زما خاوند زما سره مینه کوی.“ نو د هغهٔ نوم یې
روبین کېښودو. ۳۳ هغه بیا اُمیدواره شوه او یو بل زوئ یې
پېدا شو. نو هغې وفرمائیل، ”مالِک خُدائ ما له دا زوئ هم
راکړے دے، ځکه چې هغهٔ ته پته وه چې زما نه کرکه
کیږی.“ نو د هغهٔ نوم یې شمعون کېښودو. ۳۴ هغه یو ځل
بیا اُمیدواره شوه او د هغې یو بل زوئ وشو. هغې وفرمائیل،
”زما د خاوند زړهٔ به اوس په ما پورې نور هم تړلے وی،
ځکه چې زما نه د هغهٔ درې زامن پېدا شول.“ نو د هغهٔ نوم
یې لیوی کېښودو. ۳۵ بیا هغه یو ځل بیا اُمیدواره شوه او یو
بل زوئ یې پېدا شو. هغې وفرمائیل، ”دا ځل به زهٔ د مالِک
خُدائ ثناء ووایم.“ نو هغې د هغهٔ نوم یهوداه کېښودو. بیا د
هغې نور بچی پېدا نهٔ شول.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۳۰ ۱ خو د راحیل نه د یعقوب هیڅ بچی پیدا شوی نهٔ
وُو. نو په راحیل خپله خور بده لګېده او یعقوب ته يې ووئيل،
”زهٔ غواړم چې زما نه دې هم بچی وی ګنې زهٔ به مړه شم.“
۲ یعقوب راحیل ته غصه شو او وې فرمائيل، ”زهٔ خو څهٔ
خُدائ پاک نهٔ يم چې تهٔ مې د بچو نه محرومه کړې يې.“ ۳
هغې ووئيل، ”زما وینځه بِلهاه بوځه، د هغې سره څمله، نو د
هغې نه به زما دپاره بچی پیدا شی. او د هغې په وجه به زما
کور آباد شی.“ ۴ نو هغې بِلهاه خپل خاوند له ورکړه او
هغه د هغې سره څملاستو. ۵ بِلهاه اُمیدواره شوه او د
یعقوب یو زوئ ترې پیدا شو. ۶ راحیل ووئيل، ”خُدائ
پاک زما په حق کښې فیصله کړې ده. هغهٔ زما سوال
اورېدلے دے او ما له يې یو زوئ راکړے دے.“ نو د هغهٔ
نوم يې دان کېښودو. ۷ بِلهاه یو ځل بیا اُمیدواره شوه او د
یعقوب ترې دویم زوئ وشو. ۸ راحیل ووئيل، ”ما د خپلې
خور سره لویه مقابله کړې ده. خو ما ګټلې ده.“ نو د هغهٔ نوم
يې نفتالی کېښودو. ۹ چې کله لِیاه ته دا پته ولګېده چې د
هغې به نور بچی نهٔ کیږی، نو هغې خپله وینځه زِلفه یعقوب له
ورکړه چې ښځه يې شی. ۱۰ بیا د زِلفه نه د یعقوب یو زوئ
وشو. ۱۱ لِیاه ووئيل، ”زهٔ بختوره يم.“ نو د هغهٔ نوم يې جاد
کېښودو. ۱۲ د زِلفه نه د یعقوب یو بل زوئ وشو، ۱۳ او
لِیاه ووئيل، ”زهٔ څومره خوشحاله يم. اوس به ښځې ما ته
خوشحاله وائی.“ نو هغې د هغهٔ نوم آشر کېښودو. ۱۴ د
غنمو د لَو په وخت روبین پټو ته لاړو او هلته يې هغه بوټی
وموندل د کومو په ذریعه چې د زنانه حمل لګېدلو او هغه يې
خپلې مور لِیاه له راوړل. راحیل لِیاه ته ووئيل، ”ما له خو د
هغه بوټو نه لږ راکړه کوم چې ستا زوئ راوړی دی.“ ۱۵

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لِیاه جواب ورکړو، ”دا څۀ وړه خبره ده چې زما خاوند دې
رانه قبضه کړے دے؟ او اوس تۀ وائې چې ما له هغه د حمل
بوټی راکړه کوم چې ستا زوئ راوړی دی.“ راحیل ووئیل،
”کۀ تۀ ما له ستا د زوئ هغه بوټی راکړې، نو تۀ نن شپه د
یعقوب سره څملاستے شې.“ ۱۶ چې کله یعقوب ماښام د
پټو نه راغلو، لِیاه بهر مِلاوېدو له هغۀ له ورغله او وې وئیل،
”تۀ به خامخا نن زما سره څملې، ځکه چې ما د خپل زوئ د
حمل بوټی ستا په سر ورکړی دی.“ نو په هغه شپه د هغې
سره څملاستو. ۱۷ خُدائ پاک د لِیاه سوال واورېدو او هغه
اُمیدواره شوه او د یعقوب ترې پینځم زوئ وشو. ۱۸ لِیاه
ووئیل، ”خُدائ پاک ما له خپل اجر راکړے دے، ځکه چې
ما خپله وینځه خپل خاوند له ورکړه.“ نو هغې په خپل زوئ
یساکار نوم کېښودو. ۱۹ لِیاه بیا اُمیدواره شوه او د یعقوب
ترې شپږم زوئ وشو. ۲۰ هغې ووئیل، ”خُدائ پاک ما له
یوه ښُکلې تُحفه راکړې ده. اوس به زما خاوند زما قدر کوی،
ځکه چې زما نه د هغۀ شپږ زامن پیدا شوی دی.“ نو هغې د
هغۀ نوم زبولون کېښودو. ۲۱ وروستو د هغې یوه لور پیدا
شوه، چې د هغې نوم یې دینه کېښودو. ۲۲ بیا خُدائ پاک
راحیل رایاده کړه، هغۀ د هغې سوال قبول کړو او هغې له یې
هم بچی ورکړل. ۲۳ هغه اُمیدواره شوه او یو زوئ یې پیدا
شو. هغې ووئیل، ”خُدائ پاک ما له یو زوئ راکړو نو زۀ یې د
پېغور نه خلاصه کړم.“ ۲۴ نو هغې د هغۀ نوم یوسف
کېښودو او ووئیل، ”مالِک خُدائ دې ما له یو بل زوئ هم
راکړی.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یعقوب رَمې زیاتېدل

٢٥ د یوسف د پېدا کېدو نه پس، یعقوب لابن ته وفرمائیل،
”ما له اجازت راکړه، چې زۀ خپل کور او خپل مُلک ته
واپس لاړ شم. ٢٦ ما له زما ښځې او زامن راکړه چې ما
ستا خِدمت کولو کښې گټلی دی او زۀ به لاړ شم. ځکه چې تا
ته پته ده چې ما ستا څومره ښۀ خِدمت کړے دے.“ ٢٧
لابن هغۀ ته ووئیل، ”کۀ زۀ ستا په نظر کښې ښۀ یم نو یوه
خبره به وکړم، ما ته غیبانه پته لگېدلې ده چې هم ستا په وجه
مالِک خُدائ ما له برکت راکړے دے. ٢٨ چې تۀ څومره
مزدوری غواړې نو ووایه او زۀ به یې درکړم.“ ٢٩ یعقوب
جواب ورکړو، ”تا ته په خپله پته ده چې ما ستا څومره
خِدمت کړے دے او ستا رَمې زما سره څومره زیاتې شوې
دی. ٣٠ ځکه چې تا زما د راتلو نه مخکښې لږ څۀ لرل او
اوس ډېر زیات شول او چې ما چرته هم ستا رَمې بوتلې دی
مالِک خُدائ تا له برکت درکړے دے. اوس هغه وخت
راغلے دے چې زۀ د خپل خاندان خیال وساتم.“ ٣١ لابن
ترې تپوس وکړو، ”زۀ تا له څۀ درکړم؟“ یعقوب جواب
ورکړو، ”زۀ درنه هیڅ مزدوری نۀ غواړم. زۀ به بیا ستا رَمې
څروم او ساتم کۀ تۀ زما دپاره یو کار وکړې، ٣٢ نن به زۀ
ستا په ټولو رَمو کښې وگرځم او هر تور گډُورے او ټولې ټکې
ټکی او برَگې چېلۍ به راوباسم. بس دا ټوله مزدوری ده چې
زۀ یې غواړم. ٣٣ په راتلونکی وخت کښې به تا ته په آسانۍ
سره پته ولگی کۀ زۀ رښتونے سړے یم. چې کله تۀ بیا د دې
کتلو له راشې، کۀ زما سره توره گډه، ټکی ټکی یا برَگې چېلۍ
نۀ وی، نو تۀ به پوهه شې چې پټې کړے شوې دی.“ ٣٤ لابن

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جواب ورکړو، "ټيک ده. مونږ به هم ستا په خبره کار کوُو."
۳۵ خو په هغه ورځ لابن هغه چېلی چې کربښې پرې وې يا
برَګ وُو هغه يې بېل کړل او هغه ټولې چېلۍ چې ټکی ټکی او
برَګې وې او تورې ګډې يې هم ترې لرې کړې. او هغهٔ دا د
خپلو زامنو په حواله کړې، ۳۶ او بيا د دې رَمې سره د
يعقوب نه د درېو ورځو د مزل برابر لرې لاړو. يعقوب د لابن
پاتې رَمې ساتلې. ۳۷ يعقوب د سپېدار، بادام او چِنار د ونو
شنې څانګې راماتې کړې او پوستکی يې ترې لرې کړل نو په
دې څانګو باندې سپينې کربښې راووتلې. ۳۸ هغهٔ دا څانګې د
رَمو په مخکښې د اوبو په ډېګو کښې کېښودې. هغهٔ دا هلته
پرېښودې، ځکه چې کله به څاروی اوبو څښلو له راتلل نو
هلته به مال کېدل. ۳۹ نو چې دا د څانګو په مخکښې مال
شوې نو هغوئ د کربښو والا، ټکی ټکی او برَګ بچی راوړل.
۴۰ يعقوب ګډې د چېلو نه بېلې ساتلې او هغهٔ د هغوئ
مخونه د لابن د کربښو والا او تورو څاروو ته کړل. نو هغهٔ
خپله رمه جوړه کړه او دا يې د لابن د رَمې نه جدا کړه. ۴۱
چې کله تکړه څاروی مال کېدل، يعقوب د هغوئ په مخکښې
د اوبو په هغه ډېګو کښې څانګې کېښودې، نو د هغه څانګو په
خوا کښې به څاروی مال کېدل. ۴۲ خو هغهٔ د کمزورو
څاروو په مخکښې هغه څانګې کېنهٔ ښودلې. نو هغه ټول
کمزوری څاروی د لابن شول او تکړه ټول د يعقوب شول.
۴۳ نو يعقوب ډېر مالدار شولو. د هغهٔ ډېرې رَمې نوکران،
اوښان او خرهٔ وُو.

د حضرت يعقوب د لابن نه تښتېدل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

٣١

١ نو يعقوب واورېدل چې د لابن زامن وائی، ”زمونږ
د پلار سره چې څۀ هم وُو نو هغه يعقوب د خپل ځان سره
وړی دی. د هغۀ سره چې څومره دولت دے هغه ټول زمونږ
د پلار وو.“ ٢ هغۀ ته دا پته هم ولګېده چې لابن ورسره
اوس دومره ښۀ نۀ دے لکه څومره چې ورسره مخکښې وو.
٣ بيا مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، ”واپس د خپل پلار
نيکۀ مُلک ته او خپلو خپلوانو له لاړ شه. زۀ به ستا مل يم.“
٤ نو يعقوب راحيل او لِياه راوغوښتلې چې د هغۀ سره په
پټی کښې مِلاو شی چرته چې د هغۀ رَمې وې. ٥ هغۀ هغوئ
ته وفرمائيل، ”ما ته پته لګېدلې ده چې ستاسو پلار زما سره
دومره ښۀ نۀ دے لکه چې څومره مخکښې وو، خو زما د
پلار خُدائ پاک زما مل دے. ٦ تاسو دواړو ته پته ده چې
ما د خپل ټول طاقت سره ستاسو د پلار خِدمت وکړو، ٧
خو بيا هم هغۀ زۀ دوکه کړم او لس ځل يې زما مزدوری بدله
کړې ده. خو خُدائ پاک هغه ما ته څۀ نقصان رسولو ته پرې
نۀ ښودلو. ٨ چې کله نه هم لابن دا وئيلی دی چې برَګې
چيلۍ به ستا مزدوری وی، نو ټولو رَمو برَګ بچی راوړل. چې
کله هغۀ ووئيل، د کرښو والا چيلۍ به ستا مزدوری وی، نو
ټولو رَمو د کرښو والا بچی راوړل. ٩ خُدائ پاک ستاسو د
پلار نه رَمې اخستې دی او هغه يې ما له راکړې دی. ١٠ د
ښاروو د وار راوړو په وخت کښې ما يو خوب وليدو او ما
وکتل چې کوم چيلی چې چيلۍ مال کوی هغه د کرښو والا،
ټکی ټکی او برَګ وُو. ١١ د خُدائ پاک فرښتې ما ته په
خوب کښې ووئيل، يعقوبه، ما جواب ورکړو، زۀ حاضر يم.
١٢ هغې ووئيل، وګوره، هغه ټول چيلی کوم چې چيلۍ مال
کوی هغه د کرښو والا ټکی ټکی او برَګ دی. زۀ داسې ځکه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کوم چې لابن تا سره څۀ کوی نو ما ته د هغه هر څۀ پته ده.
١٣ زۀ خُدائ پاک يم چې په بيت‌ايل کښې تا ته راښکاره
شوے وم، چې هلته تا يو کاڼے د يادګار په توګه وقف کړو
او په هغې دې تېل واچول او هلته تا زما سره يو لوظ وکړو.
اوس تۀ هغه مُلک ته واپس لاړ شه چرته چې تۀ پېدا شوے
يې.“ ١٤ راحيل او لِياه يعقوب ته ووئيل، ”مونږ ته زمونږ د
پلار په ميراث کښې هيڅ هم پاتې نۀ دی. ١٥ هغه مونږ په
پردو کښې شمېری. هغۀ مونږه خرڅې کړې يُو او زمونږ په
سر هغۀ چې څومره روپۍ اخستې وې هغه ټولې يې ختمې
کړې دی. ١٦ هغه ټول دولت کوم چې خُدائ پاک زمونږ د
پلار نه اخستے دے هغه زمونږ او زمونږ د بچو دے. چې تا
ته خُدائ پاک څۀ فرمائيلی دی هم هغسې وکړه.“ ١٧-١٨ نو
يعقوب واپس خپل پلار ته د تلو تيارى وکړو چې د هغۀ پلار د
کنعان په مُلک کښې وو. هغۀ خپل زامن او ښځې په اوښانو
سورې کړې او خپلې ټولې رَمې يې د خپل ځان نه مخکښې
روانې کړې، او سره د هغه هر څۀ چې هغۀ په مسوپتاميه
کښې ګټلی وُو. ١٩ لابن د خپلو ګډو نه وړی کلولو دپاره
تلے وو او چې هغه نۀ وو نو راحيل د خپل پلار د کور بُتان
پټ کړل. ٢٠ يعقوب لابن دوکه کړو ځکه چې هغه يې د خپل
تګ نه خبر نۀ کړو. ٢١ د هغۀ سره چې څۀ وُو هغه يې
راواخستل او په تېزۍ سره لاړو. هغه د فرات د سيند نه پورې
وتلو او د غرونو مُلک جِلعاد ته روان شو.

د لابن په حضرت يعقوب پسې تلل

٢٢ درې ورځې وروستو لابن خبر شو چې يعقوب تښتېدلے

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دے. ۲۳ نو هغهٔ خپل سړی ځان سره کړل او اووهٔ ورځې په
یعقوب پسې وُو چې د غرونو مُلک جِلعاد سره یې رایسار
کړو. ۲۴ په هغه شپه خُدائ پاک لابن ته په خوب کښې
راغلو او هغهٔ ته یې ووئیل، ”خیال کوه چې یعقوب ته هیڅ هم
ونهٔ وائې.“ ۲۵ لابن یعقوب د جِلعاد په غرونو کښې ګېر
کړو، چرته چې یعقوب خېمه لګولې وه. لابن هم د خپلوانو
سره هلته خېمه ولګوله. ۲۶ لابن یعقوب ته ووئیل، ”تا ولې
زهٔ دوکه کړم او زما لوڼه دې داسې بوتلې لکه د تُورې په زور
دې نیولې وی؟ ۲۷ تا ولې زهٔ دوکه کړم او زهٔ دې خبر هم نهٔ
کړم او وتښتېدلې؟ کهٔ تا ما ته وئیلی وے، نو ما به تهٔ په خپله
مخه د تمبل، رباب او د سندرو جشن سره رُخصت کړے
وې. ۲۸ تا دې ته هم پرې نهٔ ښودم چې ما خپل نمسی او
لوڼه ښُکل کړے وے او دوئ ته مې په مخه ښه وئیلی وے.
دا دې د کم عقلتوب کار کړے دے. ۲۹ زهٔ تا ته د نقصان
رسولو زور لرم، خو تېره شپه ستا د پلار خُدائ پاک ما له
خبردارے راکړو چې تا ته هیڅ هم ونهٔ وایم. ۳۰ ما ته پته وه
چې تهٔ ځې ځکه چې تهٔ واپس کور له تلو ته ډېر بےصبره وې،
خو زما د کور هغه بُتان دې ولې پټ کړل؟“ ۳۱ یعقوب
جواب ورکړو، ”زهٔ یرېدم، زما خیال دا وو چې تهٔ خپلې لوڼه
زما نه په زور بوځې. ۳۲ خو کهٔ تا دلته د چا سره هم ستا
بُتان پیدا کړل، نو هغه به ژوندے نهٔ شی پرېښودلے. دلته
زمونږ د خپلوانو په مخکښې یې وګوره، چې ستا څهٔ څیز هم
وی نو خپل څیز یوسه.“ یعقوب ته پته نهٔ وه چې د لابن بُتان
راحیل پټ کړی وُو. ۳۳ لابن لاړو او د یعقوب خېمه یې
ولټوله، بیا هغه د لِیاه خېمې او د هغه دوه وینځو خېمې ته
لاړو، خو هغهٔ خپل بُتان ونهٔ موندل. بیا هغه د راحیل خېمې ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لاړو. ۳۴ راحيل د کور هغه بُتان راخستى وُو او هغه يې د
اوبښ د زين په کڅوړه کښې کېښودلى وُو او په هغې باندې
ناسته وه. لابن هغه ټوله خېمه ولټوله، خو هغه يې ونۀ موندل.
۳۵ راحيل خپل پلار ته ووئيل، "پلاره، ما ته مۀ غصه کېږه،
خو چې تۀ دلته يې ستا په مخکښې زۀ نۀ شم پاڅېدلے، په ما
د ښځو بيمارى راغلې ده." لابن لټون وکړو خو د خپل کور
هغه بُتان يې پيدا نۀ کړل. ۳۶ بيا يعقوب غصه شو، "ما څۀ
بد کړى دى؟ زما ګناه څۀ ده چې تۀ داسې تېز په ما پسې
راورسېدې؟ ۳۷ اوس چې زما سره څۀ دى هغه ټول دې
ولټول، تا د خپل کور کوم يو څيز موندلے دے چې هغه ستا
وى؟ دا دلته بهر ښکاره کېږده چې زما او ستا خپلوان يې
وګورى او دوئ به فيصله وکړى چې په مونږ کښې څوک په
حقه دے. ۳۸ زۀ تا سره د شلو کالو نه يم، ستا ګډو او ستا
چېلو په يو کال هم بچے نۀ دے ضائع کړے او ما يو ګډ هم
ستا د رَمو نه نۀ دے خوړلے. ۳۹ چې کله هم يو ځنګلى
ځناور ستا ګډه خوړلې ده، ما هغه تاوان په خپله درکړے
دے. تا هر هغه څيز زما نه غوښتے دے چې چا د ورځې يا
شپې پټ کړے وى. ۴۰ ډېر ځل زۀ د ورځې ګرمۍ وهلے يم
او د شپې يخنۍ اوچ کړے يم. او زما خوب تښتېدلے وو.
۴۱ د شلو کالو نه زۀ ستا په کور کښې يم. څوارلس کاله ما
ستا د دوو لوڼو او شپږ کاله ستا د رَمو دپاره، ستا خِدمت
کړے دے. او بيا هم، تا لس ځل زما مزدورى بدله کړه. ۴۲
کۀ زما د پلار خُدائ پاک، کوم چې د اِبراهيم او اِسحاق
خُدائ پاک دے، زما مل نۀ وے، نو تا به زۀ مخکښې خالى
لاسونه لېږلے وے. خو خُدائ پاک زما تکليف او کوم
خِدمت چې ما کړے دے هغه ليدلے دے او ځکه خُدائ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پاک تېره شپه تهٔ ملامته کړې."

د حضرت یعقوب او لابن په مینځ کښې معاهده

۴۳ بیا لابن یعقوب له جواب ورکړو، "دا ځوانې ښځې زما
لوڼه دی، د دوئ بچی زما دی او دا رَمې زما دی. چې تهٔ دلته
څهٔ هم ګورې هغه زما دی. خو زهٔ خپلې لوڼه او د هغوئ بچی
نهٔ شم ساتلے، ۴۴ نو زهٔ تا سره یو لوظ کولو ته تیار یم.
راځه چې داسې څهٔ وکړُو چې زمونږ دا لوظ پرې مونږ ته
رایادیږی." ۴۵ نو یعقوب یوه تیږه راواخستله او هغه یې د یو
یادګار په توګه ودروله. ۴۶ هغهٔ خپلو سړو ته وفرمائیل چې،
"څهٔ کانړی راټول کړئ." نو هغوئ کانړی راټول کړل او یو
ډېرے یې ترې نه جوړ کړو. بیا هغوئ د هغه کانړو د ډېرې
سره روټۍ وخوړله. ۴۷ لابن په دې یجرشاهدوتها نوم
کېښودو، خو یعقوب پرې جلعید نوم کېښودو. ۴۸ لابن
یعقوب ته ووئیل، "دا د کانړو ډېرے به زمونږ د دواړو دپاره یو
یادګار وی." نو ځکه د هغه ځائ نوم جلعید شو. ۴۹ لابن دا
هم ووئیل، "مالِک خُدائ دې په مونږ نظر وساتی چې کله
مونږ د یو بل نه جدا یُو." نو د هغه ځائ نوم مصفاه هم شو.
۵۰ لابن ووئیل، "کهٔ تهٔ زما د لوڼو سره بد سلوک کوې یا
نورې ښځې وادهٔ کوې، کهٔ ما ته پته هم نهٔ وی، یاد لره چې
خُدائ پاک مونږ ګوری. ۵۱ دا هغه کانړی دی چې ما زمونږ
په مینځ کښې ډېرے کړی دی او دا هغه یادګاری تیږه ده. ۵۲
دا ډېرے او دا د یادګاری تیږه دواړه یادګارونه دی. زهٔ به کله
هم په تا حمله کولو دپاره د دې نه نهٔ درتېرېږم او تهٔ هم په ما
حمله کولو دپاره د دې یادګاری تیږې نه مهٔ راتېرېږه. ۵۳ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اِبراهیم خُدائ پاک او د نحور خُدائ پاک به په مونږ نظر
وکړی چې مونږ کومه معاهده کړې ده چې د هغې خیال
ساتو.“ بیا یعقوب د هغه خُدائ پاک په نوم د کوم چې د هغهٔ
پلار اِسحاق عبادت کولو پوخ لوظ وکړو چې دا وعده به پوره
کوی. ۵۴ هغهٔ یو څناور حلال کړو او دا یې په غر باندې د
قربانۍ په توګه پېش کړو او یعقوب روټۍ له د هغهٔ خپلوان
راوغوښتل، دوئ روټۍ وخوړه او بیا یې په غر باندې شپه تېره
کړه. ۵۵ بل سحر وختی لابن خپل نمسی او لوڼه ښُکل کړل
او په مخه ښه یې ورته ووئیل او واپس کور ته روان شو.

د حضرت یعقوب او د حضرت عِیسو مِلاوېدل

۳۲ ۱ چې یعقوب څنګه خپل مُلک ته لاړو، د خُدائ
پاک څهٔ فرښتې ورسره مِلاو شوې. ۲ چې هغه یې ولیدلې،
نو وې فرمائیل، ”دا د خُدائ پاک لښکر دے.“ نو په هغه
ځائ یې محنایم نوم کېښودو. ۳ یعقوب د خپل ځان نه
مخکښې د ادوم په مُلک کښې د سعیر په علاقه کښې خپل
ورور ته پېغام وړُونکی ولېږل. ۴ هغهٔ ورته ووئیل چې، ”زما
نېک عِیسو ته دا پېغام ورسوئ، زهٔ ستا تابعدار خِدمتګار
یعقوب یم، چې د ډېر وخت نه د لابن سره د یو مسافر په
شان دېره یم، ۵ زهٔ غوَیی، خرهٔ، ګډې، چېلۍ او نوکران
لرم. نېکه، زهٔ تا له خبر درلېږم، د دې دپاره چې ستا په نظر
کښې ښهٔ راشم.“ ۶ کله چې هغه پېغام وړُونکی یعقوب ته
واپس راغلل، هغوئ ووئیل، ”مونږ ستا ورور عِیسو له لاړُو او
هغه د مخکښې نه تا سره مِلاوېدو دپاره راروان دے. څلور

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سوه کسان ورسره دی.“ ۷ یعقوب سخت ویرېدو او
پرېشانه شو. د هغهٔ سره چې کوم خلق او رَمې، غواګانې او
اوښان وُو هغه یې په دوو ډلو کښې تقسیم کړل. ۸ د هغهٔ
خیال دا وو، ”کهٔ عِیسو راشی او هغه وړومبۍ ډله ختمه کړی
نو هغه بله ډله چې کومه پاتې وی هغه به وتښتی.“ ۹ بیا
یعقوب دُعا وکړه، ”زما د نیکهٔ اِبراهیم خُدایه پاکه او زما د
پلار اِسحاق خُدایه پاکه، زما سوال واوره، مالِکه خُدایه. تا ما
ته ووئیل چې خپل مُلک او خپلو خپلوانو له لاړ شه او تهٔ به
زما دپاره هر څهٔ سم کړې. ۱۰ تا چې خپل خِدمت کوونکی
ته، کومه مِهربانی او وفاداری ښودلې ده زهٔ د هغې قابل نهٔ یم،
زهٔ چې د اُردن سیند نه پورېوتم نو زما سره هیڅ هم نهٔ وُو
صِرف یوه امسا وه او اوس زما نه دوه قبیلې جوړې شوې
دی. ۱۱ زهٔ تا ته سوال کوم چې ما د خپل ورور عِیسو نه بچ
کړه. زهٔ یرېږم هسې نه چې هغه په مونږ حمله وکړی نو مونږ
به سره د ښځو او ماشومانو ټول تباه کړی. ۱۲ هغه وعده
رایاده کړه چې تا زما سره کړې وه چې زما دپاره به هر څهٔ
سم کړې او ما له به دومره اولاد راکړې چې څوک به یې
شمېرلے نهٔ شی، دومره ډېر لکه چې د سمندر په غاړه شګې
دی.“ ۱۳-۱۵ هلته د شپې تېرولو نه پس، یعقوب د خپلو
څاروو نه د خپل ورور عِیسو دپاره دا تُحفې خوښې کړې،
دوه سوه چېلۍ او شل چېلی، دوه سوه ګډې او شل ګډان،
دېرش هغه اُوښې چې پئ ورکوی د بچو سره، څلوېښت
غواګانې او لس غوَیی، شل خرې او لس خرهٔ. ۱۶ هغهٔ دا په
مختلفو ډلو کښې تقسیم کړل او د خپلو نوکرانو نه یې یو یو په
هره ډله مشران مقرر کړل. هغهٔ ورته ووئیل، ”زما نه مخکښې
لاړ شئ او د مخکښې قبیلې او ورپسې راروانې قبیلې په مینځ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کښې فاصله وساتئ.“ ۱۷ هغهٔ وړومبی نوکر له حُکم ورکړو،
”زما ورور عِیسو چې درسره ملاویږی او تپوس کوی چې،
ستا نېک خوک دے؟ تهٔ چرته ځې؟ ستا نه مخکښې دا څناور
د چا دی؟ ۱۸ نو ته ورته وایه چې دا ستا د خِدمتګار یعقوب
دی. هغه دا خپل نېک عِیسو له په تُحفه کښې لیږی. او یعقوب
په خپله په مونږ پسې راروان دے.“ ۱۹ هغهٔ دوېم او درېم له
هم دغه شان حُکم ورکړو او هغه ټولو له چې کوم د ډلو
مشران وُو، ”تاسو به خامخا داسې وایئ چې کله تاسو د
عِیسو سره مِلاویږئ. ۲۰ تاسو به خامخا وایئ چې ستا
خِدمتګار یعقوب په خپله په مونږ پسې راروان دے.“ د
یعقوب خیال دا وو چې، ”زهٔ به د دې تُحفو سره د هغهٔ غصه
سړه کړم او چې کله ورسره مخامخ شم کېدے شی چې هغه
ما ته په خېر راغلے ووائی.“ ۲۱ هغهٔ هغه تُحفې د ځان نه
مخکښې ولیږلې او هغه شپه په محنایم کښې پاتې شو.

د حضرت یعقوب په فنوایل کښې کُشتی کول

۲۲ هم په هغه شپه یعقوب پاڅېدو، هغهٔ خپلې دوه نِکاح کړې
ښځې، د هغهٔ دوه نورې ښځې او خپل یوولس زامن روان
کړل او د یبوق د سیند نه په ګودر یعنې هغه ځائ کښې پورې
وتل چرته چې اوبهٔ کمې وې. ۲۳ هغهٔ هغوئ روان کړل او
پورې یې ویستل، د هغهٔ سره چې څهٔ وُو هغه یې هم بلې غاړې
ته ولیږل، ۲۴ خو هغه یواځې پاتې شو. بیا یو سړے راغلو
او د هغهٔ سره یې د سحر د رڼا پورې کُشتی وکړه. ۲۵ چې
کله هغه سړی ته پته ولګېده چې مقابله یې نهٔ شوه ګټلے، نو
هغهٔ یعقوب په پتُون ووهلو او پتُون یې د بند نه ووتلو. ۲۶

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه سړی ووئیل، "د سحر رڼا شوه، ما پرېږده چې لاړ شم."
یعقوب ورته وفرمائیل، "زۀ به تا کله هم نۀ پرېږدم، چې ترڅو
پورې دې ما له برکت نۀ وی راکړے." ۲۷ هغه سړی ترې
تپوس وکړو، "ستا څۀ نوم دے؟" نو هغۀ ورته ووئیل،
"یعقوب." ۲۸ هغه سړی ورته ووئیل، "د نن نه پس به ستا
نوم یعقوب نۀ وی. تا د خُدائ پاک او د انسان سره مقابله
کړې ده او تا ګټلې ده، د اوس نه به ستا نوم اِسرائیل وی."
۲۹ یعقوب ورته وفرمائیل، "اوس تۀ ما ته خپل نوم وښايه."
خو هغۀ ورته ووئیل، "تۀ ولې زما د نوم تپوس کوې؟" بیا هغۀ
یعقوب له برکت ورکړو. ۳۰ یعقوب ووئیل، "ما خُدائ پاک
مخامخ لیدلے دے او بیا هم لا ژوندے پاتې یم." نو په هغه
ځائ یې فنوایل نوم کېښودو. ۳۱ نمر راختلو چې یعقوب د
فنوایل نه تلو او د خپل پټُون په وجه ګډ ګډ روان وو. ۳۲ تر
نن ورځې پورې د بنی اِسرائیلو اولاد هغه پله نۀ خوری کومه
چې د پټُون په بند پورې وی، ځکه چې د پټُون د بند هم په دې
ځائ هغۀ یعقوب وهلے وو.

د حضرت یعقوب د حضرت عِیسو سره مِلاوېدل

۳۳ ۱ یعقوب چې وکتل نو عِیسو یې ولیدو او څۀ ګوری
چې څلور سوه کسان ورسره راروان وُو. نو هغۀ خپل بچی په
لِیاه، راحیل او په هغه دوو نورو ښځو باندې تقسیم کړل. ۲
هغۀ نورې ښځې او د هغوئ بچی مخکښې کړل، بیا یې لِیاه او
د هغې بچی کړل او راحیل او یوسف یې وروستو کړل. ۳
یعقوب د دوئ نه مخکښې لاړو او چې څنګه خپل ورور ته
ورسېدو، نو ټیټ شو او اووۀ ځل یې تندې په زمکه ولګولو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۴ خو عِیسو مِلاوېدو دپاره هغهٔ له ورمنډه کړه او د هغهٔ نه
یې لاسونه تاو کړل، راغاړه یې ویستلو او ښُکل یې کړو. دوئ
دواړو وژړل. ۵ چې کله عِیسو وکتل او هغه ښځې او
ماشومان یې ولیدل، نو هغهٔ تپوس وکړو، ”دا تا سره څوک
دی؟“ یعقوب ورته وفرمائیل، ”صاحِبه، خُدائ پاک په ما ډېر
مهربانه دے او دا بچی یې راکړی دی.“ ۶ بیا هغه نورې
ښځې او د هغوئ بچی رامخکښې شول او ورته ټیټ شول،
۷ بیا لِیاه او د هغې بچی راغلل او په آخر کښې یوسف او
راحیل راغلل او ورته ټیټ شول. ۸ عِیسو ترې تپوس
وکړو، ”د هغې بلې قبیلې سره چې زهٔ مِلاو شوم هغه دې د
څهٔ مقصد دپاره راوستلې ده؟“ یعقوب ورته وفرمائیل، ”د دې
دپاره چې زما نیک راسره ښهٔ شی.“ ۹ خو عِیسو ورته
ووئیل، ”زما وروره، زما سره هر څهٔ ډېر دی، چې تا سره هم
څهٔ دی هغه د ځان دپاره وساته.“ ۱۰ یعقوب ووئیل، ”نه، زهٔ
تا ته سوال کوم، کهٔ تهٔ په ما مهربانه یې، نو زما د لاسونو نه
دا تُحفه قبوله کړه. چې ستا مخ ته مې وکتل دا داسې شوه
لکه چې د خُدائ پاک مخ ته مې کتلی وی، ځکه چې تهٔ اوس
ما سره ډېر ښهٔ یې. ۱۱ زهٔ تا ته سوال کوم چې دا تُحفه زما
نه قبوله کړه کومه چې ما تا له راوړې ده، خُدائ پاک په ما
مهربانه دے او چې د څهٔ څیز هم ضرورت وو هغه یې
راکړے دے.“ یعقوب په هغهٔ زور راوړو نو هغه یې قبوله کړه.
۱۲ عِیسو ووئیل، ”ځئ چې په خپل سفر باندې ځُو. زهٔ به
تاسو سره ځم.“ ۱۳ یعقوب ووئیل، ”زما نیکه، تا ته پته ده
چې ماشومان کمزوری دی، او په کار دی چې زهٔ د دې ګډو
او څاروو او د دوئ د بچو خیال وساتم. کهٔ دا مونږ یوه ورځ
هم تېز بوځُو، نو ټول څاروی به مړهٔ شی. ۱۴ زهٔ خپل نیک

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته سوال کوم چې د خپل خِدمتګار نه مخکښې لاړ شی او
نېکه، زۀ به په مزه مزه د څاروو او د هغوئ د بچو په قدم په
تا پسې درځم او په ادوم کښې به درسره مِلاو شم.“ ۱۵
عِيسو ووئيل، ”زۀ به تا سره زما خپل څۀ کسان پرېږدم.“ خو
يعقوب ورته وفرمائيل، ”د دې هيڅ حاجت نشته، زۀ صِرف
دا غواړم چې ستا په نظر کښې ښۀ راشم.“ ۱۶ نو هم په هغه
ورځ عِيسو په خپله مخه ادوم ته واپس شو. ۱۷ خو يعقوب
سُکات ته لاړو، چرته چې هغۀ د خپل ځان دپاره کور او د
څاروو دپاره شپولونه جوړ کړل. نو د هغه ځائ نوم سُکات
شو. ۱۸ د مسوپتاميه نه په واپسئ کښې يعقوب د کنعان په
مُلک کښې شِکم ښار ته په سلامتئ سره ورسېدو او د ښار
سره نزدې يې په يو پټى کښې خپلې خېمې ولګولې. ۱۹ هغۀ
د هغه پټى دا حِصه د شِکم پلار همور د اولاد نه د سپينو زرو
په سلو سيکو واخستله. ۲۰ هغۀ هلته يوه قربان‌ګاه جوړه
کړه او ايل‌الوهئ‌اِسرائيل نوم يې پرې کېښودو کوم چې د بنى
اِسرائيلو خُدائ پاک دے.

د دينه بې‌عزتى کېدل

۳۴ ۱ يوه ورځ، د يعقوب او لِياه لور دينه، د کنعانئ
ښځو سره مِلاوېدو دپاره ووتله. ۲ همور حِوى د هغې
علاقې مالِک وو. د هغۀ زوئ شِکم هغه وليده، نو هغه يې بوتله
او د هغې بې‌عزتى يې وکړه. ۳ خو د يعقوب لور دينه د هغۀ
نه زړۀ يوړو او هغه په هغې مئين شو او هغۀ د هغې سره
خوږې خبرې وکړې. ۴ نو شِکم خپل پلار همور ته ووئيل،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

”دا جینۍ ما ته وادۀ کړه.“ ۵ یعقوب خبر شو چې د هغۀ د
لور بې‌عزتی شوې ده، خو د هغۀ زامن د خپلو خاروو سره په
پټو کښې وُو نو ځکه هغۀ د هغوئ د راتلو نه مخکښې څۀ ونۀ
وئیل. ۶ د شِکم پلار همور ووتلو چې د یعقوب سره د دې
مسئلې په حقله خبرې وکړی، ۷ نو د یعقوب زامن د پټو نه
واپس راروان وُو او کله چې هغوئ خبر شول چې شِکم د
یعقوب د لور بې‌عزتی کړې ده نو هغوئ خفه او سخت غصه
شول ځکه چې دا غلط کار د بنی اِسرائیلو د برداشت نه بهر
وو. ۸ همور هغۀ ته ووئیل، ”زما زوئ شِکم ستا په لور
مئین شوے دے، زۀ تا ته سوال کوم چې هغه پرېږده چې
وادۀ یې کړی. ۹ زمونږ سره خپلوالۍ وکړئ، خپلې لوڼه
مونږ له راکړئ او زمونږ لوڼه تاسو وکړئ. ۱۰ نو تاسو دلته
زمونږ سره په دې مُلک کښې اوسېدے شئ، چې تاسو چرته
اوسېدل غواړئ دا مُلک ستاسو په وړاندې دے، په آزادۍ
سره کاروبار کوئ او خپل جائیدادونه جوړ کړئ.“ ۱۱ بیا
شِکم د دینه پلار او وروڼو ته ووئیل، ”کۀ تاسو زما سره دا
ښېګړه کول غواړئ، نو چې تاسو څۀ هم غواړئ زۀ به یې
درکړم. ۱۲ ما ته ووایئ، چې تاسو څومره مهر هم غواړئ
زۀ به یې درکړم، خو تاسو اجازت راکړئ چې دا جینۍ زۀ
وادۀ کړم.“ ۱۳ شِکم د هغوئ د خور دینه بې‌عزتی کړې وه،
نو ځکه د یعقوب زامنو شِکم او د هغۀ پلار همور ته په چل
سره جواب ورکړو. ۱۴ دوئ ورته ووئیل، ”مونږ خپله خور
داسې سړی ته نۀ شُو ورکولے چې هغه سنت نۀ وی، دا به
زمونږ دپاره د شرم خبره وی. ۱۵ مونږ به دا صِرف په یو
شرط درکړُو چې تاسو زمونږ په شان شئ او تاسو ټول نران
سنت کړئ. ۱۶ بیا به مونږ تاسو له خپلې لوڼه درکړُو او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ستاسو لوڼه به خپلو ځانونو له وکړُو. مونږ به ستاسو سره
اوسیږو او یو قوم به شُو. ۱۷ کهٔ تاسو ته زمونږ شرطونه
منظور نهٔ وی او سنت نهٔ شئ، نو مونږ به خپله خور بوځُو او
لاړ به شُو.“ ۱۸ د همور او د هغهٔ د زوئ شِکم دا خبرې
خوښې شوې، ۱۹ او هغه ځوان په دې کار کولو کښې
سستی ونهٔ کړه، ځکه چې هغه د یعقوب په لور مئین وو. هغه
د پلار په خاندان کښې د ټولو نه عزتمند سړے وو. ۲۰
همور او د هغهٔ زوئ شِکم د ښار د دروازې سره نزدې د
جرګې ځائ ته لاړل، او د ښار خلقو سره یې خبره وکړه چې،
۲۱ ”دا د خبر خلق دی، دوئ دې زمونږ سره په دې مُلک
کښې اوسیږی او کاروبار دې کوی. دا مُلک د دوئ دپاره هم
ښهٔ لوئ دے. مونږ به د دوئ لوڼه وکړُو او خپلې لوڼه به
دوئ له ورکړُو. ۲۲ خو دا خلق به صِرف په یو شرط زمونږ
سره اوسیږی او یو قوم به شُو چې مونږ خپل ټول نران سنت
کړُو، لکه چې دوئ هم سنت شوی دی. ۲۳ د دوئ ټول
څاروی او د نور هر څهٔ دې زمونږ نهٔ شی څهٔ؟ راځئ چې
جوړه ورسره وکړُو نو دوئ به زمونږ سره اوسیږی.“ ۲۴ د
ښار ټول خلق د همور او شِکم په خبره باندې راضی شول او
ټول نران سنت شول. ۲۵ په دریمه ورځ چې د سنت کېدو په
وجه ټول سړی خوږېدل، د یعقوب دوو زامنو، د دینه سکه
ورونړو، شمعون او لیوی، خپلې تُورې راواخستلې، ښار ته
دننه په آسانئ سره راغلل او ټول سړی یې ووژل. ۲۶ دوئ
همور او د هغهٔ زوئ شِکم په تُوره ووژل. بیا دوئ دینه د شِکم
د کور نه بوتله او لاړل. ۲۷ د دې قتلِ عام نه پس د یعقوب
نورو زامنو ښار لوټ کړو چې د خپلې خور د بې‌عزتئ بدل
واخلی. ۲۸ دوئ رَمې څاروی، خرهٔ او په ښار او پټو کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې څۀ هم وُو هغه يې يوړل. ۲۹ دوئ مال دولت يوړو، ټولې
ښځې او ماشومان يې ونيول او د کورونو نه يې هر څۀ لوټ
کړل. ۳۰ يعقوب، شمعون او ليوی ته ووئيل، ”تاسو زۀ په
تکليف کښې اچولے يم، اوس به کنعانيان، فرزيان او د دې
مُلک هر يو کس زما نه نفرت کوی. زما سره دومره سړی
نشته، کۀ دوئ ټول زما خِلاف يو ځائ شی او په ما حمله
وکړی نو زمونږ مکمل خاندان به تباه شی.“ ۳۱ خو هغوئ
ووئيل، ”مونږ دا نۀ شُو زغملے چې زمونږ خور سره دې د
کنجرې په شان سلوک وشی.“

د حضرت یعقوب واپس بیت‌ایل ته راتلل

۳۵ ۱ څۀ موده وروستو خُدائ پاک يعقوب ته ووئيل،
”پاڅه او سمدستی بيت‌ايل ته لاړ شه او هلته اوسېږه. هلته ما
ته يوه قربان‌ګاه جوړه کړه. زۀ هغه خُدائ پاک يم چې تا ته
راښکاره شوے وم چې کله تۀ د خپل ورور عِيسو نه
تښتېدلې.“ ۲ نو يعقوب خپل خاندان ته او هغه ټولو ته چې
د هغۀ سره وُو ووئيل، ”تاسو سره چې کوم پردی بُتان دی
هغه وغورزوئ، خپل ځانونه پاک کړئ او صفا جامې
واغوندئ. ۳ مونږ به د دې ځائ نه بيت‌ايل ته ځُو، هلته به
زۀ خُدائ پاک ته يوه قربان‌ګاه جوړه کړم چا چې په تکليف
کښې زما سوال اورېدلے دے او چې زۀ چرته هم تلے يم نو
هغه زما مل وو.“ ۴ نو هغوئ هغه ټول پردی بُتان چې د
دوئ سره وُو او د دوئ په غوږُونو کښې چې کومې والۍ وې،
هغه يې يعقوب له ورکړې. هغۀ دا شِکم ته نزدې د څېړی د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ونې لاندې ښخ کړل. ۵ چې کله يعقوب او د هغهٔ زامن په
سفر روان وُو، نو د ګېرچاپېره ښارونو په خلقو باندې د
خُدائ پاک سخته يره راغله، نو هيڅ څوک ورپسې نهٔ شول.
۶ يعقوب د خپلو ټولو خلقو سره لوز ته راغلو، کوم چې د
کنعان په مُلک کښې په بيت‌ايل مشهور دے. ۷ هغهٔ هلته
يوه قربان‌ګاه جوړه کړه او په هغه ځائ يې "د بيت‌ايل خُدائ
پاک" نوم کېښودو، ځکه چې خُدائ پاک هغهٔ ته هلته
راڅرګند شوے وو کله چې هغه د خپل ورور نه تښتېدلو. ۸
د رِبقه خِدمتګاره دبوره مړه شوه او بيت‌ايل ته نزدې د څېړۍ
د ونې لاندې ښخه شوه. نو ځکه د دې نوم "د ژړا څېړۍ"
شو. ۹ چې کله يعقوب د مسوپتاميه نه راواپس شو، خُدائ
پاک يعقوب ته بيا راڅرګند شو او هغهٔ له يې برکت ورکړو.
۱۰ خُدائ پاک هغهٔ ته وفرمائيل، "ستا نوم يعقوب دے، خو
د نن نه پس ستا نوم اِسرائيل شو." نو د هغهٔ نوم يې اِسرائيل
کېښودو. ۱۱ او خُدائ پاک هغهٔ ته وفرمائيل، "زهٔ قادر
خُدائ يم. تهٔ ډېر اولاد پيدا کړه. قومونه به ستا د اولاد نه
جوړېږی او ستا په اولاد کښې به بادشاهان جوړېږی. ۱۲ زهٔ
به هغه مُلک تا له درکړم کوم چې ما اِبراهيم او اِسحاق له
ورکړے وو او ستا نه پس به دا مُلک ستا اولاد له هم
ورکوم." ۱۳ بيا خُدائ پاک د هغهٔ نه لاړو. ۱۴ چرته چې
خُدائ پاک د هغهٔ سره خبرې کړې وې، نو يعقوب يو
يادګاری کاڼے ودرولو او وقف يې کړو، مے او تيل يې پرې
واچول. ۱۵ هغهٔ په هغه ځائ بيت‌ايل نوم کېښودو.

د راحيل مرګ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۶ بيا يعقوب او د هغهٔ خاندان د بيت‌ايل نه کډه وکړه او
چې کله دوئ د اِفرات نه لږ غونديې لرې وُو، د راحيل د
ماشوم د پېدا کېدو وخت راغلو او هغه په سخت درد کښې
وه. ۱۷ چې کله هغه د لنګون په دردونو کښې وه د هغې
ماشوم پېدا شو، دايئې هغې ته ووئيل، ”راحيل، يرېږه مه،
اوس ستا بل زوئ هم شته.“ ۱۸ هغه مړه کېدله او د هغې
ساه په وتلو وه، نو هغې په خپل زوئ بِن‌اَونی نوم کېښودو،
خو يعقوب پرې بنيامين نوم کېښودو. ۱۹ چې راحيل په حق
ورسيده، نو هغه د اِفرات د لار په غاړه ښخه کړے شوه، چې
هغه ځائ اوس د بيت‌لحم په نوم ياديږی. ۲۰ يعقوب هلته يو
يادګاری کاڼے ودرولو او دا تر نن ورځې پورې د راحيل د
قبر نښه ده. ۲۱ يعقوب بيا کډه يوړه او د عدر د څوکيدارۍ
د برج بل طرف ته يې خېمه ولګوله.

د حضرت يعقوب زامن

۲۲ چې کله يعقوب په هغه مُلک کښې اوسيدو، روبين لاړو
او د خپل پلار د وينځې بِلهاه سره څملاستو، يعقوب د دې نه
خبر شو او غصه شو. د يعقوب دولس زامن وُو. ۲۳ دا د
لِياه زامن دی، روبين د يعقوب مشر زوئ، شمعون، ليوی،
يهوداه، يساکار او زبولون. ۲۴ د راحيل زامن يوسف او
بنيامين وُو. ۲۵ د راحيل د وينځې بِلهاه زامن، دان او نفتالی
وُو. ۲۶ د لِياه د وينځې زِلفه زامن جاد او آشر وُو. دا د
يعقوب زامن دی چې په مسوپتاميه کښې پېدا شوی وُو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت اِسحاق وفات کېدل

٢٧ يعقوب واپس خپل پلار اِسحاق ته، حبرون سره نزدې
ممرې ته راغلو، دا هغه ځائ دے چرته چې اِبراهيم او
اِسحاق اوسېدلى وُو. ٢٨ د اِسحاق ټول عُمر يو سل اتيا کاله
وو ٢٩ او اِسحاق ساه ورکړه او ښۀ په پوخ عُمر کښې وفات
شو او هغه خپلو زامنو عِيسو او يعقوب ښخ کړو.

د حضرت عِيسو اولاد

٣٦ ١ دا د عِيسو اولاد دے، چې د ادوم په نوم هم
يادېدو. ٢ عِيسو دا کنعانى جينکۍ وادۀ کړې، د حِتى ايلون
لور عده، د صبعون حِوى د عنه د زوئ لور، اُهليبامه، ٣
او د اِسمٰعيل لور د نبايوت خور، باسمت. ٤ د عده نه اليفز
پېدا شو، د باسمت نه رعوايل پېدا شو، ٥ او اُهليبامه نه
يعوس، يعلام او قورح پېدا شول، د عِيسو دا ټول زامن د
کنعان په مُلک کښې پېدا شوى وُو. ٦ بيا عِيسو د خپلو
ښځو، خپلو زامنو، لوڼو او د خپل کور ټولو خلقو سره او
خپلو ټولو څاروو او د هغه هر څۀ سره چې هغۀ په کنعان
کښې ګټلى وُو، روان شو او د خپل ورور يعقوب نه بل مُلک
ته لاړو. ٧ هغه ځکه لاړو چې په کوم ځائ کښې هغه او
يعقوب اوسېدل هلته يې ګزاره نۀ کېدله، د هغوئ څاروى ډېر
زيات وُو او نور دوئ په يو ځائ اوسېدلے نۀ شول. ٨ نو
عِيسو د غرونو مُلک ادوم کښې اوسېدو. ٩ دا د ادوميانو د
پلار نيکۀ، د عِيسو اولاد دے. ١٠-١٣ د عِيسو د ښځې عده
نه يو زوئ، اليفز پېدا شو. او د اليفز اولاد دا وو، تيمان،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اومر، صفو، جعتام او قنز. او د وينځې، تمنع نه د هغهٔ يو بل
زوئ عماليق وو. د عِيسو د ښځې باسمت نه د هغهٔ يو زوئ
رعوايل پيدا شو او د رعوايل دا څلور زامن وُو، نحت، زارح،
سمه او مِزه. ١٤ د عنه لور د صبعون نمسىٔ چې د عِيسو
ښځه وه د هغې نوم اُهليبامه وو، د هغې د عِيسو نه دا درې
زامن پيدا شول، يعوس، يعلام او قورح. ١٥ دا د عِيسو اولاد
نه جوړې شوې قبيلې دى. د عِيسو مشر زوئ اليفز د دې
قبيلو پلار نيکهٔ وو، تيمان، اومر، صفو، قنز، ١٦ قورح،
جعتام او عماليق. دا ټول د عِيسو د ښځې عده اولاد دے.
١٧ د عِيسو زوئ رعوايل د دې قبيلو پلار نيکهٔ وو، نحت،
زارح، سمه او مِزه. دا ټول د عِيسو د ښځې باسمت اولاد وو.
١٨ دا قبيلې د عِيسو د ښځې اُهليبامه اولاد دے چې هغه د
عنه لور وه، يعوس، يعلام او قورح. ١٩ دا ټولې قبيلې د
عِيسو په اولاد کښې راځى.

د سعير اولاد

٢٠-٢١ د ادوم د مُلک اصلى اوسېدونکى په قبيلو کښې
تقسيم وُو چې د دوئ نسب‌نامه د حورى، سعير دې اولاد ته
ځى، لوطان، سوبل، صبعون، عنه، ديسون، ايصر او ديسان.
٢٢ لوطان د حورى او هيمام قومونو پلار نيکهٔ وو. د لوطان
د خور تمنع نوم وو. ٢٣ سوبل د علوان، مانحت، عيبال،
سفو او د اونام قومونو پلار نيکهٔ وو. ٢٤ د صبعون دوه
زامن آيه او عنه وُو. دا هغه عنه دے چې کله هغهٔ د خپل پلار
خرهٔ څرول نو په صحرا کښې يې ګرمې چينې وموندلې. ٢٥-
٢٦ عنه د ديسون پلار وو، هغه د حمدان، اشبان، يتران او
کِران قومونو پلار نيکهٔ وو. د عنه يوه لور وه چې د هغې نوم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هم اُهليبامه وو. ۲۷ ايصر د بِلهان، زعوان او عقان قومونو
پلار نيکۀ وو. ۲۸ ديسان د عُوض او اران قومونو پلار نيکۀ
وو. ۲۹-۳۰ دا د ادوم په مُلک کښې حوری قبيلې دی،
لوطان، سوبل، صبعون، عنه، ديسون، ايصر او ديسان.

د ادوم بادشاهان

۳۱-۳۹ د دې نه مخکښې په بنی اِسرائيلو هيچا هم بادشاهی
نۀ وه کړې او دې بادشاهانو د ادوم په مُلک بادشاهی وکړه،
د دِنهابا نه د بعور زوئ بالع، د بُصره نه د زارح زوئ يوباب،
د تيمان د علاقې نه حشيم او د عويت نه د بدد زوئ هدد، هدد
د موآب په مُلک کښې په يو جنګ کښې ميديانو ته شکست
ورکړے وو، د مسرقه نه شمله، د سيند د غاړې رحوبوت نه
ساؤل، د عکبور زوئ بعل حنان، د پاؤ نه حدد، د هغۀ ښځه
مهيطباِيل، د مطرِد لور او ميضاهاب نمسۍ وه. ۴۰-۴۳
عِيسو د دې ادومی قبيلو پلار نيکۀ وو، تمنع، علوه، يتيت،
اُهليبامه، ايله، فينون، قنز، تيمان، مِبصار، مجدِايل او عِرام.
يوه علاقه به د هم هغه قبيلې په نوم مشهوره وه چې چرته به
هغه قبيله اوسيده.

حضرت يوسف او د هغۀ ورونه

۳۷ ۱ يعقوب د کنعان په مُلک کښې اوسيدو، چرته چې
د هغۀ پلار د مسافر په توګه اوسيدلے وو، ۲ او دا د
يعقوب د خاندان قيصه ده. د اوولسو کالو ځوان زلمی،
يوسف، د ورونړو سره ګډې او چيلۍ څرولې، چې هغوئ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغهٔ د پلار د نورو ښځو، زِلفه او بِلهاه زامن وُو. هغهٔ خپل
پلار د هغه غلطو کارونو نه خبر کړو کوم چې د هغهٔ وروڼو
کول. ۳ یعقوب د یوسف سره د نورو ټولو زامنو نه زیاته
مینه کوله، ځکه چې هغه د هغهٔ د سپین سر زوئ وو. یعقوب
د هغهٔ دپاره د اوږدو لسټوڼو والا یوه ښُکلې چُوغه جوړه کړه.
۴ چې کله د هغهٔ وروڼو دا ولیدل چې د هغوئ پلار د
یوسف سره د هغوئ نه زیاته مینه کوی، نو په هغوئ باندې
هغه دومره بد لګېدو چې هغوئ به د هغهٔ سره په سمه خولهٔ
خبرې هم نهٔ کولې. ۵ یو ځل یوسف خوب ولیدو نو چې
هغهٔ خپل وروڼه د دې نه خبر کړل، نو د هغوئ کینه د یوسف
سره نوره هم زیاته شوه. ۶ هغهٔ ووئیل، "ما چې کوم خوب
لیدلے دے هغه واورئ. ۷ مونږ ټولو په پټی کښې د غنمو
ګېډۍ تړلې، ناڅاپه زما ګېډۍ پاڅېدله او نېغه ودرېدله.
ستاسو ګېډۍ زما د ګېډۍ نه ګېرچاپېره تاو شوې او هغې ته
ټیټې شوې." ۸ د هغهٔ وروڼو ترې تپوس وکړو، "ستا څهٔ
خیال دے تهٔ به بادشاه جوړېږې او په مونږ به بادشاهی کوې
څهٔ؟" نو د یوسف د خوبونو او چې هغهٔ د وروڼو په حقله څهٔ
فرمائیلی وُو په دې وجه، د هغوئ ورسره کینه نوره هم زیاته
شوه. ۹ بیا یوسف یو بل خوب ولیدو او خپلو وروڼو ته یې
ووئیل، "ما یو بل خوب لیدلے دے، چې په هغې کښې ما نمر
او سپوږمۍ ولیدل او یوولس ستوری هم چې ما ته ټیټېدل."
۱۰ هغهٔ دا خوب خپل پلار ته هم ووئیلو او پلار هغه ورټلو،
"دا څنګه خوب دے چې تا لیدلے دے؟ ستا خیال دا دے
چې ستا مور، ستا وروڼه او زهٔ، مونږ به راځو او تا ته به په
زمکه پرېوځُو؟" ۱۱ یوسف په وروڼو بد لګېدو، خو د هغهٔ
پلار د هغهٔ دا ټولې خبرې په خپل زړهٔ کښې یادې ساتلې.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یوسف خرڅېدل او مِصر ته بوتلل

۱۲ یوه ورځ چې کله د یوسف ورونه د خپل پلار رَمې
څرولو له شِکم ته تلی وُو، ۱۳ یعقوب یوسف ته ووئیل، ”زهٔ
غواړم چې تهٔ شِکم ته لاړ شې، چرته چې ستا ورونه رمه
څروی.“ یوسف ورته ووئیل، ”زهٔ تیار یم.“ ۱۴ د هغهٔ پلار
ووئیل، ”لاړ شه او وګوره کهٔ رمه او ستا ورونه په خېر وی،
بیا واپس راشه او ما خبر کړه.“ نو د هغهٔ پلار هغه د حبرون
مېدان نه ولېږلو او یوسف شِکم ته ورسېدو ۱۵ او هلته د
څرن په ځائ کښې اخوا دېخوا ګرځېدو چې کله یو سړی
هغه ولیدو نو تپوس یې ترې وکړو، ”تهٔ څهٔ پسې ګرځې؟“ ۱۶
هغهٔ ورته ووئیل، ”زهٔ خپلو ورونو پسې ګرځم، ما ته ووایه
چې هغوئ خپله رمه چرته څروی.“ ۱۷ هغه سړی ورته
ووئیل، ”هغوئ خو تلی دی. د هغوئ نه ما واورېدل چې دوئ
دوتین ته ځی.“ نو یوسف په خپلو ورونو پسې لاړو او هغوئ
یې په دوتین کښې ومونډل. ۱۸ هغوئ هغه د لرې نه ولیدو او
د هغهٔ د رسېدو نه مخکښې یې د هغهٔ خِلاف منصوبه جوړه
کړه او د هغهٔ د وژلو فیصله یې وکړه. ۱۹ هغوئ یو بل ته
ووئیل، ”ګورئ، د خوبونو اُستاذ راروان دے. ۲۰ نو اوس
راځئ، چې وې وژنو او په یو اوچ کوهی کښې یې وغورزوو.
مونږ به وایو چې هغه یو ځنګلی ځناور خوړلے دے. بیا به
مونږ وګورو چې د هغهٔ د خوبونو څهٔ نتیجه راوځی.“ ۲۱
روبین د هغوئ خبرې واورېدې او د هغهٔ د بچ کولو کوشش
یې وکړو. هغهٔ ووئیل، ”یوسف به نهٔ مړ کوُو.“ ۲۲ هغهٔ
ووئیل، ”هغه په دې صحرا کښې دې کوهی ته وغورزوئ، خو
د هغهٔ وینه مهٔ تویَوئ.“ هغهٔ دا خبره د دې دپاره وکړه، چې د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دوئ نه یې بچ کړی او هغه واپس خپل پلار له ولېږی. ۲۳
کله چې یوسف خپلو وروڼو له راغلو، هغوئ د هغهٔ نه د
اوږدو لستُوڼو والا ښُکلې چُوغه وویستله. ۲۴ بیا هغوئ هغه
اوچت کړو او هغه اوچ کوهی ته یې وغورزولو. ۲۵ چې کله
دوئ روټئ ته ناست وُو، نو هغوئ د اِسمٰعیلیانو یو کاروان
ولیدو چې هغوئ د جِلعاد نه مِصر ته په سفر روان وُو. د
هغوئ په اوښانو خوشبودارې مصالحې او عطر بار وُو. ۲۶
یهوداه خپلو وروڼو ته ووئیل، ”زمونږ د ورور وژل او د هغهٔ
مرګ پټول به مونږ له څهٔ فائده راکړی؟ ۲۷ راځئ چې هغه
په دې اِسمٰعیلیانو خرڅ کړُو. مونږ به هغهٔ ته څهٔ ضرر نهٔ
رسوُو، آخر بیا هم، هغه زمونږ ورور دے او زمونږ خپله وینه
ده.“ د هغهٔ وروڼه په دې راضی شول، ۲۸ او چې کله څهٔ
سوداګر هلته تېرېدل، د هغهٔ وروڼو یوسف د کوهی نه بهر
راوویستلو او هغه یې د سپینو زرو په شلو سیکو په
اِسمٰعیلیانو باندې خرڅ کړو، نو هغوئ مِصر ته بوتلو. ۲۹
چې کله روبین واپس کوهی ته راغلو او وې لیدل چې یوسف
هلته نهٔ وو، نو هغهٔ د خفګان په وجه خپلې جامې وشلولې.
۳۰ هغه واپس وروڼو ته راغلو او ورته یې ووئیل، ”هلک خو
هلته نشته. زهٔ څهٔ وکړم؟“ ۳۱ بیا هغوئ یو چېلے حلال کړو
او د یوسف چُوغه یې په وینه کښې ډُوبه کړه. ۳۲ هغوئ هغه
چُوغه خپل پلار له یوړه او وې وئیل، ”مونږ دا موندله. دا
وګوره چې دا ستا د زوئ ده او کهٔ نهٔ ده؟“ ۳۳ هغهٔ دا
وپېژندله او وې فرمائیل، ”آو، دا چُوغه هم زما د زوئ ده. څهٔ
ځنګلی ځناورو هغه خوړلے دے. زما زوئ یوسف به په
رښتیا سره ټوټې ټوټې شوے وی.“ ۳۴ یعقوب د خفګان نه
خپلې جامې وشلولې او د ټاټ جامې یې واغوستلې. د زوئ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په غم کښې هغه ډېرې ورځې غمژن وو. ۳۵ ټول زامن او
لوڼه تسلئ ورکولو له ورله راغلل، خو په هغهٔ دې تسلئ اثر
ونهٔ کړو او وې فرمائيل، ”زهٔ به د خپل زوئ په غم کښې تر
مرګه پورې ژاړم.“ نو هغه د خپل زوئ يوسف په غم کښې
غمژن وو. ۳۶ په دې دوران کښې، سوداګرو يوسف په مِصر
کښې، د فِرعون په يو آفسر، فوطيفار باندې خرڅ کړو، چې
هغه د محل د فوجيانو مشر وو.

يهوداه او تامار

۳۸ ۱ هم هغه وخت يهوداه خپل وروڼه پرېښودل، لاړو
او د حيره نومې يو سړی سره اوسېدو، چې هغه د عدولام د
ښار وو. ۲ هلته يهوداه د يوې کنعانئ جينئ سره مِلاو شو
چې د هغې د پلار نوم سوع وو. يهوداه هغه وادهٔ کړه او
ورسره څملاستو، ۳ د هغې يو زوئ وشو، چې هغهٔ پرې
عير نوم کېښودو. ۴ هغه بيا اُميدواره شوه او يو بل زوئ
يې پېدا شو او هغې پرې اونان نوم کېښودو. ۵ د هغې يو بل
زوئ وشو او د هغهٔ نوم يې سيله کېښودو. يهوداه په کزيب
کښې وو چې کله دا ماشوم پېدا شو. ۶ يهوداه د خپل مشر
زوئ عير دپاره ښځه وکړه چې د هغې نوم تامار وو. ۷ د
عير سلوک د مالِک خُدائ په نظر کښې ډېر خراب وو او هغه
ترې نارضا شو، نو مالِک خُدائ هغه مړ کړو. ۸ بيا يهوداه
د عير ورور اونان ته ووئيل، ”لاړ شه او د خپلې کونډې
ورندارې سره څمله. د هغې د خاوند د ورور په توګه د هغې
سره خپله ذمه واری پوره کړه، نو داسې ستا د ورور به هم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اولاد وی.“ ۹ خو اونان ته پته ولګېده چې هغه بچی به د
اونان خپل نۀ وی، نو چې کله به هغه د خپلې کونډې ورندارې
سره څملاستو نو هغۀ به د نر اوبۀ په زمکه څڅولې، چې
داسې به د هغۀ د ورور بچی نۀ وی. ۱۰ هغۀ چې څۀ کول
مالِک خُدائ ترې نه په دې نارضا شو او مالِک خُدائ هغه
هم ووژلو. ۱۱ بیا یهوداه خپلې اِنږور تامار ته ووئیل، ”د
خپل پلار کور ته لاړه شه او تر هغې پورې کونډه پاتې شه چې
زما زوئ سیله لوئ شوے نۀ وی.“ هغۀ دا ځکه ووئیل چې
هغه یرېدو چې سیله به ووژلے شی، لکه چې د هغۀ خپل
ورونه هم وژلے شوی وُو. نو تامار لاړه او د خپل پلار په
کور کښې اوسېده. ۱۲ څۀ وخت وروستو د یهوداه ښځه
مړه شوه. چې کله په هغۀ د غم ورځې تېرې شوې، هغه او د
هغۀ ملګری د عدولام حیره، تمنت ته لاړل، چرته چې د هغۀ د
ګډو ورې کلېدلې. ۱۳ تامار ته چا ووئیل چې د هغې سخر
ګډو کلولو له تمنت ته ځی. ۱۴ نو هغې د کونډتوب جامې
وویستلې چې هغې اغوستې وې او مخ يې په څادر پټ کړو او
د تمنت په لاره د عینیم ښار سره نزدې ورته کښېناسته. ځکه
چې هغې ته ښۀ پته وه چې د یهوداه وړوکے زوئ لوئ شوے
وو او تر اوسه پورې يې ودېدو له نۀ وه ورکړې. ۱۵ چې کله
یهوداه هغه ولیده، نو خیال يې دا وو چې ګنې کنجره ده، ځکه
چې هغې خپل مخ پټ کړے وو. ۱۶ هغه د لار په غاړه هغې
له ورَغلو او وې وئیل، ”زۀ تا سره څملاستل غواړم.“ هغۀ ته
پته نۀ وه چې هغه يې اِنږور ده. هغې ووئیل، ”تۀ به ما له څۀ
راکړې؟“ ۱۷ هغۀ جواب ورکړو، ”زۀ به تا له د خپلې رَمې نه
یوه چېلئ درولېږم.“ هغې ووئیل، ”ټیک ده، خو تۀ ما له په
ضمانت کښې څۀ راکړه چې د ځان سره يې تر هغې پورې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کېږدم چې تا چېلۍ نهٔ وی رالېږلې." ۱۸ هغهٔ ترې تپوس
وکړو، "زهٔ په ضمانت کښې څهٔ درسره کېږدم؟" هغې ورته
ووئيل، "ستا په غاړه کښې خپل مهر سره د مزی او ستا په
لاس کښې دا امسا." هغهٔ دا څيزونه هغې له ورکړل. بيا دوئ
څملاستل او هغه اُميدواره شوه. ۱۹ تامار کور ته لاړه،
څادر يې لرې کړو او د کونډتوب جامې يې بيا واغوستلې.
۲۰ وروستو يهوداه خپل ملګرے حيره عدلامی د چېلۍ سره
ورولېږلو چې د ضمانت څيزونه د هغه ښځې نه واپس
راوړی، خو حيره هغه ونهٔ مونده. ۲۱ هغهٔ په عينيم کښې د
څهٔ کسانو نه تپوس وکړو، "هغه کنجره چرته ده چې د لارې
په غاړه ناسته وه؟" هغوئ جواب ورکړو، "دلته خو کنجره نهٔ
وه." ۲۲ هغه يهوداه ته واپس راغلو او وې وئيل، "ما هغه
ونهٔ موندله. د هغه ځائ خلقو ووئيل چې په هغه ځائ کښې
کله هم کنجره نهٔ وه." ۲۳ يهوداه ووئيل، "پرېږده چې هغه
څيزونه هغه د ځان سره وساتی. مونږ نهٔ غواړُو چې خلق
راپورې وخاندی. ما هغې له د مزدورۍ ورکولو کوشش
وکړو، خو تا هغه ونهٔ موندله." ۲۴ تقريباً درې مياشتې
وروستو يهوداه ته چا ووئيل، "ستا اِنږور تامار کنجرتوب
کولو او اوس هغه اُميدواره ده." يهوداه ووئيل، "هغه بهر
راوياسئ او په اور کښې يې وسوزوئ." ۲۵ چې هغه بهر
راوويستلے شوه، هغې خپل سخر له خبر ورولېږلو، "زهٔ د
هغه سړی نه اُميدواره يم چې دا څيزونه د چا وی. دې ته
وګورئ چې دا مهر سره د مزی او دا لښته د چا دی." ۲۶
يهوداه دا وپېژندل او وې وئيل، "هغه په حقه ده. زهٔ د هغې
سره په خپله ذمه وارۍ کښې ناکام شوے يم. ځکه چې ما
هغه خپل زوئ سيله ته وادهٔ نهٔ کړه." او يهوداه د هغې سره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بیا شپه تېره نهٔ کړه. ۲۷ چې کله د هغې د بچی پېدا کېدو
وخت راغلو، دا پته ولګېده چې د هغې جوړه بچی پېدا
کېدونکی دی. ۲۸ چې کله هغه په تکلیف کښې وه، یو ماشوم
لاس رابهر کړو، دایئې یې لاس راونیولو، سور تار یې ترې تاو
کړو او وې وئیل، "دا وړومبے پېدا شوے دے." ۲۹ خو
هغهٔ خپل لاس واپس راښکلو او د هغهٔ ورور وړومبے پېدا
شو. بیا هغه دایئې ووئیل، "تا څنګه د ځان دپاره د راوتلو لار
جوړه کړې ده." نو د هغهٔ نوم فارص شو. ۳۰ بیا د هغهٔ
ورور پېدا شو چې د هغهٔ د لاس نه سور تار تاو وو او د هغهٔ
نوم زارح شو.

حضرت یوسف او د فوطیفار ښځه

۳۹ ۱ کله چې اِسمٰعیلیانو یوسف مِصر ته بوتلو، هغه یې
فوطیفار نومې د فِرعون په یو آفسر باندې خرڅ کړو، چې هغه
د محل د څوکیدارانو مشر وو. ۲ مالِک خُدائ د یوسف
مل وو او هغه یې کامیاب کړو. هغه د خپل مِصری نیک په
کور کښې اوسېدو، ۳ چې هغهٔ ولیدل چې مالِک خُدائ د
یوسف مل دے او هغه یې په هر کار کښې کامیاب کړے
دے. ۴ نو فوطیفار د هغهٔ نه خوشحال وو او هغه یې خپل
ذاتی خِدمتګار او د خپل کور مشر یې جوړ کړو او خپل هر
څهٔ یې هغهٔ ته وسپارل. ۵ هم د هغه وخت نه، هم د یوسف
په وجه مالِک خُدائ د دې مِصری خاندان له برکت ورکړے
وو او ورسره هغه هر څیز له یې برکت ورکړو چې د هغهٔ په
کور او په پټو کښې وُو. ۶ فوطیفار چې څهٔ هم لرل هغه یې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یوسف له ورکړل چې خیال یې ساتی او په خپله یې د خوراک
نه بغیر د یو څیز فکر هم نۀ کولو. نو یوسف ښائسته بدن لرلو
او ښُکلےځوان وو، ۷ او څۀ موده وروستو د هغۀ د نېک
ښځې یوسف ته د شوق په سترګه کتل او ورته یې ووئیل،
”راشه او ما سره څمله.“ ۸ هغۀ اِنکار وکړو او ورته یې
ووئیل، ”ګوره، زما نېک په خپله په دې کور کښې د یو څیز
فکر هم نۀ کوی، ځکه چې زۀ دلته یم. هغۀ زۀ په خپل هر څیز
مشر جوړ کړے یم. ۹ زۀ په دې کور کښې د هغۀ هومره
اختیار لرم او هغۀ ستا نه بغیر زما نه هیڅ څیز هم نۀ دے منع
کړے. نو بیا زۀ داسې غلط کار څنګه وکړم چې د خُدائ
پاک ګناهګار شم؟“ ۱۰ اګر چې هغې به هره ورځ یوسف ته
وئیل، خو هغۀ د هغې خبره نۀ منله چې ورسره څملی او نۀ
ورنزدې کېدو. ۱۱ خو یوه ورځ چې کله یوسف د کار دپاره
کور ته ننوتو، په کور کښې یو خِدمتګار هم نۀ وو. ۱۲ هغې
هغه د قمیص نه ونیوو او ورته یې ووئیل، ”راشه. ما سره
څمله.“ خو هغۀ بهر منډه کړه او وتښتېدو او د هغۀ قمیص د
هغې په لاس کښې پاتې شو. ۱۳ کله چې هغې ولیدل چې د
هغۀ نه قمیص پاتې شو او د کور نه یې بهر منډه کړه، ۱۴
هغې د کور خِدمتګاران راوغوښتل او وې وئیل، ”دا وګورئ،
زما خاوند چې کور ته کوم عبرانے راوستے دے هغه مونږ
شرموی. هغه زما کوټې ته راننوتو او ما ته یې د لاس راچولو
کوشش وکړو، خو ما په زوره زوره چغې ووهلې. ۱۵ نو زما
چغو سره هغۀ بهر منډه کړه او قمیص یې زما سره
پرېښودو.“ ۱۶ هغې دا قمیص د یوسف د نېک کور ته راتلو
پورې وساتلو. ۱۷ بیا هغې هغۀ ته هم هغه شان قیصه تېره
کړه، ”تا چې کوم عبرانے نوکر دلته راوستلے دے هغه زما

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کوټې ته راننوتو او لاس يې راواچولو. ۱۸ خو چې کله ما
چغې ووهلې، هغهٔ بهر منډه کړه او خپل قميص يې زما سره
پرېښودو.“ ۱۹ چې کله د يوسف نېک دا قيصه واورېده
کومه چې خپلې ښځې ورته بيان کړه، نو هغه د غصې نه تک
سور شو. ۲۰ نو يوسف يې ونيولو او په هغه قېدخانه کښې
يې بند کړو چرته به چې د بادشاه قېديان قېد کولے شول او
هغه هلته په قېدخانه کښې وو. ۲۱ خو مالِک خُدائ د يوسف
مل وو نو رحم يې پرې وکړو او هغه د قېدخانې د آفسر په
نظر کښې ښهٔ راغلو. ۲۲ هغهٔ يوسف د نورو ټولو قېديانو
مشر جوړ کړو او چې په قېدخانه کښې څهٔ هم کېدل د هر څهٔ
ذمه وارى يې ورکړه. ۲۳ د قېدخانې آفسر د هغه يو څيز فکر
هم نهٔ کولو چې يوسف له يې کومه ذمه وارى ورکړې وه،
ځکه چې مالِک خُدائ د يوسف مل وو او هغه يې په هر کار
کښې کامياب کولو.

حضرت يوسف د قېديانو د خوبونو تعبير ښودل

۴۰ ۱ څهٔ موده وروستو د مِصر د بادشاه ساقى او مشر
نانبائى داسې څهٔ غلط کار وکړو چې بادشاه ورباندې خفه
شو. ۲ فِرعون دې دواړو آفسرانو ته سخت غصه شو ۳
او دوئ يې د څوکيدارانو د مشر په کور کښې قېد کړل، هم په
هغه ځائ کښې چې چرته يوسف هم قېد وو. ۴ دوئ ډېر
وخت په قېدخانه کښې تېر کړو او د څوکيدارانو مشر يوسف
ته يې حواله کړل چې د دوئ خِدمت کوى. ۵ يوه شپه په
قېدخانه کښې د مِصر د بادشاه ساقى او مشر نانبائى دواړو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خوب ولیدو او د هر یو خوب خپل خپل مطلب وو. ۶ چې
کله یوسف هغوئ له سحر ورَغلو، هغهٔ دوئ پرېشانه ولیدل.
۷ هغهٔ د هغوئ نه تپوس وکړو، ”تاسو ولې نن دومره
پرېشانه ښکارئ؟“ ۸ هغوئ ورته ووئیل، ”مونږ دواړو یو یو
خوب لیدلے دے او دلته داسې هیڅ څوک هم نشته چې
تعبیر یې وکړی.“ یوسف ورته ووئیل چې، ”دا خو خُدائ پاک
دے چې هغه د خوبونو د تعبیر عِلم ورکوی، تاسو ما ته خپل
خوبونه ووایئ.“ ۹ نو ساقی ووئیل، ”زما په خوب کښې
زما په مخکښې د انګورو بوټے وو، ۱۰ د دې درې څانګې
وې. چې څنګه د دې نه پاڼې راووتلې، غوټۍ راڅرګندې شوې
او انګور پاخهٔ شول. ۱۱ ما د فِرعون پیالۍ په لاس کښې
نیولې وه، نو ما انګور راواخستل او دا مې په پیالۍ کښې
نچوړ کړل او هغهٔ له مې ورکړل.“ ۱۲ یوسف ووئیل، ”د دې
تعبیر دا دے، دا درې څانګې درې ورځې دی. ۱۳ په دې
درېو ورځو کښې به فِرعون تا آزاد کړی او په خپل ځائ به
دې کښېنوی. تهٔ به هغهٔ له پیالۍ ورکړې او د مخکښې په شان
به د هغهٔ ساقی یې. ۱۴ خو چې کله ستا دپاره هر څهٔ سم
شی نو ما مهٔ هېروه او په ما ډېره مِهربانی وکړه فِرعون ته
زما ذِکر وکړه او د دې قیدخانې نه خلاصېدلو کښې زما مدد
وکړه. ۱۵ ځکه چې زهٔ د عبرانیانو د مُلک نه راتښتولے
شوے وم او ما دلته په مِصر کښې داسې هیڅ کار نهٔ دے
کړے چې په دې قیدخانه کښې بندی شم.“ ۱۶ چې کله مشر
نانبائی پوهه شو چې د ساقی د خوب تعبیر ښهٔ وو، هغهٔ هم
یوسف ته ووئیل، ”ما هم خوب لیدلے دے، ما په سر د روټۍ
درې ټوکرۍ روانې کړې وې. ۱۷ د ټولو سر ته ټوکرۍ کښې
د فِرعون دپاره هر قِسم روټۍ وې او مارغانو دا خوړلې.“ ۱۸

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

یوسف جواب ورکړو، ”د دې تعبیر دا دے. هغه درې ټوکرۍ
درې ورځې دی. ۱۹ په درېو ورځو کښې به فِرعون ستا نه
سر قلم کړی. بیا به تا په یوه ونه کښې راځوړند کړی او
مارغان به ستا غوښه وخوری.“ ۲۰ په درېیمه ورځ دا د
فِرعون د پېدایښت ورځ وه، هغۀ خپلو ټولو درباریانو له یوه
لویه روټۍ وکړه، هغۀ خپل ساقی او مشر نانبائی رابهر کړل
او د خپلو درباریانو په مخکښې یې حاضر کړل. ۲۱ فِرعون،
ساقی بیا په خپل وړومبی ځائ کښېنولو او ساقی پیالۍ
فِرعون له په لاس کښې ورکړه، ۲۲ خو هغه مشر نانبائی یې
راځوړند کړو. دا ټول هم هغه شان وشول لکه څنګه چې
یوسف فرمائیلی وُو. ۲۳ خو ساقی یوسف رایاد نۀ کړو. او
هېر یې کړو.

د حضرت یوسف د فِرعون د خوبونو تعبیر کول

۴۱ ۱ پوره دوه کاله تېر شوی وُو چې د مِصر فِرعون
خوب ولیدو چې هغه د نیل دریاب په غاړه ولاړ وو، ۲ چې
کله اووۀ ښې ښائسته او څربې غواګانې د دریاب نه راوختلې
او په واښو کښې په څرېدلو شروع شوې. ۳ اووۀ نورې
غواګانې هم راوختلې، دا کمزورې او نرۍ وې. دا راغلې او د
دریاب په غاړه د نورو غواګانو سره ودرېدلې، ۴ هغه مانده
او کمزورو غواګانو، ښائسته او څربې غواګانې وخوړلې. بیا
فِرعون راویښ شو. ۵ هغه بیا اودۀ شو او یو بل خوب یې
ولیدو. هغۀ د غلې اووۀ ډک او پاخۀ وَږی ولیدل، چې په یو
ډنډر باندې شوی وُو. ۶ بیا هغۀ یو بل ډنډر ولیدو چې په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دې باندې اووۀ نور وَږى شوى وُو چې نرى وُو او ګرمې هوا
اوچ کړى وُو، ۷ او د غلې هغه کمزورو وږو هغه ډک او
پاخۀ وَږى تېر کړل. فِرعون راويښ شو او پوهه شو چې هغۀ
خوب ليدلو. ۸ سحر هغه پرېشان وو، نو هغۀ د مِصر ټول
نجوميان او هوښيار خلق راوغوښتل. هغۀ ورته خپل خوبونه
ووئيل، خو هيچا هم هغۀ ته د دې تعبير نۀ شو ښودلے. ۹
بيا ساقى فِرعون ته ووئيل، "صاحِبه، نن زۀ دا خبره
څرګندوم چې زما نه غلطى شوې ده. ۱۰ يو ځل چې فِرعون
خپلو خِدمتګارانو ته غصه شو نو زۀ او مشر نانبائى يې د
څوکيدارانو د مشر په کور کښې په قېدخانه کښې قيد کړُو.
۱۱ يوه شپه مونږ دواړو يو يو خوب وليدو او د هغه خوبونو
بېل بېل مطلبونه وُو. ۱۲ يو ځوان عبرانے هلته مونږ سره
وو چې هغه د څوکيدارانو د مشر خِدمتګار وو. مونږ هغۀ ته
خپل خوبونه ووئيل او هغۀ مونږ ته د دې تعبيرونه وښودل.
۱۳ چې څنګه هغۀ فرمائيلى وُو هم هغه شان وشول. تا زۀ
بيا په خپل ځائ کښېنولم، خو نانبائى دې راځوړند کړو." ۱۴
فِرعون يوسف راوغوښتو او هغه فوراً د قېدخانې نه راوستے
شو. چې هغۀ د سر او ږيرې وېښتۀ کل کړل او جامې يې
بدلې کړې، نو هغه فِرعون ته پېش شو. ۱۵ فِرعون يوسف ته
ووئيل، "ما يو خوب ليدلے دے او هيڅ څوک هم د دې تعبير
نۀ شى ښودلے. ما ته چا وئيلى دى چې تۀ په خوبونو پوهېږې
او تعبير يې ښودلے شې." ۱۶ يوسف جواب ورکړو،
"صاحِبه، زۀ دا نۀ شم کولے، خو خُدائ پاک به تا ته ښۀ
تعبير درکړى." ۱۷ فِرعون يوسف ته ووئيل، "ما خوب
وليدلو چې زۀ د نيل درياب په غاړه ولاړ وم، ۱۸ چې کله
اووۀ ښائسته او څربې غواګانې د درياب نه راوختلې او په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

واښو کښې په څرېدلو شروع شوې. ۱۹ بيا اووۀ نورې
غواګانې راوختلې چې نرۍ او کمزورې وې. ما په مِصر
کښې دومره ډېرې بېکاره غواګانې چرته هم نۀ دی ليدلې.
۲۰ بيا دې کمزورو غواګانو هغه څربې غواګانې وخوړلې،
۲۱ خو هيچا به داسې نۀ وے وئيلی چې هغه يې خوړلې دی،
ځکه چې هم هغه شان کمزورې معلومېدې لکه چې څنګه
مخکښې وې. بيا زۀ راويښ شوم. ۲۲ ما دا خوب هم وليدو
چې په يو ډنډر باندې د غلې اووۀ ډک او پاخۀ وَږی راشوی
وُو، ۲۳ بيا د غلې اووۀ نور وَږی وشول، چې دا نری او د
صحرا هوا سوزولی وُو، ۲۴ او د غلې اووۀ نرو وږو هغه
ډک وَږی تېر کړل. ما دا خوبونه نجوميانو ته ووئيل، خو
هيچا ما ته د دې تعبير نۀ شو ښودلے.“ ۲۵ يوسف فِرعون
ته ووئيل، ”صاحِبه، د دې دواړو خوبونو هم يو مطلب دے،
خُدائ پاک تا ته وښودل چې هغه به په راتلونکی وخت کښې
څۀ کوی. ۲۶ دا اووۀ څربې غواګانې اووۀ کالونه دی او دا
د غلې اووۀ ډک وَږی هم اووۀ کالونه دی، د دې دواړو هم يو
مطلب دے. ۲۷ هغه اووۀ نرۍ غواګانې چې کومې وروستو
راوختلې او هغه اووۀ د غلې نری وَږی کوم چې ګرمې هوا
اوچ کړل د قحط اووۀ کالونه دی. ۲۸ لکه څنګه چې ما تا ته
ووئيل، خُدائ پاک تا ته ښودلی دی چې هغه به په راتلونکی
وخت کښې څۀ کوی. ۲۹ اووۀ کاله به د ټول مِصر په مُلک
کښې ښۀ ډېر پيداوار کيږی. ۳۰ د هغې نه پس به اووۀ کاله د
قحط وی او هغه ټول آباد کالونه به مو هېر شی، ځکه چې
قحط به مُلک تباه کړی. ۳۱ آباد وخت به مو بيخی هېر شی،
ځکه چې ورپسې کوم قحط راځی هغه به ډېر سخت وی. ۳۲
ستا د دوه ځل خوبونو مطلب دا دے چې دا د خُدائ پاک

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

فیصله ده او زر به خُدائ پاک داسې وکړی. ۳۳ اوس تاسو
یو هوښیار او ښۀ پوهه سړے ولټوئ او هغه د مِصر د مُلک
مشر مقرر کړئ. ۳۴ تاسو له نور آفسران هم مقررول په کار
دی او د آبادۍ په دې اووۀ کالونو کښې د فصلونو پینځمه
حِصه اخلئ. ۳۵ نو هغوئ له حُکم ورکړئ چې په راروان
ښۀ کلونه کښې د خوراک ټول ځیزونه راغونډ کړی او هغوئ
له اختیار ورکړئ چې په ښارونو کښې غله جمع کړی او د
هغې حِفاظت وکړی. ۳۶ هغه خوراک به د دې مُلک دپاره
یوه ذخیره وی، د قحط د هغو اووۀ کالونو دپاره کوم چې د
مِصر په مُلک راروان دی. نو داسې خلق به د لوږې نه نۀ
مری.“

د حضرت یوسف مشر مقررېدل

۳۷ د فِرعون او د هغۀ د درباریانو په نظر کښې دا منصوبه
ښۀ راغله، ۳۸ او فِرعون هغوئ ته ووئیل، ”مونږ ته به
هیڅکله هم د یوسف نه ښۀ سړے مِلاو نۀ شی، یو داسې
سړے چې په هغۀ کښې د خُدائ پاک روح وی.“ ۳۹ فِرعون
یوسف ته ووئیل، ”خُدائ پاک تا ته دا هر څۀ ښودلی دی، نو
دا ښکاره خبره ده چې ستا نه لوئ هوښیار او ښۀ عقلمند
کس بل نشته. ۴۰ زۀ به تا د خپل مُلک مشر جوړ کړم او
زما ټول خلق به ستا حُکم منی. تۀ به ما پسې دویم اختیارمند
سړے یې. ۴۱ زۀ اوس تا په ټول مِصر مشر مقرروم.“ ۴۲
فِرعون خپله ګوته د لاس نه وویستله چې په هغې د بادشاهۍ
مهر لګېدلے وو او یوسف ته یې ورپه ګوته کړه. هغۀ ته یې د
کتان یوه ښائسته چُوغه ورواغوستله او د سرو زرو هار یې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وریه غاړه کږو. ۴۳ هغهٔ له یې د ګرځېدو دپاره هغه دوېمه د
آسونو شاهی ګاډۍ ورکړه او عزت ورکوونکی فوجیان د هغهٔ
نه مخکښې روان وُو او چغې یې وهلې چې، ”لار پرېږدئ.
مشر راروان دے.“ نو یوسف په ټول مِصر مشر مقرر شو.
۴۴ بادشاه هغهٔ ته ووئیل، ”زهٔ فِرعون یم. او ستا د اجازت
نه بغیر به په ټول مِصر کښې هیڅ څوک هم لاس پښه نهٔ شی
خوځولے.“ ۴۵-۴۶ په هغهٔ یې د مِصریانو نوم صافنت
فعینح کېښودو او هغهٔ ته یې یوه ښځه اسنت په نِکاح کړه،
چې هغه د اُون د یو اِمام فوطیفرع لور وه. یوسف د دېرشو
کالو وو چې هغهٔ د مِصر د فِرعون خِدمت کول شروع کړل.
هغه د فِرعون د دربار نه لاړو او د مِصر ټول مُلک یې وکتلو.
۴۷ د آبادۍ په هغو اووهٔ کالونو کښې هغه مُلک ډېره زیاته
غله وکړه، ۴۸ هغه هر څهٔ یوسف راغونډ کړل او په ښارونو
کښې یې ذخیره کړل. هغهٔ په هر ښار کښې د ګېرچاپېره پټو نه
خوراک راجمع کړو. ۴۹ دا غله دومره زیاته وه چې یوسف
یې تلل پرېښودل. دا د سمندر په غاړه د شګو په شان ډېره
وه. ۵۰ د قحط د کالونو نه مخکښې د یوسف د اسنت نه دوه
زامن پیدا شول. ۵۱ هغهٔ ووئیل، ”خُدائ پاک زما ټولې
سختۍ او زما د پلار ټول خاندان زما نه هېر کړے دے.“ نو
یوسف په خپل مشر زوئ منسی نوم کېښودو. ۵۲ هغهٔ دا هم
ووئیل، ”خُدائ پاک زما د تکلیف په مُلک کښې ما له بچی
راکړی دی.“ نو هغهٔ په خپل دوېم زوئ اِفرائیم نوم کېښودو.
۵۳ د مِصر د مُلک د آبادۍ هغه اووهٔ کالونه ختم شول، ۵۴
او د قحط اووهٔ کالونه شروع شول هم هغه شان لکه چې
څنګه یوسف فرمائیلی وُو. په نورو ټولو مُلکونو کښې قحط
وو، خو د مِصر په ټول مُلک کښې خوراک وو. ۵۵ چې کله

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مِصریان ډېر زیات اوږی شول، دوئ فِرعون ته د خوراک
دپاره فریاد وکړو. نو هغهٔ هغوئ له حُکم ورکړو چې، ”یوسف
له لاړ شئ او هم هغسې وکړئ چې څنګه هغه تاسو ته وائی.“
۵۶ قحط سخت شو او په ټول مُلک کښې خور شو، نو
یوسف ټول ګودامونه کولاو کړل او په مِصریانو به یې غله
خرڅوله. ۵۷ د یوسف نه غله اخستلو دپاره د ټولې دُنیا نه
خلق مِصر ته راتلل، ځکه چې قحط په هر ځائ کښې ډېر
سخت وو.

د حضرت یوسف د ورورو غلې پسې مِصر ته تلل

۴۲ ۱ چې کله یعقوب خبر شو چې په مِصر کښې غله
شته، هغهٔ خپلو زامنو ته ووئیل چې، ”ولې یو بل ته ګورئ؟
۲ ګورئ، ما اورېدلی دی چې په مِصر کښې غله شته، هلته
لاړ شئ او لږه واخلئ چې ژوندی پاتې شُو او د لوږې نه مړهٔ
نهٔ شُو.“ ۳ نو د یوسف لس مېرنی ورونه د غلې اخستلو
دپاره مِصر ته لاړل، ۴ خو یعقوب د یوسف سکه ورور
بنیامین د هغوئ سره ونهٔ لېږلو، ځکه چې هغه په دې یرېدو
چې څهٔ نقصان به ورته ورسیږی. ۵ نو د یعقوب زامن د
نورو خلقو سره غلې اخستلو دپاره راغلل ځکه چې د کنعان
په مُلک کښې قحط وو. ۶ یوسف د مِصر د مُلک د مشر په
توګه د ټولې دُنیا په خلقو باندې غله خرڅوله. نو د یوسف
ورونه راغلل او د هغهٔ په مخکښې ټیټ شول او خپل سرونه
یې ورته په زمکه ولګول. ۷ یوسف خپل ورونه ولیدل، هغهٔ
دوئ وپېژندل، خو ځان یې داسې کړو لکه چې هډو دوئ
پېژنی نه. او د هغوئ سره یې سختې خبرې کولې، ”تاسو د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کوم ځائ نه راغلی يئ؟“ هغوئ ورته ووئيل، ”صاحِبه، مونږ د
خوراک اخستلو دپاره د کنعان نه راغلی يُو.“ ٨ اګر چې
يوسف خپل وروڼه وپېژندل، خو هغوئ هغه ونۀ پېژندو. ٩
هغۀ ته هغه خوبونه راياد شول کوم يې چې د هغوئ په حقله
ليدلی وُو او ورته يې ووئيل، ”تاسو جاسوسان يئ، تاسو
زمونږ د مُلک کمزوری معلوملو له راغلی يئ.“ ١٠ هغوئ
جواب ورکړو، ”نه، صاحِبه، مونږ ستا خِدمتګاران د خوراک
اخستلو دپاره راغلی يُو. ١١ مونږ ټول د يو سړی زامن يُو.
صاحِبه، مونږ جاسوسان نۀ يُو، مونږ صحيح خلق يُو.“ ١٢
يوسف ورته ووئيل، ”نه، تاسو زمونږ د مُلک کمزوری
معلوملو له راغلی يئ.“ ١٣ هغوئ ورته ووئيل، ”صاحِبه،
مونږ دولس وروڼه وُو. د کنعان په مُلک کښې د يو سړی
زامن يُو. يو ورور مو مړ دے او کشرے ورور مو اوس د
خپل پلار سره دے.“ ١٤ يوسف ورته ووئيل، ”هم دغه شان
ده لکه چې څنګه ما ووئيل تاسو جاسوسان يئ. ١٥ نو اوس
زۀ تاسو په دې طريقې سره معلوموم چې په رښتيا سره تاسو
څوک يئ. زۀ د فِرعون په سر قسم کوم چې تاسو به تر هغې
پورې لاړ نۀ شئ چې ترڅو ستاسو کشرے ورور دلته راغلے
نۀ وی. ١٦ تاسو يو کس لاړ شئ او هغه راولئ. تاسو باقی
نور به په قيدخانه کښې واچولے شئ چې ستاسو دا خبره
معلومه کړے شی چې تاسو رښتيا وايئ که نۀ. ګنې، د فِرعون
په سر مې قسم دے چې تاسو په رښتيا جاسوسان يئ.“ ١٧
بيا درې ورځې يې هغوئ ټول په قيدخانه کښې بند کړل. ١٨
په دريمه ورځ يوسف هغوئ ته ووئيل، ”زۀ د خُدائ پاک نه
يريږم او زۀ به تاسو په يو شرط ژوندی پرېږدم. ١٩ چې دا
ثابِته شی چې تاسو رښتونی يئ، ستاسو نه به يو کس په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

قیدخانه کښې بند وی، باقي نور ټول تلے شئ او چې کومه
غله تاسو اخستې ده هغه خپلو قحط وهلو خلقو له یوسئ.
۲۰ خو تاسو به خامخا خپل کشرے ورور ما له راولئ. د
دې نه به دا ثابِته شی چې تاسو رښتیا وایئ او زۀ به تاسو نۀ
وژنم.“ نو هغوئ دې ته راضی شول ۲۱ او یو بل ته یې
ووئیل، ”دا اوس چې مونږ کړیږُو دا د هغې نتیجه ده چې
مونږ د خپل ورور سره څۀ کړی وُو، هغه چې په کوم لوئ
مصیبت کښې مونږ ولیدلو چې کله هغۀ مِنت زاری کوله، خو
مونږ وانۀ وریدله. دا ځکه اوس مونږ په دې تکلیف کښې
راګیر یُو.“ ۲۲ روبین ووئیل، ”ما تاسو ته وئیل چې هلک له
تکلیف مۀ ورکوئ، خو تاسو وانۀ وریدل. او اوس به زمونږ نه
د هغۀ د وینې حِساب غوښتے شی.“ ۲۳ هغوئ ته پته ونۀ
لګېده چې یوسف د دوئ په خبرو پوهیږی، ځکه چې هغۀ د
هغوئ سره د یو ترجمان په ذریعه خبرې کولې. ۲۴ یوسف د
هغوئ نه لاړو او په ژړا شو. چې کله هغۀ د ژړا نه پس خبرې
کولې نو راواپس شو، شمعون یې رابېل کړو او د هغوئ په
مخکښې یې وتړلو.

د حضرت یوسف د وروڼو واپس کنعان ته تلل

۲۵ یوسف حُکم ورکړو چې د هغۀ د وروڼو بوجۍ د غلې نه
ډکې کړئ، د هر یو کس روپۍ واپس د هغۀ په بوجۍ کښې
کیږدئ او هغوئ له د سفر دپاره خوراک هم ورکړئ. او هم
دغه شان یې ورسره وکړل. ۲۶ د هغۀ وروڼو چې کومه غله
اخستې وه د هغې نه یې خپل خرونه بار کړل او بیا دوئ لاړل.
۲۷ چې کله په سرائې کښې یو کس خپله بوجۍ کولاو کړه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې خپل خرهٔ له خوراک ورکړی نو د بوجۍ په خولهٔ کښې
يې روپۍ وليدلې. ۲۸ هغهٔ خپل ورونړه راوغوښتل، ”دېخوا
وګورئ، ما ته يې خپلې روپۍ واپس کړې دی، دا دی زما په
بوجۍ کښې دی.“ د هغوئ ساه ډُوبه شوه او وېرېدل او
هغوئ د يو بل نه پوښتنه وکړه چې، ”دې خُدائ پاک لا مونږ
سره څهٔ وکړل؟“ ۲۹ چې کله دوئ په کنعان کښې خپل پلار
يعقوب له راغلل، هغوئ هغهٔ ته هر څهٔ ووئيل چې د هغوئ
سره شوی وُو، ۳۰ ”د مِصر مشر مونږ سره سختې خبرې
کولې او هغهٔ په مونږ اِلزام ولګولو چې مونږ د هغهٔ په مُلک
کښې جاسوسی کوُو. ۳۱ مونږ ورته ووئيل چې مونږ
جاسوسان نهٔ يُو مونږ صحيح خلق يُو. ۳۲ مونږ ټول دولس
ورونړه د يو پلار زامن وُو. يو ورور مو مړ دے او کشرے
ورور مو د پلار سره په کنعان کښې دے. ۳۳ هغه سړی
مونږ ته ووئيل، يو کس زما سره پاتې شئ نو ما ته به پته
ولګی چې تاسو صحيح خلق يئ، او باقی نور به خپلو نهَرو
کورَنو له غله واخلئ او لاړ شئ. ۳۴ خپل کشرے ورور ما
له راولئ. بيا به ما ته پته ولګی چې تاسو جاسوسان نهٔ يئ او
صحيح خلق يئ، زهٔ به تاسو له خپل ورور درواپس کړم او بيا
تاسو دلته پاتې شئ او سوداګری کوئ.“ ۳۵ نو چې کله
هغوئ خپلې بوجۍ تشولې نو هر يو کس د روپو کڅوړې
ومونَدلې، او چې روپۍ يې وليدلې، نو هغوئ او د هغوئ پلار
وېرېدل. ۳۶ خپل پلار يعقوب هغوئ ته ووئيل، ”تاسو ما د
ټولو زامنو نه خلاصول غواړئ څهٔ؟ يوسف لاړو، شمعون
لاړو، او اوس به تاسو بنيامين هم بوځئ. دا ټول تکليفونه په
ما راغلی دی.“ ۳۷ روبين خپل پلار ته ووئيل، ”کهٔ بنيامين
ما واپس تا له رانهٔ وستلو، نو تهٔ زما دوه زامن ووژنه. بنيامين

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زما په حواله کړه او زۀ به يې واپس تا له راولم.“ ٣٨ خو
يعقوب ووئيل، ”زما زوئ به ستاسو سره نۀ ځی، د هغۀ ورور
مړ دے او هغه ايک يواځې پاتې دے. په لار کښې به په هغۀ
څۀ وشی. زۀ ضعيف سړے يم او چې تاسو ما په کوم غم
آخته کوئ نو ما سپينږيرے به قبر ته ولېږئ.“

مِصر ته دويم سفر

٤٣

١ نو په کنعان کښې قحط نور هم سخت شو، ٢
او چې کله د يعقوب کورنۍ ټوله غله وخوړله کومه چې د
مِصر نه راوړلے شوې وه، يعقوب خپلو زامنو ته وفرمائيل،
”بيا لاړ شئ او زمونږ دپاره لږه نوره غله راوړئ.“ ٣ يهوداه
هغۀ ته ووئيل، ”هغه سړی مونږ ته په ټينګه خبردارے راکړے
دے چې مونږ د ځان سره خپل ورور نۀ وی راوستلے نو
مونږ د هغۀ په دربار کښې نۀ شُو حاضرېدلے. ٤ کۀ تۀ
مونږ سره زمونږ ورور لېږل غواړې، نو مونږ به لاړ شُو او
ستا دپاره به خوراک واخلو. ٥ او کۀ تۀ نۀ غواړې، نو
مونږ به نۀ ځُو، ځکه چې هغه سړی مونږ ته وئيلی دی چې
مونږ سره خپل ورور نۀ وی نو مونږ د هغۀ په دربار کښې نۀ
شُو حاضرېدلے.“ ٦ يعقوب ورته وفرمائيل، ”تاسو زۀ په
دومره سخت تکليف کښې ولې آخته کړے يم چې هغه سړی
ته مو ووئيل چې زمونږ بل ورور هم شته؟“ ٧ هغوئ جواب
ورکړو، ”هغه سړی زمونږ او زمونږ د خاندان په حقله
تپوسونه کول چې، ستاسو پلار تر اوسه پورې ژوندے دے
څۀ؟ ستاسو بل ورور شته څۀ؟ مونږ خو صِرف د هغۀ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

تپوسونو جواب ورکولو. مونږ ته څۀ پته وه چې هغه به مونږ
ته وائی چې تاسو د ځان سره خپل ورور هم راولئ؟“ ۸
يهوداه خپل پلار ته ووئيل، ”دا هلک ما سره ولېږه او مونږ به
سمدستی لاړ شُو. هسې نه چې مونږ او تاسو سره د خپلو
ماشومان او د لوږې نه مړۀ شُو. ۹ زۀ به په خپله د هغۀ
حِفاظت کوم او تۀ د هغۀ ذمه واری زما په غاړه کولے شې.
کۀ زۀ دے تا له واپس روغ او سلامت رانۀ ولم، نو زۀ به
همېشه تا ته ملامته يم. ۱۰ کۀ مونږ دومره وخت ضائع
کړے نۀ وے، نو مونږ به هلته تلی وو او تر اوسه پورې به
دوه ځل واپس هم راغلی وُو.“ ۱۱ خپل پلار هغوئ ته
وفرمائيل، ”کۀ هم دغه شان کيږی، نو د دې مُلک د ټولو نه
ښۀ څيزونه په خپلو بوجو کښې کېږدئ او هغه مشر له يې په
تُحفه کښې يوسئ، لږ عطر، شات، خوشبودارې مصالحې،
پسته او بادام. ۱۲ د خپل ځان سره يو په دوه روپۍ يوسئ،
ځکه چې کومې روپۍ ستاسو د بوجو په خُلو کښې واپس
کړے شوې وې تاسو هغه خامخا واپس کړئ. کېدے شی
چې په غلطۍ سره داسې شوی وی. ۱۳ خپل ورور روان
کړئ او سمدستی هغه سړی له واپس لاړ شئ. ۱۴ قادر
خُدائ دې هغه سړے په تاسو مِهربانه کړی، نو چې هغه
بنيامين او هغه ستاسو بل ورور دواړه تاسو ته واپس کړی.
خو کۀ زما بچی خامخا مړۀ کيږی، نو مړۀ دې شی.“ ۱۵ نو
د هغۀ زامنو هغه تُحفې او يو په دوه روپۍ واخستلې او مِصر
ته د بنيامين سره روان شول. او هلته د يوسف په حضور
کښې پېش شول. ۱۶ چې کله يوسف بنيامين د هغوئ سره
وليدلو، نو هغۀ د خپل کور مشر خِدمتګار ته ووئيل، ”دا سړی
زما کور ته بوځه. د غرمې روټۍ به دوئ زما سره وخوری،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نو یو څاروے حلال کړه او تیار یې کړه.“ ۱۷ نو خِدمتګار
هم هغه شان وکړل چې څنګه ورته حُکم شوے وو او هغه
کسان یې د یوسف کور ته بوتلل. ۱۸ چې کله یې هغوئ کور
ته راروان کړی وُو، هغوئ ویرېدل او فکر یې کولو چې،
”مونږ ته په وړومبی ځل چې کومې روپۍ واپس کړے شوې
وې د هغې په وجه یې دلته راروان کړی یُو. دوئ به ناڅاپی په
مونږ حمله وکړی، زمونږ خرۀ به بوځی او مونږ به خپل
غلامان کړی.“ ۱۹ نو د کور د دروازې سره هغوئ مشر
خِدمتګار ته ووئیل، ۲۰ ”اے صاحِبه، مونږ دلته یو ځل
مخکښې د خوراک اخستلو دپاره راغلی وُو. ۲۱ مونږ چې
کله سرائی ته ورسېدو، مونږ خپلې بوجۍ کولاو کړې، نو هر
یو کس خپلې ټولې روپۍ د خپلې خپلې بوجۍ په خولۀ کښې
وموندلې. مونږ هغه د ځان سره واپس راوړې دی. ۲۲ مونږ
ځان سره د نور خوراک اخستلو دپاره نورې روپۍ هم راوړې
دی. مونږ ته پته نشته چې هغه روپۍ زمونږ په بوجو کښې چا
واپس اېښې وې.“ ۲۳ د خِدمتګارانو مشر ورته ووئیل، ”خېر
به شی، مۀ یرېږئ. ستاسو او ستاسو د پلار خُدائ پاک درله
هغه روپۍ ستاسو په بوجو کښې اېښې وې. ستاسو روپۍ ما
ته مِلاو شوې.“ بیا هغۀ شمعون هغوئ له راوستلو. ۲۴ هغه
خِدمتګار دوئ دننه کور ته بوتلل او هغوئ له یې د پښو
وینځلو دپاره اوبۀ ورکړې او د هغوئ خرونو ته یې واښۀ
واچول. ۲۵ هغوئ خپلې تُحفې تیارې کړې چې یوسف ته یې
پېش کړی چې کله هغه د غرمې راورسیږی، ځکه چې هغوئ
ته وئیلی شوی وُو چې هغوئ به د هغۀ سره روټۍ خوری. ۲۶
چې کله یوسف کور ته راغلو، هغوئ تُحفې دننه کور ته هغۀ له
یوړې او د هغۀ په مخکښې ته ټیټ شول. ۲۷ هغۀ د هغوئ نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د خبر خېريت پوښتنه وکړه او بيا يې ورته ووئيل، ”تاسو ما
ته د خپل ضعيف پلار په حقله وئيلى وُو، هغه ثنګه دے؟ هغه
ژوندے دے؟“ ۲۸ هغوئ ورته ووئيل، ”زمونږ پلار ستاسو
خِدمتګار تر اوسه پورې ژوندے دے او روغ جوړ دے.“ او
هغوئ د هغهٔ په مخکښې خپل سرونه ټيټ کړل. ۲۹ چې کله
يوسف د خپلې مور زوئ، خپل سکه ورور بنيامين وليدو،
هغهٔ وفرمائيل، ”نو دا ستاسو کشرے ورور دے، چې تاسو د
هغهٔ په حقله ما ته وئيلى وُو؟ زما زويه، خُدائ پاک دې په تا
مِهربانه شى.“ ۳۰ بيا يوسف فوراً لاړو، ځکه چې د خپل
ورور په ليدو د هغهٔ زړهٔ نرم شو. او د ژړا نه يې سترګې ډکې
شوې، نو هغه خپلې کوټې ته لاړو او وې ژړل. ۳۱ د هغې نه
پس چې کله هغهٔ مخ ووينځلو، هغه بهر راغلو او خپل زړهٔ يې
کلک کړو، هغهٔ حُکم وکړو چې روٹۍ راوړئ. ۳۲ يوسف په
يو دسترخوان روٹۍ ته ناست وو او په بل باندې د هغهٔ ورونړه
ناست وُو. او چې کومو مِصريانو هلته روٹۍ خوړله، هغوئ
ته يې په بل ځائ کښې روٹۍ کېښودله، ځکه چې هغوئ د
عبرانيانو سره روٹۍ خوړل حرام ګڼل. ۳۳ د هغهٔ ورونړه په
دسترخوان ناست وُو، د هغوئ د عُمر په حِساب سره د مشر
نه کشر پورې يوسف ته مخامخ کښېنولے شوى وُو. چې کله
هغوئ ته پته ولګېده چې هغوئ ثنګه کښېنولے شوى دى، نو
دوئ په حېرانتيا سره يو بل ته کتل. ۳۴ د يوسف د
دسترخوان نه هغوئ له روٹۍ ورکولے شوه او د بنيامين د
نورو نه يو په پينځهٔ زياته مېلمستيا وشوله. نو هغوئ د يوسف
سره خوړل څښل وکړل او ښهٔ په سُر کښې شول.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د سپينو زرو جام ورکېدل

۴۴

۱ يوسف د خپل کور مشر خِدمتګار له حُکم ورکړو
چې، ”د هغه کسانو بوجۍ د غلې نه دومره ډکې کړئ چې
هغوئ څومره وړلے شی او د هر يو کس روپۍ د هغهٔ د
بوجۍ په خولهٔ کښې کېږدئ. ۲ زما د سپينو زرو جام د
کشر ورور د بوجۍ په خولهٔ کښې کېږده او ورسره هغه د غلې
روپۍ هم کېږده.“ نو هم هغه شان يې وکړل چې څنګه ورته
وئيلے شوی وُو. ۳ بل سحر وختی، د هغهٔ وروڼه د خپلو
خرونو سره په خپله مخه لاړل. ۴ چې کله دوئ د ښار نه
لږ غونډې لرې لاړل، نو يوسف د خپل کور مشر خِدمتګار ته
ووئيل، ”په هغه کسانو پسې زر لاړ شه. چې کله تهٔ هغوئ ته
ورسېږې نو د هغوئ نه تپوس وکړه چې، تاسو د ښو په بدل
کښې بد ولې کړی دی؟ ۵ تاسو زما د نيک د سپينو زرو
جام ولې پټ کړے دے؟ دا هغه جام دے چې په کوم کښې
هغه څښی او د فال دپاره يې استعمالوی. دا تاسو غلط کار
کړے دے.“ ۶ چې کله خِدمتګار هغوئ له ورورسېدلو، هم
هغه خبرې يې ورته وکړې. ۷ هغوئ هغهٔ ته ووئيل،
”صاحِبه، داسې خبرې تهٔ ولې کوې؟ مونږ قسم کوُو چې
مونږ داسې کار نهٔ دے کړے. ۸ تاسو ته پته ده چې مونږ د
کنعان د مُلک نه هغه روپۍ تاسو له واپس راوړې چې مونږ د
بوجو په خُلو کښې وموندلې. نو بيا مونږ څنګه ستا د نيک د
کور نه سرهٔ يا سپين زر پټولے شُو؟ ۹ صاحِبه، کهٔ په
مونږ کښې د چا سره هغه وموندے شو، نو هغه به مړ کړے
شی او مونږ نور ټول به د خپل نيک غلامان شُو.“ ۱۰ هغه
ووئيل، ”ټيک ده، خو د چا سره چې جام وموندے شی نو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

صِرف هغه به زما غلام شی او نور خلاص یئ تلے شئ.“
۱۱ نو هغوئ زر زر خپلې بوجئ زمکې ته راکوزې کړې او
هر یو کس خپله بوجئ کولاو کړه. ۱۲ د یوسف خِدمتګار
هغوئ د مشر وړور نه واخله تر کشر پورې ټول ښهٔ ولټول او
جام د بنیامین په بوجئ کښې راووتلو. ۱۳ د هغهٔ وروڼو د
خفګان نه خپلې جامې وشلولې، خرونه یې بار کړل او ښار ته
واپس شول. ۱۴ چې کله یهوداه او د هغهٔ وروڼه د یوسف
کور ته راغلل، نو هغه تر اوسه پورې هلته وو. او هغوئ د هغهٔ
په مخکښې په زمکه پرېوتل، ۱۵ او یوسف ورته وفرمائیل،
”تاسو څهٔ کړی دی؟ تاسو ته پته نهٔ وه چې زما په شان سړے
په فال څیزونه معلوموی؟“ ۱۶ یهوداه ورته ووئیل، ”صاحِبه،
مونږ تا ته څهٔ ووایو؟ مونږ څهٔ وئیلے شُو؟ مونږ د خپل ځان
صفائی څنګه پیش کړُو؟ خُدائ پاک زمونږ غلطی راخرګنده
کړې ده. اوس به مونږ ټول سره د هغه وروره چې جام
ورسره نیولے شوے دے ستا غلامان شُو.“ ۱۷ یوسف ورته
وفرمائیل، ”نه، زهٔ به هیڅکله هم داسې ونهٔ کړم، هم هغه یو به
زما غلام وی چې د چا سره جام راوتلے وو. باقی نور په
خیر سره خپل پلار ته واپس تلے شئ.“

د یهوداه د بنیامین دپاره مِنت زاری کول

۱۸ یهوداه یوسف ته ورنزدې شو او ورته یې ووئیل، ”اے
نیکه، زهٔ تا ته سوال کوم چې خپل خِدمتګار له اجازت
ورکړه، چې زهٔ د خپل نیک په غوږ کښې یوه خبره وکړم. ما
ته مهٔ غصه کیږه، تهٔ د فِرعون برابر یې. ۱۹ نیکه، تا زمونږ نه
تپوس وکړو چې ستاسو پلار یا بل وړور هم شته؟ ۲۰ نو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مونږ درته ووئيل چې زمونږ پلار شته چې ضعيف سړے دے
او زمونږ يو کشر ورور هم شته چې د هغۀ په بوډاتوب کښې
پېدا شوے دے. د دې هلک ورور مړ دے او دا د مور يک يو
ژوندے بچے دے. خپل پلار ورسره ډېره مينه کوى. ۲۱
صاحِبه، تا مونږ ته وفرمائيل چې هغه دلته راولئ، چې تۀ هغه
وګورې، ۲۲ او مونږ ووئيل چې هغه هلک د خپل پلار نه نۀ
شى جدا کېدے، کۀ هغه جدا شى، نو د هغۀ پلار به مړ شى.
۲۳ بيا تا وفرمائيل چې کۀ تاسو سره خپل کشرے ورور نۀ
وى راغلے نو تاسو زما په دربار کښې نۀ شئ حاضرېدے.
۲۴ کله چې مونږ واپس خپل پلار له لاړُو، صاحِبه، چې تا
څۀ فرمائيلى وُو هغه خبرې مو هغۀ ته وکړې. ۲۵ هغۀ مونږ
ته وفرمائيل چې بيا لاړ شئ او لږه نوره غله واخلئ. ۲۶
مونږ ورته ووئيل چې مونږ تر هغې پورې نۀ شُو تلے، چې
خپل کشرے ورور راسره نۀ وى نو مونږ د هغه سړى په
دربار کښې نۀ شُو حاضرېدلے. مونږ صِرف په دې يو شرط
تلے شُو کۀ کشرے ورور هم زمونږ سره لاړ شى. ۲۷ زمونږ
پلار مونږ ته وفرمائيل، تاسو ته پته ده چې زما د ښځې راحيل
نه زما صِرف دوه زامن پېدا شوى دى. ۲۸ هغه يو خو زما
نه مخکښې تلے دے. هغه به خامخا ځنګلى ځناورو ټوټې
ټوټې کړے وى، ځکه چې ما بيا نۀ دے ليدلے. ۲۹ کۀ تاسو
اوس دے هم زما نه بوځئ او په هغۀ څۀ وشى نو تاسو چې په
کوم غم ما آخته کوئ نو ما سپين ږيرے به غمژن قبر ته
وليږئ." ۳۰-۳۱ يهوداه خبرې کولې، "او اوس صاحِبه، کۀ
د دې هلک نه بغير واپس خپل پلار له لاړ شم، چې څنګه هغه
ما وګورى او هلک زما سره نۀ وى، نو هغه به مړ شى. د هغۀ
ژوند د دې هلک په ژوند پورې تړلے دے، هغه ډېر ضعيف

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سړے دے او چې مونږ يې په کوم غم آخته کړُو د هغې نه به
مړ شی. ۳۲ بله خبره دا ده چې، ما خپل پلار له خپل ځان
په ضمانت کښې ورکړے دے. ما هغهٔ ته وئيلی دی چې کهٔ
دا هلک مې واپس هغهٔ له رانهٔ وستلو، نو زهٔ به همېشه دپاره
هغهٔ ته ملامته يم. ۳۳ او اوس صاحِبه، د دې هلک په ځائ
به زهٔ ستا غلام شم، دے پرېږده چې واپس د خپلو ورونړو
سره لاړ شی. ۳۴ چې دا هلک زما سره نهٔ وی نو زهٔ څنګه
واپس خپل پلار له لاړ شم؟ داسې غم چې زما په پلار راشی نو
هغه زهٔ نهٔ شم زغملے.“

د حضرت يوسف په ورونړو ځان پېژندل

۴۵ ۱ بيا يوسف د خپلو خِدمتګارانو په مخکښې زړهٔ نهٔ
شو کلک کولے، نو هغهٔ ټولو مِصريانو له حُکم ورکړو چې د
هغهٔ نه لاړ شی. نو د هغهٔ سره نور هيڅ څوک هم نهٔ وُو کله
چې يوسف خپلو ورونړو ته خپل ځان وښودلو. ۲ هغهٔ
دومره په چغو چغو وژړل چې مِصريانو هم دا ژړا واورېده او
دا خبر د فِرعون محل ته ورسېدو. ۳ يوسف خپلو ورونړو ته
وفرمائيل، ”زهٔ يوسف يم. ولې زما پلار لا ژوندے دے؟“ خو
چې د هغهٔ ورونړو دا واورېدل، هغوئ دومره وېرېدل چې
هغوئ خبرې هم نهٔ شوې کولے. ۴ بيا يوسف هغوئ ته
وفرمائيل، ”ما ته لږ رانزدې شئ.“ او هغوئ ورنزدې شول نو
هغهٔ ورته وفرمائيل، ”زهٔ ستاسو هغه ورور يوسف يم، کوم
چې تاسو په مِصريانو خرڅ کړے وو. ۵ اوس مهٔ خفه
کېږئ او مهٔ خپل ځانونه ملامته کوئ چې تاسو دلته زهٔ خرڅ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړم. بېشکه زهٔ خُدائ پاک ستاسو نه مخکښې دلته راولېږلم
چې د خلقو ژوند بچ کړم. ۶ دا خو په زمکه د قحط صِرف
دويم کال دے، پينځهٔ نور کالونه به هم وى چې کَرل او ريبل
به په کښې نهٔ کيږى. ۷ خُدائ پاک زهٔ ستاسو نه مخکښې
دلته رالېږلے يم چې تاسو په دُنيا کښې داسې په عجيبه طريقه
بچ شئ او چې دا خبره يقينى وى چې تاسو او ستاسو اولاد
ژوندى پاتې شئ. ۸ نو دا تاسو نهٔ وئ، بلکې خُدائ پاک وو
چې هغهٔ زهٔ دلته راولېږلم. هغهٔ زهٔ د فِرعون د ټولو نه لوئ
وزير، د هغهٔ د دربار مشر او په ټول مِصر مشر جوړ کړے
يم. ۹ اوس زر زر واپس زما پلار له لاړ شئ او هغهٔ ته
ووايئ چې ستا زوئ يوسف داسې وائى، خُدائ پاک زهٔ په
ټول مِصر مشر جوړ کړے يم، زر زر ما له راشه. ۱۰ تاسو
به د جشن په علاقه کښې اوسيږئ، چرته چې به تهٔ، ستاسو
بچى، نمسى، ستاسو ګډې، چېلۍ، ښاروى او ستاسو هر څهٔ
به ما ته نزدې وى. ۱۱ کهٔ تاسو په جشن کښې يئ نو زهٔ به
ستاسو خيال ساتم. د قحط پينځهٔ کالونه خو لا پاتې دى، او
زهٔ دا نهٔ غواړم چې تاسو، ستاسو خاندان او ستاسو ښاروى
دې د لوږې نه مړهٔ شى. ۱۲ او ګورئ، اوس بنيامين او تاسو
هم ما وينئ چې زهٔ په رښتيا يوسف يم چې ستاسو سره
خبرې کوم. ۱۳ زما پلار ته ووايئ چې ما ته دلته په مِصر
کښې څومره عزت مِلاو شوے دے او هغه هر څهٔ ورته
ووايئ چې تاسو ليدلى دى. او زر زر يې دلته راولئ.“ ۱۴
هغهٔ د خپل ورور بنيامين نه لاسونه تاو کړل او وې ژړل،
بنيامين هم وژړل چې کله ورغاړه وتو. ۱۵ بيا په ژړا ژړا
کښې، هغهٔ خپل ټول وروڼه غاړه ويستل او ښُکل يې کړل. د
هغې نه پس ورسره وروڼو خبرې اترې شروع کړې. ۱۶ چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کله دا خبر محل ته ورسېدو چې د یوسف ورونه راغلی دی،
نو فِرعون او د هغهٔ درباریان خوشحاله شول. ۱۷ فِرعون
یوسف ته ووئیل، ”خپلو ورونو ته ووایه چې خپل څاروی بار
کړی او د کنعان مُلک ته دې واپس لاړ شی. ۱۸ هغوئ دې
خپل پلار او خپل خاندان دلته راولی او دلته دې واپس راشی.
زهٔ به دوئ له په مِصر کښې د ټولو نه ښهٔ زمکه ورکړم او
هغوئ به د هغې زمکې نه ښهٔ ډېره ګټه واخلی. ۱۹ هغوئ ته
دا هم ووایه چې د مِصر نه خپل ځان سره ګاډۍ بوځی چې
په کښې خپلې ښځې، ماشومان او خپل پلار د ځان سره
راولی. ۲۰ د هغوئ نه چې کوم مالونه او سامانونه پاتې شی
د هغې غم دې نهٔ کوی، ځکه چې په مِصر کښې د ټولو نه ښهٔ
زمکه به د هغوئ وی.“ ۲۱ د یعقوب زامنو هم هغه شان
وکړل چې څنګه فِرعون حُکم کړے وو. نو یوسف هغوئ له
ګاډۍ او د سفر دپاره خوراک هم ورکړو. ۲۲ هغهٔ هر یو له
د جامو نوې جوړې هم ورکړې، خو هغهٔ بنیامین له درې سوه
د سپینو زرو سیکې او پینځهٔ جوړه نوې جامې ورکړې. ۲۳
هغهٔ خپل پلار له د مِصر په ښهٔ سامانونو بار لس خرې او
لس د غلې بار خرې، روټۍ او د سفر دپاره خوراک هم
ورولېږلو. ۲۴ هغهٔ خپل ورونه رُخصت کړل او چې هغوئ
څنګه روان شول هغهٔ هغوئ ته وفرمائیل، ”په لاره کښې بحث
مهٔ کوئ.“ ۲۵ دوئ د مِصر نه روان شول او د کنعان په
مُلک کښې خپل پلار او کور ته لاړل. ۲۶ هغوئ هغهٔ ته
ووئیل چې، ”یوسف ژوندے دے. هغه د ټول مِصر مشر
دے.“ یعقوب حق حېران شو او د هغوئ په خبرو یې یقین نهٔ
راتلو. ۲۷ خو چې کله هغوئ ورته هغه هر څهٔ ووئیل کوم
چې یوسف هغوئ ته فرمائیلی وُو او چې هغه ګاډۍ یې هم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ولیدلې کومې چې یوسف رالیږلې وې چې هغه به په کښې
مِصر ته بوځی، نو د هغوئ پلار یعقوب کښې ساه راغله. ٢٨
هغهٔ وفرمائیل، "زما زوئ یوسف ژوندے دے. بس هم دغه
مې غوښتل. زهٔ ورځم چې د خپل مرګ نه مخکښې یې
ووینم."

د حضرت یعقوب د خاندان مِصر ته تلل

٤٦ ١ یعقوب د خپل هر څهٔ سره په خپل سفر روان شو
او بیرسبع ته راغلو. هلته یې د خپل پلار اِسحاق خُدائ پاک
ته قربانۍ پېش کړې. ٢ د شپې خُدائ پاک په خوب کښې
د هغهٔ سره خبرې وکړې او ورته یې وفرمائیل، "یعقوبه،
یعقوبه." هغهٔ ورته وفرمائیل، "آو، زهٔ حاضر یم." ٣ ورته
یې وفرمائیل، "زهٔ ستا د پلار خُدائ پاک یم. مِصر ته تلو نه
مهٔ یرېږه، زهٔ به هلته ستا د اولاد نه یو لوئ قوم جوړوم. ٤
زهٔ تا سره مِصر ته تلو کښې مل یم او زهٔ به ستا اولاد واپس
دې مُلک ته راولم. چې تهٔ وفات شې نو یوسف به تا کفن دفن
کړی." ٥ نو یعقوب د بیرسبع نه روان شو. د هغهٔ زامنو،
هغه، خپل وارهٔ بچی او خپلې ښځې یې په هغه ګاډو کښې
کښېنولې کومې چې فِرعون رالیږلې وې. ٦ هغوئ خپل
څاروی او هغه هر څهٔ کوم چې دوئ په کنعان کښې ګټلی
وُو، روان کړل او مِصر ته لاړل. یعقوب د ځان سره خپل
ټول اولاد روان کړو، ٧ خپل زامن، نمسی، خپلې لوڼه او
نمسۍ. ٨ دا د یعقوب د اولاد نومونه دی کوم چې د هغهٔ
سره مِصر ته لاړل. خپل مشر زوئ روبین ورسره وو ٩ او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د روبين زامن، حنوک، فلو، حصرون او کرمی. ۱۰
شمعون او د هغهٔ زامن، يمواېل، يمين، اُهد، يکين، صحر او
ساؤل د کنعانۍ ښځې زوئ. ۱۱ ليوی او د هغهٔ زامن،
جيرسون، قُهات او مراری. ۱۲ يهوداه او د هغهٔ زامن، سيله،
فارص او زارح. د يهوداه نور زامن، عير او اونان د کنعان په
مُلک کښې مړهٔ شوی وُو. د فارص زامن حصرون او حمول
وُو. ۱۳ يساکار او د هغهٔ زامن، تولع، فُوه، يوب او سِمرون.
۱۴ زبولون او د هغهٔ زامن، سرد، اېلون او يحلىاېل. ۱۵ دا
د يعقوب هغه زامن دی کوم چې د هغهٔ د ښځې لِياه نه په
مسوپتاميه کښې پېدا شوی وُو، د هغهٔ د لور دينه نه بغېر. د
لِياه نه د هغهٔ ټول اولاد په شمېر کښې درې دېرش کسان وُو.
۱۶ جاد او د هغهٔ زامن، صفيان، حجی، سونی، اصبان،
عيری، ارودی او اريلی. ۱۷ آشر او د هغهٔ زامن، يمنه،
اِسواه، اِسوی، برِيعاه او د هغوئ خور سِره. د برِيعاه زامن
حِبر او مُلکىاېل وُو. ۱۸ دا شپاړس تنه، د زِلفه نه د يعقوب
اولاد دے، هغه وينځه کومه چې لابن خپلې لور لِياه له
ورکړې وه. ۱۹ د يعقوب د ښځې راحيل نه د يعقوب دوه
زامن پېدا شول، يوسف او بنيامين. ۲۰ په مِصر کښې، د
اُون د يو اِمام فوطيفرع د لور اسنت نه، د يوسف دوه زامن،
منسی او اِفرائيم پېدا شول. ۲۱ د بنيامين زامن، بالع، بکر،
اشبيل، جيرا، نعمان، احی، رَوس، مفيم، حُفيم او ارد وُو.
۲۲ دا څوارلس تنه، د راحيل نه د يعقوب اولاد دے. ۲۳
دان او د هغهٔ زوئ حشيم. ۲۴ نفتالی او د هغهٔ زامن،
يحزىاېل، جونی، يصر او سليم. ۲۵ دا اووهٔ تنه، د بِلهاه نه د
يعقوب اولاد دے، دا هغه وينځه وه کومه چې لابن خپلې لور
راحيل له ورکړې وه. ۲۶ په خپله د يعقوب د اولاد ټول

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شمېر شپېږ شپېتهٔ وو کوم چې مِصر ته لاړل، دا د هغهٔ د
زامنو د ښځُو نه بغېر دی. ۲۷ د یوسف دوه زامن په مِصر
کښې پېدا شوی وُو، کوم چې هلته لاړل د یعقوب د خاندان
هغه ټول کسان په شمېر کښې اویا تنه وُو.

حضرت یعقوب او د هغهٔ خاندان په مِصر کښې

۲۸ یعقوب یهوداه د ځان نه مخکښې یوسف ته ولېږلو چې د
جشن په علاقه کښې د یعقوب سره مِلاو شی. چې کله هغوئ
د جشن علاقې ته ورسېدل، ۲۹ نو یوسف په خپله شاهی
ګاډئ کښې سور شو او د خپل پلار سره مِلاوېدو دپاره جشن
ته لاړو. چې کله هغوئ مِلاوېدل، نو یوسف د خپل پلار نه
لاسونه تاو کړل او غاړه یې ویستلو او ډېر وخت یې وژړل.
۳۰ یعقوب یوسف ته وفرمائیل، "چې تهٔ ژوندے یې او زما تا
سره ملاقات وشو، نو کهٔ اوس مړ شم نو خېر دے." ۳۱ بیا
یوسف خپلو ورونو او د خپل پلار د خاندان باقی نورو کسانو
ته وفرمائیل، "زهٔ ځم چې فِرعون ته ووایم چې زما ورونه او
زما د پلار مکمل خاندان، چې د کنعان په مُلک کښې وُو، ما
له راغلی دی. ۳۲ زهٔ به هغهٔ ته ووایم چې تاسو شپانهٔ یئ او
څاروی ساتئ او تاسو خپلې رَمې او څاروی او چې تاسو څهٔ
هم لرل هغه تاسو راوړی دی. ۳۳ چې کله فِرعون تاسو
راوغواړی او تپوس درنه کوی چې ستاسو کسب څهٔ دے،
۳۴ نو هغهٔ ته ووایئ چې تاسو د وړوکوالی نه تر اوسه پورې
څاروی ساتئ، لکه څنګه چې ستاسو پلار نیکهٔ ساتل. نو
داسې هغه به تاسو د جشن په علاقه کښې اوسېدو ته
پرېږدی." یوسف داسې ځکه وفرمائیل چې مِصریانو شپانو ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په سپک نظر کتل.

۴۷

۱ نو يوسف د هغوئ نه پينځۀ ورونړه روان کړل او
فِرعون له ورغلل. هغۀ فِرعون ته وفرمائيل، ”زما پلار او زما
ورونړه د خپلو رَمو، څاروو او چې څۀ يې هم لرل د هغې سره
د کنعان د مُلک نه راغلی دی. دوئ اوس د جشن په علاقه
کښې دی.“ ۲ هغۀ بيا خپل ورونړه د فِرعون سره مِلاو کړل.
۳ فِرعون د هغوئ نه تپوس وکړو، ”ستاسو کسب څۀ
دے؟“ هغوئ ورته ووئيل، ”صاحِبه، مونږ شپانۀ يُو، لکه څنګه
چې زمونږ پلار نيکۀ وُو.“ ۴ ”مونږ دې مُلک ته د اوسېدو
دپاره راغلی يُو، ځکه چې د کنعان په مُلک کښې ډېر سخت
قحط دے او زمونږ د څاروو د څرېدلو ځائ نشته. صاحِبه،
مونږ تا ته سوال کوُو، مونږ له اجازت راکړه چې د جشن په
علاقه کښې اوسېږو.“ ۵ فِرعون يوسف ته ووئيل، ”اوس
ستا پلار او ستا ورونړه راغلی دی، ۶ نو د ټول مِصر زمکه
د دوئ شوه. دوئ پرېږده چې د جشن په علاقه کښې اوسېږی
چې د دې مُلک د ټولو نه ښۀ ځائ دے. او کۀ په دوئ کښې
تکړه کسان وی، نو هغوئ زما په خپلو څاروو مشران مقرر
کړه.“ ۷ بيا يوسف خپل پلار يعقوب راوستلو او د فِرعون
سره يې مِلاو کړو. يعقوب فِرعون ته د برکت دپاره دُعا
وکړه، ۸ او فِرعون د هغۀ نه تپوس وکړو، ”تۀ به د څو کالو
يې؟“ ۹ يعقوب جواب ورکړو، ”يو ځائ بل ځائ اوسېدو
کښې زما يو سل دېرش کاله تېر شوی دی. زما عُمر لږ او
سخت دے، دا زما د پلار نيکۀ د اوږدو عُمرونو په شان نۀ
دے.“ ۱۰ يعقوب فِرعون ته د برکت دُعا وکړه او د هغۀ نه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

رُخصت شو. ١١ بيا يوسف خپل پلار او خپلو ورونړو له
رعمسيس ښار ته نزدې د مِصر د ټولو نه ښۀ زمکه ورکړه،
لکه څنګه چې فِرعون حُکم کړے وو. ١٢ يوسف خپل پلار،
ورونړو او ټولو خپلوانو له، د هغوئ د کورَنو په مطابق
خوراک ورکولو.

قحط

١٣ قحط دومره سخت وو چې هيچرته هم روټۍ نۀ مِلاويدله
او د مِصر او د کنعان د مُلک خلق د لوږې نه کمزورى
شول. ١٤ چې خلقو به ترې نه غله اخستله، نو يوسف هغه
ټولې روپۍ جمع کولې او هغه روپۍ به يې د فِرعون په خزانه
کښې کېښودلې. ١٥ چې کله په مِصر او د کنعان په مُلک
کښې ټولې روپۍ ختمې شوې، مِصريان يوسف له راغلل او
ورته يې ووئيل، ”مونږ له روټۍ راکړه. ولې دا به ستا خوښه
وى څۀ چې مونږ ستا په وړاندې مړۀ شُو. ځکه چې زمونږ
سره ټولې روپۍ ختمې شوې دى.“ ١٦ يوسف ورته
وفرمائيل، ”خپل څاروى راولئ، کۀ تاسو سره ټولې روپۍ
ختمې شوې وى نو د څاروو په بدل کښې به زۀ تاسو له
خوراک درکړم.“ ١٧ نو هغوئ خپل څاروى يوسف له
راوستل او هغۀ په دې کال کښې د هغوئ د آسونو، ګډو،
چېلو، څاروو او خرو په بدل کښې خوراک ورکولو. ١٨
وريسې کال هغوئ هغۀ له راغلل او ورته يې ووئيل، ”صاحِبه،
مونږ به دا حقيقت ستا نه نۀ پټوُو، چې زمونږ سره ټولې روپۍ
ختمې شوې او زمونږ څاروى هم ستا شول. زمونږ سره
زمونږ د زمکو او زمونږ د ځانونو نه بغير هيڅ هم پاتې نۀ دى.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۱۹ ولې دا به ستا خوښه وی څۀ چې مونږ ستا په وړاندې
مړۀ شُو. زمونږ زمکه شاړه کېدو ته مۀ پرېږده. د خوراک په
بدل کښې مونږ او زمونږ زمکه واخله. مونږ به د فِرعون
نوکران شُو او زمونږ زمکه به د هغۀ شی. مونږ له غله راکړه
چې ژوندی پاتې شُو او تخم راکړه چې زمکه وکَرو.“ ۲۰ نو
يوسف د مِصر ټوله زمکه د فِرعون دپاره واخستله. هر يو
مِصری خپله زمکه د مجبورئ نه خرڅه کړه، ځکه چې قحط
ډېر سخت وو، او هغه ټوله زمکه د فِرعون شوه. ۲۱ يوسف
د مِصر د يو سر نه تر بل سَره پورې خلق غلامان کړل. ۲۲
خو صِرف هغه زمکه يې وانۀ خستله کومه زمکه چې د
اِمامانو وه. هغوئ دپاره دا ضروری نۀ وه چې خپله زمکه
خرڅه کړی، ځکه چې فِرعون هغوئ له د اوسېدو دپاره
وظيفه ورکوله. ۲۳ نو يوسف هغه خلقو ته وفرمائيل، ”تاسو
ته پته ده چې ما تاسو او ستاسو زمکې هم د فِرعون دپاره
اخستې دی. د خپلې خپلې زمکې کَرلو دپاره دا تخم واخلئ.
۲۴ د رېبلو په وخت کښې پينځمه حِصه فِرعون له ورکوئ.
باقی نور تخم تاسو د کَرلو دپاره او د خپلو ځانونو، کورَنو او
د خپلو وړو ماشومانو دپاره د خوراک په توګه استعمالولے
شئ.“ ۲۵ هغوئ ورته ووئيل، ”تا زمونږ ژوند بچ کړے دے،
صاحِبه. تۀ په مونږ مهربان يې او مونږ به د فِرعون غلامان
يُو.“ ۲۶ نو يوسف د مِصر مُلک دپاره دا يو قانون جوړ کړو
چې د فصل پينځمه حِصه به د فِرعون وی. دا قانون تر اوسه
پورې شته دے. خو صِرف د اِمامانو زمکې د فِرعون نۀ
شوې.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یعقوب وصیت

۲۷ بنی اِسرائیل په مِصر کښې د جشن په علاقه کښې
اوسېدل، چرته چې هغوئ مالدار شول او ډېر اولاد يې پېدا
شو. ۲۸ یعقوب په مِصر کښې اوولس کاله اوسېدو، نو د
یعقوب ټول عُمر یو سل اووهٔ څلوېښت کاله وو. ۲۹ چې
کله د هغهٔ د مرګ وخت رانزدې شو، نو هغهٔ خپل زوئ
یوسف راوغوښتلو او هغهٔ ته يې وفرمائيل، ”کهٔ زهٔ رښتيا په تا
ګران يم، نو تهٔ زما سره پوخ لوظ وکړه چې تهٔ به ما په مِصر
کښې نهٔ ښخوې. ۳۰ زهٔ هلته ښخېدل غواړم چرته چې زما
پلار نيکهٔ ښخ دی. ما د مِصر نه يوسه او هلته مې ښخ کړه
چرته چې هغوئ ښخ دی.“ يوسف ورته وفرمائيل، ”زهٔ به هم
دغه شان وکړم چې څنګه تا وفرمائيل.“ ۳۱ یعقوب ورته
وفرمائيل، ”زما سره لوظ وکړه چې تهٔ به هم دغه شان
وکړې.“ نو يوسف ورسره لوظ وکړو. او یعقوب د خپل کټ
په سر باندې سجده وکړه.

د حضرت یعقوب د اِفرائيم او منسی دپاره د خُدائ پاک نه برکت غوښتل

۴۸ ۱ څهٔ موده وروستو يوسف خبر شو چې د هغهٔ پلار
بيمار دے. نو هغهٔ خپل دوه زامن، منسی او اِفرائيم روان
کړل او د خپل پلار پوښتنې له ورَغلو. ۲ چې یعقوب خبر
شو چې خپل زوئ يې تپوس له راغلے دے، هغهٔ خپل ځان
تکړه کړو او په کټ کښې نېغ کښېناستو. ۳ یعقوب يوسف
ته وفرمائيل چې، ”قادر خُدائ د کنعان د مُلک په لوز کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ما ته راڅرګند شو او برکت يې راکړو. ۴ هغۀ ما ته
وفرمائيل، ”زۀ به تا له ډېر اولاد درکړم، نو داسې ستا د اولاد
نه به ډېر قومونه جوړ شى. زۀ به ستا اولاد له دا مُلک ورکوم
چې همېشه دپاره د هغوئ شى.“ ۵ نو اوس يوسفه، چې
ستا کوم دوه زامن زما د راتلو نه مخکښې په مِصر کښې پېدا
شوى دى، دوئ هم زما بچى دى، اِفرائيم او منسى زما د خپلو
بچو روبين او شمعون په شان دى. ۶ خو کۀ ستا نور
زامن پېدا کېږى، نو هغوئ به زما نۀ شى ګڼلے، هغوئ به د
اِفرائيم او د منسى نه ميراث اخلى. ۷ زۀ داسې ستا د مور
راحيل په خاطر کوم. چې کله زۀ د مسوپتاميه نه واپس
راتلم، نو هغه اِفرات ته نزدې د کنعان په مُلک کښې زما د ډېر
غم سره وفات شوه. ما هغه د اِفرات د لارې په غاړه ښخه
کړه.“ اِفرات اوس د بيت‌لحم په نوم مشهور دے. ۸ چې
کله يعقوب د يوسف زامن وليدل، هغۀ تپوس وکړو، ”دا
څوک دى؟“ ۹ نو يوسف خپل پلار ته وفرمائيل، ”دا زما
زامن دى، کوم چې خُدائ پاک ما له دلته په مِصر کښې
راکړى دى.“ يعقوب وفرمائيل، ”دوئ ما له راوله چې د دوئ
دپاره برکت وغواړم.“ ۱۰ د ډېر عُمر په وجه د يعقوب نظر
کمزورے شوے وو او د هغۀ نظر سم نۀ لګېدو. يوسف هغۀ
له زامن راوستل او هغوئ يې راغاړه ويستل او ښُکل يې کړل.
۱۱ يعقوب يوسف ته وفرمائيل، ”ما هيڅکله هم دا ګُمان نۀ
وو کړے چې زۀ به بيا تا ووينم او اوس خُدائ پاک راباندې
ستا بچى هم وليدل.“ ۱۲ بيا يوسف هغوئ د هغۀ د غېږ نه
واخستل او د هغۀ په مخکښې يې د عزت نه سر ټيټ کړو.
۱۳ يوسف اِفرائيم د يعقوب ګس طرف ته او منسى د هغۀ
ښى طرف ته نزدې راوستل. ۱۴ نو يعقوب خپل لاسونه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

اوږدهٔ کړل او خپل ښے لاس يې د اِفرائيم په سر کېښودو،
اګر چې هغه کشر وو او خپل ګس لاس يې د منسى په سر
کېښودو، چې هغه مشر وو. ۱۵ بيا هغهٔ يوسف دپاره برکت
وغوښتلو او وې فرمائيل، ”د کوم خُدائ پاک چې زما پلار
نيکهٔ اِبراهيم او اِسحاق خِدمت کړے دے هغه دې، دې
هلکانو له برکت ورکړی، کوم خُدائ پاک چې تر ننه پورې
ټول عُمر زما ساتنه کړې ده. ۱۶ هغه فرښته دې دوئ له
برکت ورکړی، چې هغې زهٔ د هرې بدئ نه بچ ساتلے يم. د
دې هلکانو په ذريعه دې زما او زما د پلار نيکهٔ اِسحاق او
اِبراهيم نوم ژوندے وساتلے شی. او په زمکه دې د دوئ ډېر
اولاد پېدا شی.“ ۱۷ چې کله يوسف دا وليدل چې د هغهٔ پلار
خپل ښے لاس د اِفرائيم په سر اېښے دے، هغه په دې خفه
شو، نو هغهٔ د خپل پلار لاس اوچت کړو او د اِفرائيم د سر نه
يې د منسى سر له يوړو. ۱۸ او يوسف خپل پلار ته
وفرمائيل، ”داسې نه، زما پلاره، دا مشر دے. خپل ښے لاس
دهٔ له په سر کېږده.“ ۱۹ د هغهٔ پلار اِنکار وکړو او وې
فرمائيل، ”ما ته پته شته، زما زويه، ما ته پته ده چې د منسى
اولاد به هم يو لوئ قوم شی. خو خپل کشر ورور به د هغهٔ نه
لوئ وی او د هغهٔ د اولاد نه به ډېر لوئ قومونه جوړ شی.“
۲۰ نو هغهٔ هغوئ له په هغه ورځ برکت ورکړو، وې فرمائيل،
”بنی اِسرائيل به ستاسو نومونه استعمالوی چې کله هغوئ د
برکت نوم اخلی. هغوئ به وائی، خُدائ پاک دې تاسو د
اِفرائيم او منسى په شان کړی.“ نو داسې يعقوب اِفرائيم د
منسى نه مخکښې کړو. ۲۱ بيا يعقوب يوسف ته وفرمائيل،
”ګوره، زهٔ مرګ ته نزدې يم، خو خُدائ پاک به ستا مل وی
او تا به واپس د خپل پلار نيکهٔ مُلک ته بوځی. ۲۲ د شِکم

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغه آباده علاقه چې ما د اموريانو نه د تُورې او ليندې په زور
اخستې ده زهٔ هغه ستا ورونړو له نهٔ ورکوم بلکې تا له يې
درکوم.“

د حضرت يعقوب د خپلو زامنو سره آخرى ملاقات

۴۹ ۱ يعقوب خپل زامن راوغوښتل او ورته يې
وفرمائيل، ”راغونډ شئ او زهٔ به تاسو ته ووايم چې په
راتلونکى وخت کښې به په تاسو څهٔ کيږى. ۲ راټول شئ او
واورئ، اے د يعقوب زامنو. د خپل پلار اِسرائيل خبره
واورئ.

۳ روبين، تهٔ زما مشر زوئ يې. تهٔ زما د طاقت وړومبۍ
ميوه يې او زما د ځوانۍ وړومبے بچے، په عزت او طاقت
کښې زما د ټولو زامنو نه زيات يې. ۴ تهٔ د جوشناک
سيلاب په شان يې، خو تهٔ به د ټولو نه عزتمند نهٔ يې، دا ځکه
چې تهٔ زما د بلې ښځې سره ځملاستې او د خپل پلار کټ دې
پليت کړو.

۵ شمعون او ليوى په بدو کښې وروڼه دى. بدعملۍ کولو
دپاره د خپلو تُورو نه کار اخلى. ۶ د دوئ په پټو خبرو
کښې به زهٔ نهٔ شريکيږم، او نهٔ به د دوئ په ډله کښې حِصه
اخلم، ځکه چې په غصه کښې دوئ خلق ووژل او دوئ هسې
د خوند دپاره غوَيان ګوډ کړل. ۷ لعنت دې د دوئ په قهر
وى، ځکه چې هغه قهر ډير سخت وو، او لعنت دې د دوئ په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

غضب وی، ځکه چې دا غضب بې‌رحمه وو. زۀ به د دوئ
اولاد د اِسرائيل په ټول مُلک کښې خوارۀ وارۀ کړم. زۀ به
دوئ د اِسرائيلو نورو قبيلو سره ګډوډ کړم.

٨ يهوداه، ستا وروڼه به ستا صِفت کوی. تۀ به خپل
دشمنان د مرئ نه رانيسې. ستا وروڼه به ستا په مخکښې ټيټ
شی. ٩ يهوداه، تۀ د ازمری بچے يې، چې ښکار ووژنی او
خپل غار ته راستُون شی، غزيږی او څملی. هيڅ څوک هم دا
زړۀ نۀ شی کولے چې هغه راپاڅوی. ١٠ يهوداه به د مشرئ
جنډا نيسی، او د هغۀ اولاد به همېشه حکومت کوی. قومونه
به هغۀ له قلنګ راوړی، او د هغۀ په مخکښې به د تابعدارئ
سره ټيټيږی. ١١ هغه خپله کوچانې د انګور په بوټی پورې
تړی، د ټولو نه ښۀ بوټی پورې. هغه خپلې جامې د انګور په
سور رس کښې وينځی. ١٢ د هغۀ سترګې د شرابو نه سرې
دی، د هغۀ غاښونه د پيو نه سپين دی.

١٣ زبولون به د سيند په غاړه اوسيږی. د هغۀ د سيند غاړه
به د کشتو دپاره محفوظ ځائ وی. د هغۀ علاقه به د صيدا
پورې ورسيږی.

١٤ يساکار لکه تکړه خر دے چې د دوو بارونو په مينځ
کښې اوږد اوږد څملی. ١٥ خو چې هغۀ ته پته ولګيږی چې
د هغۀ د آرام ځائ ښۀ دے او چې هغه مُلک هم ښائسته دے.
نو هغه به خپله ملا بار وړلو له راښکته کړی او د نوکر په
شان کار ترې اخستے شی.

١٦ دان به د خپلو خلقو بادشاه وی. هغوئ به هم د اِسرائيلو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د نورو قبیلو په شان وی. ۱۷ دان به د سړک د غاړې مار
وی، د لارې یو خطرناک مار، چې هغه آس په پونده وچیچی،
نو چې سور کس ترې په شا پرېوځی.

۱۸ اے مالِکه خُدایه، زهٔ ستا د خلاصون په اِنتظار یم. ۱۹
د ډاکوانو یوه ډله به په جاد حمله وکړی، خو هغه به
راوګرځی او په هغوئ پسې به شی.

۲۰ د آشر زمکه به ډېر ښهٔ خوراک پیدا کړی. هغه به د
بادشاهانو دپاره ښهٔ مزېدار خوراک تیار کړی.

۲۱ نفتالی هوسۍ ده چې په آزادۍ سره منډې وهی، او هغه
ښُکلی بچی راوړی.

۲۲ یوسف یوه مېوه داره څانګه ده، په سپرلی کښې د مېوې
نه ډکه څانګه، د هغهٔ څانګې په دېوال خپرې. ۲۳ د هغهٔ
غصه ناک دشمنان په هغهٔ باندې سخته حمله کوی او د خپلو
غشو او لیندو سره په هغهٔ پسې وی. ۲۴ خو چې هغه لینده
راکاږی نو د هغهٔ لاسونه نهٔ رپیږی، او د هغهٔ متې مضبوطې
جوړې شوې دی، د یعقوب د قادر خُدائ په قُدرت سره، د
هغه شپون په نامه، چې د بنی اِسرائیلو ساتونکے دے. ۲۵
هغه ستا د پلار خُدائ پاک دے چې هغه ستا مدد کوی، هغه
قادر خُدائ چې تا له برکت درکوی. د بره آسمان د بارانونو
او د زمکې د لاندې د چینو برکت درکړی، برکتونه د ډېرو
څارو او د اولادونو، ۲۶ ستا د خپل پلار برکتونه همېشه
دپاره د زړو غرونو د برکت نه ښهٔ دی، ښهٔ څیزونه د نهٔ
ختمېدونکو غرونو نه. دا ټول برکتونه دې د یوسف په سر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وی، د هغۀ په تندی، چې د خپلو ورونو مشر دے.

۲۷ بنيامين د يو شلونکی شرمخ په شان دے. چې په سحر
کښې ښکار خوری او په ماښام کښې څۀ چې پاتې وی هغه
ويشی.“ ۲۸ دا د بنی اِسرائيلو دولس قبيلې دی او دا هغه
وصيت دے کوم چې خپل پلار ورته د برکت ورکولو په
وخت وکړو او هر زوئ له يې خپل خپل مناسب برکت
ورکړو.

د حضرت يعقوب مرګ او ښخېدل

۲۹-۳۰ نو يعقوب خپلو زامنو ته وصيت کولو، ”زۀ مرګ ته
نزدې يم. ما د خپل پلار نيکۀ سره، د کنعان په مُلک کښې، د
ممرئ سره نزدې په مکفيله کښې، د حِتی عِفرون د پټی په
غار کښې ښخ کړئ. هغه غار او پټے اِبراهيم د عِفرون نه د
قبرستان دپاره اخستے وو. ۳۱ دا هم هغه ځائ دے چرته
چې هغوئ اِبراهيم او د هغۀ ښځه ساره ښخ کړی وُو، دا هم
هغه ځائ دے چرته چې هغوئ اِسحاق او د هغۀ ښځه رِبقه
ښخه کړې وه، او دا هغه ځائ دے چرته چې ما لِياه ښخه
کړې ده. ۳۲ هغه پټے او هغه غار د حِتيانو نه اخستے
شوے وو. ما هم هلته ښخ کړئ.“ ۳۳ چې کله يعقوب خپلو
زامنو ته وصيت ختم کړو، هغه بيا څملاستو، ساه يې ورکړه
او په حق ورسيدو.

۵۰ ۱ يوسف په خپل پلار باندې ورپرېوتو، ژړل يې او
ښُکلولو يې. ۲ بيا يوسف خپلو خِدمت کوونکو حکيمانو له

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حُکم ورکړو چې د هغهٔ د پلار د لاش اوچولو بندوبست
وکړی چې خراب نهٔ شی. ۳ د مړی خرابېدو نه په بچ کولو
باندې څلوېښت ورځې ولګېدلې. مِصریان اویا ورځې د هغهٔ
په غم غمژن وُو. ۴ چې کله د غم وخت تېر شو، یوسف د
فِرعون درباریانو ته وفرمائیل، "کهٔ تاسو ما سره ښهٔ کوئ نو
زهٔ تاسو ته عرض کوم چې فِرعون ته داسې ووایئ چې، ۵
چې کله زما پلار مړ کېدو، هغهٔ زما نه قسم اخستے وو چې
زهٔ به هغه د کنعان په مُلک کښې په هغه قبر کښې ښخوم کوم
چې هغهٔ کنستے وو. نو مِهربانی وکړه، ما پرېږده چې زهٔ
خپل پلار هلته ښخ کړم او زهٔ به بیا واپس راشم." ۶
فِرعون ورته ووئیل، "لاړ شه، او خپل پلار هغسې ښخ کړه،
چې څنګه هغهٔ ستا نه قسم اخستے وو." ۷ نو یوسف خپل
پلار ښخولو له یوړو. د فِرعون ټول درباریان، د هغهٔ د دربار
مشران او د مِصر ټول مشران د یوسف سره لاړل. ۸ د
هغهٔ خاندان، د هغهٔ ورونړه او د هغهٔ د پلار د خاندان باقی ټول
خلق د هغهٔ سره لاړل. صِرف د هغوئ واړهٔ ماشومان، د
هغوئ ګډې، چېلۍ او څاروی د جشن په علاقه کښې پاتې
شول. ۹ په ګاډو کښې خلق او په آسونو سوارهٔ خلق هم د
هغهٔ سره لاړل، دا یوه لویه قافله وه. ۱۰ چې کله دوئ د
اُردن پورې غاړه هغه درمند ته راغلل چې په اتد کښې دے،
نو دوئ هلته تر ډېره وخته پورې وير وکړو او یوسف تر اووهٔ
ورځو پورې د غم ژړا وکړه. ۱۱ چې کله د کنعان د مُلک
اوسېدونکو خلقو دا ولیدل چې هغه خلق د اتد په درمند کښې
د غم ژړا کوی، نو هغوئ ووئیل چې، "دا مِصریان څومره
سخت د غم ژړا کوی." نو ځکه د هغه ځائ نوم د مِصریانو د
غم ژړا میدان شو. ۱۲ نو د یعقوب زامنو هم هغه شان وکړل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چې ځنګه هغهٔ ورته وصيت کړے وو، ۱۳ هغوئ د هغهٔ لاش
د کنعان مُلک ته يوړو او هغه يې د مکفيله په غار کښې ښخ
کړو، چې د ممرىٰ سره نزدې وو، په هغه پټى کښې کوم چې
اِبراهيم د حِتى عِفرون نه د قبرستان دپاره اخستے وو. ۱۴
چې کله يوسف خپل پلار ښخ کړو، نو هغه د خپلو ورونړو
سره او د هغه ټولو کسانو سره کوم چې د هغهٔ سره د جنازې
دپاره تلى وُو، مِصر ته راواپس شول.

د حضرت يوسف خپل ورونړه معاف کول

۱۵ چې کله د يوسف ورونړو دا وليدل چې د هغوئ پلار په
حق رسېدلے دے نو هغوئ ووئيل، ”کهٔ يوسف تر اوسه
پورې مونږ سره کينه لرى او چې کوم بد مونږ ورسره کړى
دى کهٔ د هغې زمونږ نه بدل اخستل غواړى، نو بيا به څهٔ
کيږى؟“ ۱۶ نو هغوئ يوسف له خبر ولېږلو او وې وئيل،
”زمونږ پلار د مرګ نه مخکښې ۱۷ مونږ ته وفرمائيل،
”يوسف ته به داسې ووايئ چې، مونږ تا ته سوال کوُو چې
ستا ورونړو کوم غلط کار او بد تا سره کړى دى، هغه معاف
کړه.“ اوس درته دا سوال کوُو چې مونږ، ستا د پلار خُدائ
پاک خِدمتګارانو چې کوم غلط کار کړے دے، هغه مونږ ته
معاف کړه.“ چې کله دا پيغام يوسف ته مِلاو شو نو هغهٔ
وژړل. ۱۸ بيا د هغهٔ ورونړه په خپله راغلل او د هغهٔ په
مخکښې ټيټ شول. هغوئ ورته ووئيل، ”ګوره، مونږ ستا
غلامان حاضر يُو.“ ۱۹ خو يوسف هغوئ ته وفرمائيل،
”يرېږئ مه، ولې زهٔ خُدائ پاک يم څهٔ؟ ۲۰ تاسو زما خِلاف
د بدو منصوبه جوړه کړه، خو خُدائ پاک دا په نيکۍ بدله

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړه، ترڅو چې د ډېرو خلقو ژوند بچ کړی کوم چې نن
ژوندی پاتې دی. ۲۱ اوس تاسو مهٔ يرېږئ. زهٔ به ستاسو او
ستاسو د بچو خيال ساتم.“ نو هغوئ له يې په نرمو خبرو
تسلی ورکړه.

د حضرت يوسف مرګ

۲۲ يوسف د خپل پلار د خاندان سره په مِصر کښې
اوسېدو، هغه د يو سل او لسو کالو وو چې په حق ورسېدو.
۲۳ هغه د اِفرائيم بچی او نمسی ليدلو پورې ژوندے وو. هغهٔ
د منسی د زوئ مکير بچی هم په خاندان کښې وليدل. ۲۴
هغهٔ خپلو ورونړو ته وفرمائيل، ”زهٔ مرګِ حال يم، خو خُدائ
پاک به په رښتيا سره ستاسو خيال وساتی او د دې مُلک نه
به مو هغه مُلک ته بوځی د کوم چې هغهٔ د اِبراهيم، اِسحاق او
د يعقوب سره پخه وعده کړې وه.“ ۲۵ بيا يوسف د خپلو
خلقو نه قسم واخستلو، هغهٔ وفرمائيل، ”زما سره دا وعده
وکړئ چې کله تاسو خُدائ پاک هغه مُلک ته بوځی، نو تاسو
به زما هډُوکی د ځان سره وړئ.“ ۲۶ نو يوسف د يو سل او
لسو کالو په عُمر کښې په مِصر کښې په حق ورسېدو. هغوئ
د هغهٔ د لاش اوچولو بندوبست وکړو چې خراب نهٔ شی او په
تابوت کښې يې کېښودو.

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.